

Úřední věstník

Evropské unie

C 280

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 56

27. září 2013

Oznámení č.	Obsah	Strana
I	<i>Usnesení, doporučení a stanoviska</i>	
	USNESENÍ	
	Výbor regionů	
	102. plenární zasedání ve dnech 3. a. 4. července 2013	
2013/C 280/01	Usnesení Výboru regionů Priority Výboru regionů v roce 2014 s ohledem na pracovní program Evropské komise	1
2013/C 280/02	Usnesení Výboru regionů Prohloubení hospodářské a měnové unie	6
	STANOVISKA	
	Výbor regionů	
	102. plenární zasedání ve dnech 3. a. 4. července 2013	
2013/C 280/03	Stanovisko Výboru regionů Přeshraniční pracovníci: posouzení situace po dvaceti letech fungování vnitřního trhu, problémy a výhledy	8
2013/C 280/04	Stanovisko Výboru regionů Posuzování územních dopadů	13

CS

Cena:
4 EUR

(Pokračování na následující straně)

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 280/05	Stanovisko Výboru regionů Strategie kybernetické bezpečnosti	19
2013/C 280/06	Stanovisko Výboru regionů Inteligentní města a obce – evropské inovační partnerství	27
2013/C 280/07	Stanovisko Výboru regionů Akční plán pro elektronické zdravotnictví na období 2012–2020 – inovativní zdravotní péče pro 21. století	33
2013/C 280/08	Stanovisko Výboru regionů Zajistit fungování vnitřního trhu s energií	38
2013/C 280/09	Stanovisko Výboru regionů Přezkum hlavních cílů Evropské unie v oblasti odpadů	44

III Přípravné akty

VÝBOR REGIONŮ

102. plenární zasedání ve dnech 3. a. 4. července 2013

2013/C 280/10	Stanovisko Výboru regionů Snížení nákladů na zavádění sítí vysokorychlostních elektronických komunikací	50
2013/C 280/11	Stanovisko Výboru regionů Výroba, obchodní úprava a prodej tabákových a souvisejících výrobků	57
2013/C 280/12	Stanovisko Výboru regionů Čisté zdroje energie pro dopravu	66

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

VÝBOR REGIONŮ

102. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 3. A 4. ČERVENCE 2013

Usnesení Výboru regionů Priority Výboru regionů v roce 2014 s ohledem na pracovní program Evropské komise

(2013/C 280/01)

VÝBOR REGIONŮ

- s ohledem na sdělení o pracovním programu Komise na rok 2013 ⁽¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 30. listopadu 2012 k prioritám Výboru regionů v roce 2013 na základě legislativního a pracovního programu Evropské komise ⁽²⁾,
- s ohledem na protokol o spolupráci mezi Evropskou komisí a Výborem regionů podepsaný dne 16. února 2012,

Unie v roce 2014

1. považuje rok 2014 za přelomový rok pro Evropskou unii, v němž proběhnou volby do Evropského parlamentu, bude jmenována nová Komise, zahájeno programové období 2014–2020 na základě nového víceletého finančního rámce, proveden přezkum strategie Evropa 2020 v polovině období a bude pokračovat práce na dokončení a prohloubení hospodářské a měnové unie;

2. domnívá se, že EU bude mít v roce 2014 tyto hlavní úkoly: vytvářet růst a pracovní místa transformováním našich ekonomik směrem k nízkouhlíkové udržitelné budoucnosti, posílit občanství EU, zejména v rozhodujícím okamžiku evropských voleb, a obnovit důvěru v evropský projekt s cílem podpořit „demokratickou legitimitu“ EU, což vyžaduje dlouhodobé úsilí o obranu základních hodnot EU proti narušování ze strany populistických a protidemokratických sil;

3. obává se, že nadcházející ukončení mandátu Evropské komise může ovlivnit míru její aktivity ve chvíli, kdy je ve značném počtu oblastí zapotřebí bezodkladně jednat;

4. připomíná, že má při příležitosti 20. výročí svého vzniku v úmyslu zamyslet se nad tím, jak by mohl posílit svoji institucionální a politickou roli;

5. vybízí Komisi, aby předložila zprávu o současném stavu probíhajících diskusí o budoucnosti Evropy, včetně výsledků debat s občany v rámci Evropského roku občanů 2013. Jako součást diskuse o „opětovném napojení na občany“ také vyzývá Komisi, aby zahájila přípravu své zprávy o uplatňování nařízení o evropské občanské iniciativě již v roce 2014;

Hospodářská a měnová unie a veřejné finance

6. vyzývá Komisi, aby co nejrychleji představila své návrhy nařízení zavádějícího jednotný mechanismus pro řešení problémů bank a činností navazujících na doporučení strukturálních reforem v odvětví bankovníctví;

⁽¹⁾ COM(2012) 629 final.

⁽²⁾ CdR 2204/2012.

7. žádá Evropskou komisi, aby představila návrh revize systému „trojky“, jímž by byla zaručena demokratická kontrola a odpovědnost vůči Evropskému parlamentu;

8. požaduje obnovení jednání o směrnici o systému pojištění vkladů souběžně s návrhem směrnice, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení problémů úvěrových institucí a investičních podniků;

9. všímá si úspěšného zavedení projektových dluhopisů na trh v souvislosti s probíhající zaváděcí fází a požaduje, aby byla tato iniciativa rozšířena na celé období příštího víceletého finančního rámce (2014–2020) a kromě energetiky, dopravy a telekomunikačních infrastruktur i do dalších oblastí politik. Navrhuje rozšířit rozsah účasti na malé a střední podniky, aby byly regionální investiční fondy směřovány do malých a středních podniků a aby se posílilo evropské odvětví rizikového kapitálu vycházející z regionů;

10. vyzývá Komisi, aby ve své výroční zprávě o veřejných financích v evropské měnové unii nadále sledovala situaci a vývoj veřejných financí na regionální a místní úrovni;

Strategie Evropa 2020 a evropský semestr

11. domnívá se, že současný neuspokojivý stav strategie Evropa 2020 není způsoben pouze hospodářskou krizí a nedostatečnými ambicemi členských států, ale také nedostatečným zapojením místních a regionálních orgánů do přípravy a provádění strategie a obecněji chybějícím skutečným územním rozměrem ve strategii Evropa 2020;

12. vyzývá Komisi, aby urychleně předložila rámec pro přezkum strategie Evropa 2020 v polovině období a překonala svůj ohlášený záměr spustit metodiku;

13. připomíná, že neustále sleduje pokrok ve všech stěžejních iniciativách strategie Evropa 2020 a již pracuje na posouzení v polovině období z místního a regionálního hlediska;

14. vyjadřuje své zklamání nad tím, že ani v roční analýze růstu na rok 2013 ani v doporučeních pro jednotlivé země nebyla zmíněna potřeba místně podmíněného přístupu a víceúrovňového partnerství při provádění strategie Evropa 2020, a požaduje, aby Komise splnila své závazky a zajistila, že členské státy vytvoří při přípravě a provádění národních programů reforem partnerství s místními a regionálními orgány;

Jednotný trh a průmyslová politika

15. vyzývá Komisi, aby určila ty oblasti, které budou nejpravděpodobněji vytvářet inovace a kvalitní pracovní místa, a dala jim ve fungování jednotného trhu přednost;

16. vyzývá Komisi, aby jako jeden z pilířů evropského projektu předložila návrhy na evropskou průmyslovou politiku a považovala ji za skutečnou politickou prioritu se stejným politickým postavením jako soudržnost, infrastruktura a zemědělství;

17. podporuje návrh Evropského parlamentu ustavit řídicí skupinu pro průmyslovou politiku, aby se spojily evropské, celostátní, regionální a místní pravomoci a zdroje, jež jsou nyní roztroušeny napříč všemi úrovněmi a odvětvími;

18. požaduje, aby Evropská komise oficiálně konzultovala VR ohledně vypracování nových pokynů pro uplatňování pravidel EU pro státní podporu;

19. vyzývá Komisi, aby podpořila rozvoj regionálních plánů inovací, i včetně průmyslového rozvoje;

20. požaduje, aby Komise navázala na své sdělení Podnikání 2020 další analýzou skutečných překážek, které stojí před mladými podnikateli, a podpořil by další přeshraniční výměny a možnosti pro tyto podnikatele;

Politika soudržnosti a doprava

21. znovu opakuje svůj požadavek, aby Komise připravila bílou knihu o územní soudržnosti, která by analyzovala vzájemné působení územní agendy 2020 a strategie Evropa 2020, jakož i následný územní dopad politiky soudržnosti v období 2007–2013;

22. vyzývá Komisi, aby podala zprávu o tom, zda byly místní a regionální orgány včas a strukturovaně zapojeny do přípravy dohod o partnerství a operačních programů na období 2014–2020, v souladu se zásadami partnerství a víceúrovňové správy vložených do nařízení o společných ustanoveních a s kodexem chování pro partnerství;

23. žádá Komisi, aby zveřejnila praktickou, snadnou použitelnou příručku pro místní subjekty o tom, jak využívat nové strukturální fondy ihned po přijetí nových právních předpisů;

24. v souvislosti s iniciativou na podporu zaměstnanosti mladých lidí vyjadřuje silné znepokojení nad tím, že financování pro celé příští programové období je nedostatečné a soustředí se na léta 2014–2015, což zpochybňuje udržitelnost a účinnost této iniciativy. Vyzývá proto zejména ke změně čl. 9 písm. f nařízení o víceletém finančním rámci tak, aby neobsahoval explicitní omezení nové rozpočtové položky na tuto iniciativu na 3 mld. EUR. Tato změna by byla tím potřebnější, že by po roce 2016 bránila zpětnému zahrnování výdajů na programy, které mají rozhodující význam pro soudržnost, jako jsou programy přeshraniční spolupráce nebo části nástroje pro propojení Evropy;

25. bude s Komisí spolupracovat na začleňování ESÚS do politik EU, jak se uvádí v platné dohodě mezi oběma institucemi, a vyzývá ji, aby podporovala využívání ESÚS při provádění politiky sousedství. VR prostřednictvím ARLEM a CORLEAP prozkoumá možnosti vytvoření ESÚS se sousedními partnerskými zeměmi;

26. vybízí Komisi, aby připravila sdělení o mobilitě v zeměpisně a demograficky znevýhodněných regionech;

Zaměstnanost, sociální začleňování a malé a střední podniky

27. v souvislosti s vysokou mírou nezaměstnanosti v mnoha členských státech, která je zvláště vážná pro mladé lidi, podporuje úsilí při poskytování záruky pro mladé lidi a vyzývá Komisi, aby tuto oblast dále rozvíjela a v průběhu roku 2014 podala zprávu o pokroku;

28. žádá Komisi, aby navrhla „Pakt o sociálních investicích“, jak požaduje i Evropský parlament;

29. zastává názor, že pro činnost v oblasti sociální ekonomiky je nutná větší právní jistota, a žádá v této souvislosti o vytvoření statutu evropské vzájemné společnosti;

30. s ohledem na potenciál malých a středních podniků vytvářet pracovní místa na místní a regionální úrovni a na snahu pomoci jim čelit vytrvalé krizi žádá Komisi, aby pokročila v stimulování finančních institucí, aby poskytovaly malým a středním podnikům půjčky a investovaly do nich jako prostředek zajištění jejich přežití a také podpory jejich růstu. Očekává proto návrhy nového „investičního plánu“ schváleného červnovou Evropskou radou a vybízí k novým investicím do otevřených inovací a zahajování podnikání;

31. vyzývá Komisi, aby pokračovala v úsilí o zjednodušení a minimalizaci regulační zátěže MSP v rámci svého nového programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT) a pravidelně konzultovala MSP, aby identifikovaly předpisy a legislativní oblasti EU, které je nejvíce zatěžují (iniciativa top ten);

32. vyzývá Komisi, aby vyvinula nový politický přístup zaměřený na strategie podnikatelství a inteligentní specializace i objevování podnikatelství na všech vzdělávacích úrovních od základních škol po školy odborného vzdělávání a vysoké školy. Důraz je přitom třeba klást na to, aby Evropané – od místních a regionálních představitelů po průmyslníky nebo začínající podnikatele – mohli působit na žáky základních škol a vedli je k podnikatelskému přístupu v každodenních činnostech již od raného věku;

33. vyzývá Komisi, aby předložila návrh na informování a konzultace pracovníků, předvídaní a řízení restrukturalizací ve smyslu usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. ledna 2013;

34. vyzývá Komisi, aby podala zprávu o provádění směrnice o opožděných platbách na celostátní, regionální a místní úrovni správy;

Spravedlnost a vnitřní věci

35. vyzývá Komisi a členské státy, aby i nadále zapojovaly místní a regionální orgány do přípravy a provádění politik v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí, zejména pokud jde o migraci a azyl a také o trvalý boj proti korupci a organizovanému zločinu a ochranu obětí;

36. znovu opakuje svůj závazek ke strategickému partnerství, které v roce 2012 nabídla Evropská komise prostřednictvím revidované Evropské agendy pro integraci státních příslušníků třetích zemí a politického dialogu vedeného v rámci Evropského fóra pro integraci. Vyzývá Komisi, aby trvala na využívání územních paktů v této oblasti politiky, jak navrhuje ve své revidované agendě pro integraci;

Zemědělství a námořní politika

37. vyzývá Komisi, aby přezkoumala směrnici 2004/18/ES o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek tak, aby se jednalo ze standardních výběrových kritérií v rámci výběrových řízení na dodávku potravin (například pro školy, pečovatelské domy a veřejná zařízení) mohla stát skutečností, že je potravina „vyrobena lokálně“⁽³⁾;

38. vyzývá k pečlivému zhodnocení územního dopadu všech návrhů na zrušení mechanismů tržní regulace v zemědělství, včetně dvoustranných obchodních dohod a dohod o přidružení, a ke kontrole, zda tyto návrhy nejsou v rozporu s cílem územní soudržnosti zakotveném v Lisabonské smlouvě;

39. žádá Komisi, aby navrhla evropskou strategii pro rozvoj venkova, která by vrátila do rovnováhy zdroje ve prospěch venkovských oblastí, jejichž úroveň rozvoje je pod průměrem EU;

40. zdůrazňuje význam řádného provádění nového regionalizovaného přístupu k rozhodování v rámci reformované společné rybářské politiky, kdy jsou rozhodnutí přijímána na úrovni jednotlivých moří namísto současného řízení s nadměrnou kontrolou ze strany EU a kdy jsou lépe zapojovány všechny zúčastněné strany. Je znepokojen, že Komise využívá akty v přenesené pravomoci, neboť by to nemělo být na úkor specifík každé rybolovné a mořské oblasti;

Životní prostředí a energetika

41. připomíná klíčovou úlohu, kterou musí přechod k obnovitelným zdrojům energie sehrát v politice EU v oblasti energetiky a změny klimatu. Vyzývá proto Evropskou komisi, aby navrhla právně závazné zvýšení cíle pro energii z obnovitelných zdrojů pro rok 2030 a dále mezilehlé pro rok 2040 se záměrem dosažení 100 % využívání obnovitelných zdrojů do roku 2050;

⁽³⁾ Viz CdR 341/2010.

42. žádá Komisi, aby v roce 2014 zahájila další iniciativy v rámci plánu účinného využívání zdrojů ⁽⁴⁾ a kromě hlavního ukazatele produktivity zdrojů určeného k měření hlavního cíle plánu – zlepšení hospodářské výkonnosti při menším tlaku na přírodní zdroje – např. stanovila doplňkové ukazatele účinného využívání zdrojů, nový hlavní ukazatel dopadů využívání zdrojů na přírodní kapitál a životní prostředí a rovněž sledovala cíl založený na těchto ukazatelích, který spočívá v možnosti neustálého měření pokroku ve zlepšování účinného využívání zdrojů s nízkými náklady. Znovu opakuje svoji výzvu Evropské komisi, aby uspěla kroky k závazným cílům pro zadávání veřejných zakázek zohledňujícím ekologii při zohlednění skutečnosti, že ve veřejných zakázkách se uplatňují další významné faktory ⁽⁵⁾;

43. vyzývá Komisi, aby zajistila, že její přezkum právních předpisů v oblasti odpadů a stávajících cílů v oblasti předcházení vzniku, opětovného použití, recyklace, využití a snižování množství odpadu ukládaného na skládky v roce 2014 řádně zohlední předběžné stanovisko Výboru k tomuto tématu vyžádané Komisí. Přezkum by měl splňovat „žádoucí cíle“ stanovené v plánu účinného využívání zdrojů, a připravit tak půdu pro hospodářství založené na opětovném používání a recyklaci s téměř nulovým zbytkovým odpadem. Požaduje, aby se v rámci přezkumu v roce 2014 věnovala zvláštní pozornost plastovému odpadu;

44. vyzývá Komisi, aby v návaznosti na zelenou knihu předložila nový ambiciózní rámec v oblasti klimatu a energetiky na období do roku 2030. Tento rámec musí konkrétně zajistit větší míru spolufinancování ze strany EU pro infrastrukturní projekty, které podporují cíle v oblasti změny klimatu a výrazně souvisejí s klimatem;

45. požaduje, aby Komise vypracovala strategii pro energetickou chudobu provázenou vhodnými návrhy včetně definice energetické chudoby platné na úrovni EU;

46. vyzývá Komisi, aby co nejvíce usilovala o podnícení energetické účinnosti a navrhla v této oblasti závazné národní cíle doplněné o podrobné posouzení dopadu na rozpočet a o balíček finančních opatření. Znovu opakuje, že je třeba, aby provádění politiky v této oblasti dodržovalo zásadu partnerství a řídilo se koncepcí víceúrovňové správy;

Subsidiarita, posouzení dopadu a zlepšování právní úpravy

47. vyzývá Komisi, aby zahájila a uzavřela několik hodnocení zvažovaných v rámci strategie zlepšování právní úpravy, zejména účelnosti právních předpisů EU, a připomíná svoji nabídku přispět prostřednictvím svých konzultačních sítí;

48. požaduje, aby Komise v určitých oblastech politiky zavedla posouzení územního dopadu a učinila ho povinným. Znovu opakuje svoji ochotu úzce spolupracovat s Komisí v této oblasti a navrhuje, aby se Generální ředitelství pro regionální a městskou politiku stalo jedním správním místem pro posouzení územního dopadu;

49. vybízí Komisi, aby Výboru zaslala návrhy na spolupráci v oblasti konzultace regionů a místních orgánů v předlegislativní fázi (článek 2 protokolu o subsidiaritě a proporcionalitě) a v oblasti souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality;

Kultura, inovace a cestovní ruch

50. vybízí Komisi, aby zlepšila regulační rámec EU pro kulturní a tvůrčí odvětví a zaměřila se na zjednodušování a přístup k financím. Kultura a tvořivost by měly být lépe začleněny do strategie Evropa 2020;

51. na základě soustavy opatření ve prospěch investic do inovací vyzývá Evropskou komisi, aby jasně definovala a zdůraznila úlohu místních a regionálních orgánů v programech a projektech partnerství veřejného a soukromého sektoru. Regiony a města mají klíčovou úlohu při vytváření vhodných rámcových podmínek pro inovativní prostředí. Jsou prostředníky pro setkávání hlavních aktérů inovačního trojúhelníku, prvků z akademického světa, vysokých škol, výzkumných ústavů, průmyslových odvětví a podniků;

52. zdůrazňuje, že je třeba vydat sdělení o strategii pro udržitelný a konkurenceschopný cestovní ruch spojený s kulturou jako způsob, jak podpořit nové pracovní příležitosti a posílit místní a regionální hospodářství. Tato strategie by mohla poskytnout společný rámec pro podporu a financování architektonického, etnografického a průmyslového dědictví evropských regionů;

Evropa na světové scéně

53. bere na vědomí záměr Komise prohloubit spolupráci s VR při zvětšení místního a regionálního rozměru v procesu rozšíření a vyzývá k tomu, aby se to odrazilo ve výročních zprávách o procesu rozšíření;

54. vybízí Komisi, aby dále zkoumala možnosti rozšíření nástroje pro místní správu na místní samosprávy v partnerských zemích Východního partnerství a evropsko-středomořského regionu;

55. vyzývá Komisi a Radu, aby v novém plánu pro Východní partnerství zachovaly přístup „více za více“, čímž by tato iniciativa měla být více považována za nástroj rozvinutí transformační síly příspěvku Evropské unie a zapojení místních a regionálních orgánů do provádění iniciativy;

⁽⁴⁾ COM(2011) 571 final.

⁽⁵⁾ Viz CdR 140/2011 fin.

56. v rámci evropsko-středomořské spolupráce vítá důraz, jenž se kladé na regionální rozvoj, a byl by rád, kdyby došlo k zapojení ARLEM do tzv. zaváděcích projektů regionálního rozvoje;

57. připomíná svoji plnou podporu vyhlášení roku 2015 jako Evropského roku rozvoje, aby se zajistila návaznost rozvojových cílů tisíciletí, a vítá zamyšlení Komise nad budoucím globálním přístupem k rozvoji. Vyzývá Komisi, aby hájila

zastřešující rámec pro rozvojové cíle tisíciletí po roce 2015, jenž spojí tři rozměry udržitelného rozvoje: hospodářský, sociální a environmentální;

58. věří, že jeho doporučení budou řádně zvážena při přípravě pracovního programu Komise na rok 2014, a pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předložil předsedovi Evropské komise, předsedovi Evropského parlamentu, předsedovi Evropské rady, litevskému předsednictví Rady EU a nadcházejícímu řeckému a italskému předsednictví.

V Bruselu dne 4. července 2013

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Usnesení Výboru regionů Prohloubení hospodářské a měnové unie

(2013/C 280/02)

VÝBOR REGIONŮ

- s ohledem na usnesení VR ze dne 1. února 2013 Udržitelná budoucnost hospodářské a měnové unie (HMU) ⁽¹⁾;
- s ohledem na dvě sdělení Komise nazvaná Koordinace ex ante týkající se plánů zásadních reforem hospodářské politiky (COM(2013) 166 final) a Zavedení nástroje pro konvergenci a konkurenceschopnost (COM(2013) 165 final), zveřejněná dne 20. března 2013;
- s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 23. května 2013 o budoucích legislativních návrzích týkajících se hospodářské a měnové unie: reakce na sdělení Komise (2013/2609(RSP));
- s ohledem na závěry Evropské rady konané ve dnech 27. a 28. června 2013;
- s ohledem na zásady subsidiarity a proporcionality;

Obecné poznámky

- připomíná zásady a cíle hospodářské a měnové unie stanovené v článcích 3 a 120 SFEU;
- podtrhuje, že provádění již přijatých opatření musí mít přednost před jakýmkoliv novým návrhem, a shodně s Evropským parlamentem zastává názor, že jakákoliv další legislativní iniciativa musí vykazovat jednoznačnou přidanou hodnotu ve vztahu k existujícím nástrojům;
- zdůrazňuje, že při veškerém rozhodování o vývoji HMU musí být úloha místních a regionálních orgánů při posilování ekonomik a zajištění pracovních míst a růstu plně uznávána a posilována všude, kde je to možné;
- považuje návrhy na jednotný mechanismus dohledu s ústřední úlohou ECB a reformou úlohy EBA za krok k vyšší transparentnosti a větší demokratické odpovědnosti;
- vítá, že Evropská rada ve dnech 27. a 28. června 2013 vyzvala Komisi, aby své návrhy co nejdříve předložila v návrhu nařízení, kterým bude vytvořen jednotný mechanismus pro řešení problémů bank, a podporuje záměr přijmout příslušný právní předpis před koncem stávajícího volebního období;

Koordinace ex ante týkající se plánů zásadních reforem hospodářské politiky

- očekává, že Evropská komise ve svém návrhu na koordinaci ex ante, jenž má být zveřejněn na podzim roku 2013, jasně vysvětlí rozdíl mezi touto koordinací a ostatními nástroji a mechanismy, ať už zavedenými (např. evropským semestrem) nebo plánovanými (např. nástrojem pro konvergenci a konkurenceschopnost, viz níže);

- zdůrazňuje, že návrh Evropské komise na koordinaci ex ante nejvýznamnějších reforem hospodářské politiky, na níž se podílí pouze Komise a Rada ministrů, by měl být doplněn o evropská a vnitrostátní opatření, jež by zajistila řádné konzultování a informování příslušných místních a regionálních orgánů;

- žádá Evropskou komisi a členské státy, aby při koordinaci ex ante zásadních hospodářských reforem v EU věnovaly zvláštní pozornost vedlejším účinkům v regionech a jejich možnému dopadu na udržitelnost veřejných financí a územní soudržnost;

- zdůrazňuje, že vzhledem k silné vazbě mezi smluvními ujednáními a plánovaným postupem koordinace ex ante by měla existovat silná vazba mezi správou a demokratickou odpovědností obou těchto postupů; proto navrhuje, aby v případě rizika vedlejších účinků v regionech bylo zajištěno zapojení Výboru regionů a příslušných regionálních orgánů do hospodářského dialogu na úrovni EU;

- souhlasí s míněním, že koordinace ex ante by se měla týkat jen zásadních plánů národních hospodářských reforem; podtrhuje, že by se měla vztahovat i na reformy systémů sociální ochrany, protože mohou mít v členských státech významné účinky;

- lituje, že v oblasti pilíře HMU, který se týká demokratické legitimacy a odpovědnosti, došlo jen k malému konkrétnímu postupu v tom, aby se předešlo zpochybňování celého procesu v případech, které jsou vnímány jako rušivé zásahy Evropské komise a jiných členských států do rozhodování, jež dříve obvykle probíhalo na vnitrostátní, nebo dokonce regionální úrovni;

⁽¹⁾ CdR 2494/2012 fin.

Zavedení nástroje pro konvergenci a konkurenceschopnost

- znovu vyjadřuje přesvědčení, že fiskální kapacita je k dosažení prohloubené a skutečné HMU nezbytná, a souhlasí s míněním, že navrhovaný nástroj by v tomto směru mohl být užitečným prvkem;
- soudí, že nový nástroj by měl být komplementární k nástrojům politiky soudržnosti; z toho důvodu vyjadřuje pochybnosti ohledně názvu tohoto nového nástroje vzhledem k blízkosti pojmů „konvergence“ a „soudržnost“, což může vést k domněnce, že dochází k překrývání;
- vítá zřízení mechanismu pro pevnější koordinaci a uplatňování strukturálních politik, jenž se zakládá na ujednáních smluvní povahy mezi členskými státy a orgány EU; zdůrazňuje, že tato ujednání by měla podléhat společnému rozhodování a provádění, a proto požaduje, aby místní a regionální orgány byly zapojeny do přípravy smluvních ujednání s řádným zohledněním vnitrostátních předpisů; tento nástroj by však měl být otevřen i členským státům mimo eurozónu, které budou mít zájem;
- vyjadřuje znepokojení nad tím, že smluvní ujednání navrhovaná ve sdělení Komise by ve stávající podobě dále zatížila již tak složitou správu, která je důsledkem nové legislativy o hospodářském dohledu (národních programů reforem, doporučení pro jednotlivé země a souvisejících sankcí) a reformované politiky soudržnosti (dohod o partnerství, operačních programů a souvisejících předběžných podmínek);
- považuje strukturální reformy za dlouhodobý proces vyžadující víceleté programování, a z toho důvodu si klade otázku, zda je nutné vytvářet vazbu mezi spuštěním tohoto nového nástroje a evropským semestrem;

- vyzývá k tomu, aby smluvní ujednání byla založena na metodě Společenství s plným zapojením Evropského parlamentu a parlamentů členských států;
- souhlasí s tím, že EU by měla zaujmout konstruktivní přístup k strukturálním reformám na úrovni členských států a vyváženým způsobem využívat pobídky a sankce;
- poznamenává, že místní a regionální orgány mají přímé pravomoci v oblastech, jichž se strukturální reformy týkají, a měly by proto být zapojeny v navrhování a provádění těchto smluvních ujednání;
- zdůrazňuje, že výše uvedené víceleté programování a jeho provádění by se proto mělo zakládat na účinné víceúrovňové správě zahrnující místní a regionální orgány a zohledňující jejich pravomoci;

Sociální rozměr hospodářské a měnové unie

- vítá, že Evropská rada ve dnech 27. a 28. června 2013 uznala potřebu posílit sociální rozměr HMU; v této souvislosti nadále podporuje výzvu Evropského parlamentu členským státům, aby zvážily podepsání „Paktu o sociálních investicích“, který by vytyčil investiční cíle sociálních investic na úrovni členských států, aby odpovídaly zaměstnanostním, sociálním a vzdělávacím cílům strategie Evropa 2020.

V Bruselu dne 4. července 2013

*předseda
Výboru regionů*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

STANOVISKA

VÝBOR REGIONŮ

102. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 3. A. 4. ČERVENCE 2013

Stanovisko Výboru regionů Přeshraniční pracovníci: posouzení situace po dvaceti letech fungování vnitřního trhu, problémy a výhledy

(2013/C 280/03)

VÝBOR REGIONŮ

- poznamenává, že není dostatek spolehlivých statistických údajů o „přeshraničních pracovnících“;
- trvá na takové změně článku 5 směrnice o opatřeních usnadňujících výkon práv, která jsou pracovníkům udělena v souvislosti s volným pohybem pracovníků (COM(2013) 236), aby se členským státům umožnilo určovat také nadregionální struktury pro propagaci, analýzu, monitorování a podporu rovného zacházení se všemi pracovníky a jejich rodinnými příslušníky;
- zdůrazňuje, že vnitrostátní koordinace sítě EURES (která má být zavedena od roku 2015) by měla systematicky praktikovat úzkou spolupráci s místními a regionálními orgány;
- upozorňuje dále na zásadní úlohu subjektů poskytujících nadregionální poradenství a odborné znalosti;
- lituje, že chybějící koordinace, co se týče nařízení o minimální mzdě, vede zejména v pohraničních oblastech k nebezpečí, že dojde k externalizaci průmyslových odvětví a služeb s velkými nároky na pracovní sílu a k sociálnímu dumpingu.

Zpravodaj pan Karl-Heinz LAMBERTZ (BE/SES), ministerský předseda německy mluvícího společenství Belgie

Odkaz

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Přeshraniční mobilita pracovních sil a její důsledky pro strategii Evropa 2020

1. připomíná, že strategie Evropa 2020 zdůrazňuje pozitivní účinky mobility na integraci evropského trhu práce a její vliv na zvýšení přizpůsobivosti a zaměstnatelnosti pracovníků v EU;

2. zastává mínění, že paradoxní situace, kdy v určitých oblastech je nedostatek pracovních sil za vysoké míry dlouhodobé nezaměstnanosti, zejména málo kvalifikovaných pracovníků, vyžaduje větší flexibilitu a mobilitu v evropských příhraničních oblastech;

3. zdůrazňuje, že zejména mladým lidem mobilita nabízí příležitost, jak si rozšířit vlastní schopnosti a znalosti a načerpat nové zkušenosti. Plně proto podporuje iniciativy Evropské komise zaměřené na mladé lidi, např. evropskou Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí, včetně systému záruk pro mladé lidi, o němž se rozhodlo v březnu 2013, stěžejní iniciativu Mládež v pohybu nebo pilotní projekt Tvoje první práce přes EURES;

4. zdůrazňuje sociální rozměr mobility pracovních sil a její příspěvek ve prospěch udržitelného růstu podporujícího začlenění;

5. vítá rozhodnutí Evropské komise o modernizaci a zlepšení sítě pro mobilitu uchazečů o práci EURES, což by mohlo napomoci zvýšení mobility pracovníků mezi členskými státy. Tato reforma by měla také usnadnit mobilitu v příhraničních oblastech, kde se vyskytují nejsilnější proudy mobility pracovních sil, a dále posílit existující síť EURES-T;

Přeshraniční pracovní mobilita po dvaceti letech fungování vnitřního trhu

6. poznamenává, že od přijetí prvního stanoviska Výboru regionů k tématu přeshraničních pracovníků dne 29. září 2004 vyvstaly ve vztahu k mobilitě pracovních sil nové výzvy, ale i nové příležitosti;

7. vítá návrh směrnice o opatřeních usnadňujících výkon práv, která jsou pracovníkům udělena v souvislosti s volným pohybem pracovníků (COM(2013) 236), který vypracovala Evropská komise a jehož cílem je posílit nařízení (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie. Domnívá se, že právní zvláštnost spočívající

v předložení návrhu směrnice za účelem posílení nařízení, jež v zásadě samo o sobě podléhá přímému účinku, odhaluje vážnost právních a administrativních výzev zbývajících na úrovni vnitrostátní legislativy a správy v oblasti volného pohybu pracovníků. Trvá na změně článku 5 směrnice, aby se členským státům umožnilo určovat také nadregionální struktury pro propagaci, analýzu, monitorování a podporu rovného zacházení se všemi pracovníky a jejich rodinnými příslušníky. Požaduje, aby byl VR zahrnut mezi adresáty zprávy o provádění této směrnice (článek 10);

8. vítá přijetí nařízení (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie, jímž se kodifikuje nařízení (EHS) č. 1612/68, které posiluje se práva volného pohybu pracovníků, přičemž se prosazuje existující legislativa;

9. uznává kladný účinek nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004, ve znění nařízení (EU) č. 465/2012, jež zjednodušila a modernizovala právo Unie;

10. podporuje iniciativu Evropské komise, jež hodlá lépe chránit práva vyslaných pracovníků, kteří v některých přeshraničních oblastech tvoří značně početnou skupinu. Navrhovaná směrnice o prosazování směrnice 96/71/ES může napomoci odstranit stávající omezení v této oblasti a zlepšit součinnost odpovědných orgánů členských států. Připomíná však své stanovisko z 29. listopadu 2012, v němž VR:

— má za to, že jsou potřebné další cílené iniciativy a činnosti, jež by efektivně čelily sociálnímu dumpingu a podvodům;

— lituje, že se směrnice nezabývá zásadními otázkami vyplývajícími z judikatury, a to zejména otázkami souvisejícími s rozšířením kolektivních smluv, rozšířením „tvrdeho jádra použitelných předpisů“, uplatňováním příznivějších ustanovení hostitelské země, dodržováním základních sociálních práv, jako je právo na stávku;

— navrhuje posílit společnou a solidární odpovědnost zaměstnavatele a subdodavatele zavedením ustanovení, jehož cílem by bylo omezit počet subdodavatelských úrovní;

11. připomíná, že více než třetina občanů EU žije v příhraničních oblastech, kde je překračování hranic při cestování za rekreačními aktivitami, kulturními událostmi nebo za prací součástí jejich každodenního života. Z toho důvodu jsou v těchto oblastech právní a technické překážky bránící mobilitě mimořádně závažné;

12. poznamenává, že není dostatek spolehlivých statistických údajů o „přihraničních pracovnících“, kterými je podle definice obsažené v nařízení (EHS) č. 1408/71 „každá zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná, která vykonává povolání na území jednoho členského státu a má bydliště na území jiného členského státu, do kterého se vrací zpravidla každý den nebo alespoň jednou za týden“. Podle zprávy Evropské komise Scientific Report on the Mobility of Cross-Border Workers within the EU-27/EEA/EFTA Countries z roku 2009 dosáhl počet přeshraničních pracovníků v EU (včetně zemí EHP/ESVO) v roce 2006/2007 přibližně 780 000. V zemích EU15/EHP/ESVO se celkový počet přeshraničních pracovníků mezi lety 2000 a 2006/2007 zvýšil o 26 %;

13. pozoruje, že nejsilnější přeshraniční proudy dojíždění za prací se soustředí v severozápadní Evropě a v jižní Skandinávii. Také v některých příhraničních oblastech podél nových vnitřních hranic (např. Estonska s Finskem nebo Maďarska s Rakouskem) je značně intenzivní přeshraniční mobilita pracovních sil. Asociace evropských příhraničních regionů zveřejnila roku 2012 podrobnou zprávu analyzující intenzitu přeshraniční mobility pracovních sil v různých zeměpisných oblastech, která specifikuje, jaké informace a služby potřebují přeshraniční pracovníci;

14. konstatuje, že dopad rozšíření EU v letech 2004 a 2007 na mobilitu pracovních sil podél „starých“ vnějších hranic zůstal nevýrazný. Dojíždějící z „nových“ členských států představují méně než 15 % přeshraničních pracovníků v EU. Podél „starých“ vnějších hranic však významně vzrostla poptávka po informacích o pracovních příležitostech a pracovních podmínkách v sousední zemi, a to zejména po odstranění veškerých zbývajících omezení trhu práce pro Bulharsko a Rumunsko v květnu 2011;

15. sdílí stanovisko Komise ⁽¹⁾, že počet dojíždějících pracovníků v Evropě je příliš nízký k dosažení skutečně evropského trhu práce. Podle šetření pracovních sil EU totiž žilo v roce 2011 pouze 3,1 % evropských občanů v produktivním věku (15–64 let) v jiném než vlastním členském státě EU. Výbor regionů je přesvědčen, že počet přeshraničních pracovníků by mohl být vyšší, zejména pokud by byly občanům poskytovány lepší a spolehlivější informace a individuální podpora. K této podpoře by mohly konkrétně přispět odbory, například tím, že by hájily pracovníky ve vícenárodním pracovním poměru. Tyto cíle by měly být rovněž zohledněny v konzultacích týkajících se priorit evropských finančních programů v letech 2014–2020. Výbor také otevřeně žádá členské státy, aby zajistily dostatek finančních prostředků pro priority sítě EURES;

Překážky bránící mobilitě a výzvy, jimž čelí dojíždějící pracovníci

16. vítá iniciativu Evropské komise z roku 2012 zaměřenou na zkoumání daňových opatření týkajících se přeshraničních

pracovníků. Daňové překážky zůstávají podstatným zdrojem problémů, s nimiž se přeshraniční pracovníci potýkají, pokud se jedná o přetrvávající obtíže se získáním daňových výhod, úlev a odpočtů, jež by mohli získat, pokud by neměli status přeshraničního pracovníka;

17. považuje komplexnost pravidel koordinujících systémy sociálního zabezpečení za značnou nesnáz. Je téměř nemožné omezovat problémy týkající se rozdílnosti systémů sociálního zabezpečení v EU, když se legislativní a administrativní pravidla na úrovni členských států stále mění a vytvářejí další obtíže. Z toho důvodu by se měl dále zlepšit přístup ke spolehlivým a pravidelně aktualizovaným informacím a poradenským službám. Vzhledem k tomu, že je situace přeshraničních pracovníků velice nestandardní, měli by mít tyto pracovníci přístup k individuálním informacím. Významným nástrojem jsou také elektronické služby, ale nemohou nahradit služby poskytované na individuálním základě;

18. konstatuje, že se často vyskytují nejasnosti ohledně otázky, jak interpretovat a aplikovat existující právní základy. K některým problémům proto dochází často jen z toho důvodu, že neexistuje obecná shoda veřejných orgánů, jak provádět odpovídající legislativu;

19. je si vědom toho, že kulturní překážky, jako jsou například nedostatečné jazykové znalosti, není možné překonat v blízkém časovém horizontu. Cílenější jazyková příprava by však mohla napomoci změnit postoj k mobilitě za prací. Kromě toho má zavedení mechanismů, které v rámci odborného vzdělávání podporují stáže a učňovskou přípravu jak pro studenty, tak pro pracovníky, klíčový význam pro podporu flexibility a mobility v evropských příhraničních oblastech;

20. poznamenává, že překážkou volného pohybu pracovníků zůstávají nedostatky v uznávání odborných kvalifikací. Aby usnadnila mobilitu pracovních sil, přijala Evropská komise v prosinci 2011 návrh modernizace směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací, jenž zavádí evropský profesní průkaz a usnadňuje přístup k informacím. Zejména regulované profese však zůstávají problematické, protože vyžadují prokázání specifické odborné kvalifikace v souladu s vnitrostátním právem. V takových případech mohou být postupy uznávání kvalifikace složité a podstatně odlišné v různých členských státech;

21. Výbor se obává, že poskytování poradenství pracovníkům a uchazečům o zaměstnání by pro síť EURES nebylo od roku 2015 prioritní, protože by se zaměřovala spíše na umísťování na pracovní pozice a poskytování služeb pro zaměstnavatele než na poradenství týkající se sociálního zabezpečení, daní, platů a pracovních podmínek. Výbor chce zdůraznit, že poskytování poradenství pracovníkům a uchazečům

⁽¹⁾ Viz sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Na cestě k hospodářské obnově vedoucí k intenzivnímu růstu pracovních míst (COM(2012) 173 final).

o zaměstnání by mělo být naopak posíleno, například posílením přeshraničních informačních míst pro pracovníky a uchazeče o zaměstnání a zajištěním více možností pro sociální partnery, pokud jde o poskytování poradenství příhraničním pracovníkům;

22. lituje, že chybějící koordinace, co se týče nařízení o minimální mzdě, vede zejména v pohraničních oblastech k nebezpečí, že dojde k externalizaci průmyslových odvětví a služeb s velkými nároky na pracovní sílu a k sociálnímu dumpingu. Výbor proto požaduje, aby byla s patřičným ohledem na příslušné podmínky na trhu práce a úlohu sociálních partnerů vypracována evropská koordinace minimálních mezd;

23. zaznamenává, že rozdíly v úrovni mezd nebo daní mohou být podnětem, který vede podniky v příhraničních oblastech k přemístění do sousedící země. Zaměstnanci se pak v takovém případě nedobrovolně stávají přeshraničními pracovníky;

24. očekává, že se reformy vedoucí k evropské bankovní unii budou zabývat roztržitostí kapitálových trhů, jež představuje hlavní překážku rovným a spravedlivým podmínkám pro přístup malých a středních podniků v pohraničních regionech ke kapitálu;

25. zaznamenává, že rozdíly v úrovni mezd mezi „novými“ a „starými“ členskými státy EU někdy vedou k zavádění dumpingových mzdových sazeb a nevyhovujících pracovních podmínek. To vytváří zvláště problematickou situaci pro existující poradenské služby při původních vnějších hranicích. Výbor vyzývá Komisi, aby zajistila, aby přeshraniční pracovníci ze států s nižší úrovní mezd nebyli ve státech s vyšší úrovní mezd diskriminováni;

Usnadnění přeshraniční mobility pracovních sil

26. připomíná, že intenzita přeshraniční mobility pracovních sil závisí na různých faktorech. Významnými určujícími faktory jsou rozdíly mezd a kvalita pracovních příležitostí. Významnými činiteli usnadňujícími přeshraniční mobilitu pracovních sil jsou také rozvinuté regionální a přeshraniční sítě veřejné dopravy a dobrá znalost jazyka sousedící země;

27. zdůrazňuje, že vnitrostátní koordinace sítě EURES (která má být zavedena od roku 2015) by měla systematicky praktikovat úzkou spolupráci s místními a regionálními orgány;

28. je přesvědčen, že systematická přeshraniční součinnost regionálních a místních orgánů je důležitým předpokladem k tomu, aby se pozornost celostátních orgánů zaměřila na otázku překážek omezujících mobilitu a možnosti jejich překonání;

29. zdůrazňuje přínos informačních a poradenských služeb pro přeshraniční pracovníky v evropských příhraničních a přeshraničních regionech. Na regionální a místní úrovni existuje více než 35 informačních míst, jež poskytují individuální poradenství a informační služby přeshraničním pracovníkům. Jejich

expertní potenciál a zkušenosti by měly být na evropské a národní úrovni využívány při práci na řešení problémů;

30. vyjadřuje uznání úsilí evropských příhraničních oblastí o usnadnění přeshraniční mobility pracovních sil a hledání řešení v oblasti překážek, které této mobilitě brání. Byla publikována řada zpráv, jež podrobně analyzují problémy a výzvy, jimž čelí přeshraniční pracovníci v konkrétních přeshraničních regionech (např. zpráva o překážkách bránících mobilitě v regionech Galicia / Norte de Portugal nebo v regionu Sønderjylland-Schleswig). Upozorňuje dále na zásadní úlohu subjektů poskytujících nadregionální poradenství a odborné znalosti, jako je například pracovní skupina pro příhraniční pracovníky ve Velkém regionu SaarLorLux, která udržuje kontakt se sociálními a ekonomickými nadnárodními partnery a s politiky s rozhodovací pravomocí na evropské a vnitrostátní úrovni. Podporuje veškeré úsilí o zajištění udržitelnosti těchto subjektů;

31. je přesvědčen, že právní nástroj Unie, Evropské seskupení pro územní spolupráci (ESÚS), nabízí nové možnosti, jak podporovat a usnadňovat mobilitu pracovních sil v EU. Vzhledem k tomu, že ESÚS obvykle zaměstnávají pracovníky z více než jednoho členského státu, by jejich zkušenosti s právními a technickými překážkami bránícími mobilitě mohly být využity při hledání praktických řešení;

32. vyjadřuje uznání výkonům on-line poskytovaných služeb SOLVIT a poradenství Vaše Evropa, které pomáhají evropským občanům a podnikům pochopit a hájit svá práva v EU. SOLVIT vyřizuje každoročně více než 1 300 dotazů. Toto číslo by se mohlo dále zvýšit, kdyby o této službě vědělo více občanů a podniků v EU; vyzývá tedy členské státy i místní a regionální orgány, aby zvýšily povědomí veřejnosti o centrech SOLVIT, zvláště u malých a středních podniků, a zvýšily počet zaměstnanců těchto center, aby dotazy mohly být vyřizovány rychleji;

Doporučení Výboru regionů

33. zdůrazňuje, že existující poradenské sítě (např. EURES-T nebo expertní sítě euroregionů) a informační místa pro přeshraniční pracovníky poskytují jedinečné služby, a plně podporuje úsilí Evropské komise o zvýšení mobility pracovních sil v EU. Provoz služeb přeshraničního poradenství usnadňujících mobilitu, zejména těch, které poskytují místní a regionální orgány a sociální partneři, je proto třeba považovat za evropský úkol a tyto služby by měly získávat nezbytnou finanční podporu;

34. vyzývá Evropskou komisi, aby pravidelně monitorovala provádění unijní legislativy o volném pohybu pracovníků, o zákazu diskriminace a koordinaci sociálního zabezpečení v členských státech EU, aktivně se podílela na lepší ochraně sociálních práv pracujících v EU a navíc přiměla všechny členské státy přijmout odpovědnost za zvýšení kontrol zaměřených na potírání nehlášené práce. Rovněž je třeba pravidelně shromažďovat kvantitativní i kvalitativní údaje o přeshraniční mobilitě pracovních sil v EU, aby bylo možné lépe reagovat na aktuální vývoj a nové výzvy;

35. uznává významnou úlohu regionálních a místních orgánů při podpoře mobility pracovních sil. EU by měla využívat jejich zkušenosti a know-how a vypracovávat v partnerství s nimi společné koncepty, jež by usnadnily geografickou mobilitu a napomohly vytvořit skutečně evropský trh práce;

36. podporuje myšlenku přeshraničního monitorování pracovního trhu a shromažďování spolehlivého statistického materiálu na regionální a místní úrovni. Dostupnost odpovídajících dat je významná při přípravě strategií integrovaného trhu práce a politických zásadách reagujících na nově se projevující tendence;

37. je přesvědčen, že politický dialog na evropské, státní a regionální nebo místní úrovni, stejně jako dialog s organiza-

cemi sdružujícími zaměstnance a zaměstnavatele, je nezbytný k překonávání stále se objevujících výzev, jako jsou například změny demografické struktury nebo nedostatek kvalifikovaných pracovních sil;

38. nabízí založení platformy na evropské úrovni, jež by registrovala problémy, jimž přeshraniční pracovníci čelí, a vydávala doporučení, jak je řešit. Zaručilo by to výměnu odborných poznatků, využití možné synergie a povzbudilo by to dialog s odpovědnými politickými a administrativními orgány;

39. doporučuje vypracovat kompendium nejzávažnějších překážek a problémů bránících mobilitě včetně možných způsobů jejich řešení, jež by bylo pravidelně aktualizováno.

V Bruselu dne 3. července 2013

*předseda
Výboru regionů*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů Posuzování územních dopadů

(2013/C 280/04)

VÝBOR REGIONŮ

- pod pojmem územní soudržnost chápe trojrozměrný koncept, který by měly zohledňovat evropské, celostátní, regionální a místní orgány při provádění politik spadajících do jejich působnosti, lituje, že se pracovní dokument Komise o posuzování územních dopadů zabývá pouze prvním z těchto tří rozměrů, a vyslovuje se pro odpovídající rozšíření;
- v rámci soustavného monitorování strategie Evropa 2020 z hlediska místních a regionálních orgánů navrhuje, aby byly více zohledňovány územní dopady strategie Evropa 2020;
- nemyslí si, že by se posuzování územních dopadů mělo provádět pouze tehdy, pokud se legislativní návrh výslovně zaměřuje na specifické územní celky nebo pokud by mohl mít velmi nerovnoměrný územní dopad, je toho názoru, že žádná oblast politiky nesmí být předem vyloučena z posuzování územních dopadů;
- požaduje, aby odvětvové politiky hned od začátku posuzovaly územní rozměr svých opatření stejnou měrou jako ekonomické, ekologické a sociální dopady, především také z hlediska jejich dopadů na různé regionální a místní úrovně, včetně interakcí mezi úrovněmi a finančních dopadů;
- odkazuje na doporučení Evropského účetního dvora z roku 2010 k aktivnímu zapojení Výboru regionů do posuzování dopadů na evropské úrovni a navrhuje rozvinutí dlouhodobé úzké spolupráce mezi generálním ředitelstvím, které odpovídá za regionální politiku, Společným výzkumným střediskem, programem ESPON, aby se našla pragmatická řešení posuzování územních dopadů;
- nabízí Evropské komisi úzkou spolupráci při volbě a provádění posuzování územních dopadů a má také zájem o úzkou spolupráci s Evropským parlamentem a Radou, aby se zásada posuzování územních dopadů silněji uplatňovala v rámci legislativního procesu;
- má v úmyslu vyvinout vlastní strategii pro posuzování územních dopadů, aby tak poskytl rámec pro další uplatňování opatření navržených v této zprávě.

Zpravodaj	Michael SCHNEIDER (DE/ELS), státní tajemník, zplnomocněnec spolkové země Sasko-Anhaltsko při spolkové vládě
Odkaz	pracovní dokument útvarů Komise ze dne 17. ledna 2013: Posuzování územních dopadů – prováděcí pokyny k posuzování regionálních a místních dopadů v systému Komise pro posuzování dopadů SWD(2013) 3 final

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

A. Obecné aspekty

1. vítá, že Evropská komise zveřejnila začátkem roku 2013 pracovní dokument k tématu posuzování územních dopadů, který poskytuje prováděcí a metodické pokyny k řešení územních dopadů v rámci posuzování dopadů při přípravě návrhů Evropské komise;

2. kromě toho vítá další aktuální vývoj, jako například zprávu ESPON na téma *Territorial Impact Assessment of Policies and EU Directives* [Posuzování územních dopadů politik a směrnic EU] z prosince 2012 nebo Oddělení pro posuzování dopadů, které nedávno zřídil Evropský parlament;

3. podporuje vyjádření uvedené v Územní agendě, že koordinace různých odvětvových strategií pro optimalizaci územního dopadu a dosažení maximální soudržnosti může výrazně posílit úspěšnost těchto strategií a přispět k zamezení negativních dopadů protichůdných opatření na všech územních úrovních. Díky integrovanému územnímu rozvoji lze dosáhnout optimální rovnováhy mezi udržitelností, konkurenceschopností a sociální soudržností;

4. chápe „posuzování územních dopadů“ jako nástroj pro posuzování územních dopadů, které má politická iniciativa nebo legislativní návrh na místní a regionální orgány vzhledem k jejich cílům a výhledům územního plánování. Díky včasnému posouzení územních dopadů má být zaručeno zapojení místní a regionální úrovně, územní rozvoj, který bude orientovaný na provádění a věcně a územně propojený, a účinné využívání finančních prostředků. Národní, regionální a místní pravomoci v otázkách územního plánování a plánování rozvoje přitom nejsou předmětem diskuse;

5. připomíná, že pro většinu oblastí politiky platí sdílené kompetence mezi EU a členskými státy, a tudíž zásada subsidiarity. Posuzování územních dopadů může v rámci kontroly souladu se zásadou subsidiarity představovat důležitý argument pro opatření na úrovni EU, pokud posouzení prokáže pozitivní dopady ve srovnání s opatřeními na úrovni členských států nebo regionů;

6. zdůrazňuje, že posuzování územních dopadů může také pomoci odhalit možné negativní dopady návrhů politiky EU; To je velmi důležité pro dodržení zásady proporcionality. Posuzování územních dopadů je proto také důležitým nástrojem v rámci zlepšování právní úpravy;

7. upozorňuje na to, že posuzování územních dopadů by mělo umožňovat identifikaci krátkodobých a dlouhodobých důsledků zamýšlených a přijímaných rozhodnutí. Díky rozdělení nástrojů podle této klasifikace bude možné účinněji definovat rozsah a intenzitu dopadů;

8. vidí proto úzkou souvislost mezi posuzováním územních dopadů, celkovým posuzováním dopadů a kontrolou souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality před přijetím nových právních předpisů na úrovni EU a odkazuje na úsilí, které již vynaložila Platforma pro monitorování strategie Evropa 2020 a Síť pro monitorování subsidiarity;

9. zohledňuje výsledky konzultace⁽¹⁾ k pracovnímu dokumentu Evropské komise, kterou vedl Výbor regionů v únoru a březnu 2013;

B. Posuzování územních dopadů jako součást územní soudržnosti

10. zdůrazňuje, že podle článku 3 Smlouvy o EU ve spojení s články 174, 175 a 349 SFEU mají k dosažení cíle územní soudržnosti stejně jako k posílení hospodářské a sociální soudržnosti přispět všechny oblasti politiky, a proto je nezbytné prověřit opatření z hlediska jejich územních dopadů a posoudit dopady na místní a regionální orgány; zvláště je třeba přispět pomocí konkrétních a účinných opatření ke snížení rozdílů v úrovni rozvoje regionů a kompenzovat znevýhodnění některých území vyplývajících z jejich zeměpisné polohy a demografických podmínek;

11. opakuje, že posouzení dopadů návrhů legislativních aktů by měla případně zkoumat územní rozměr (místní a regionální aspekty, finanční a administrativní dopady na celostátní, regionální i místní orgány) hlavních projednávaných politických alternativ. Připomíná, že jde o důsledek povinnosti přihlížet „k nutnosti postupovat tak, aby každá zátěž, finanční nebo správní,

⁽¹⁾ <http://portal.cor.europa.eu/subsidiarity/news/Pages/Assessment-of-Territorial-Impacts.aspx>.

dopadající na [...] regionální nebo místní orgány [...] byla co nejmenší a přiměřená cíli, jehož má být dosaženo“ (článek 5 protokolu č. 2 SFEU);

12. pod pojmem územní soudržnost chápe trojrozměrný koncept, který by měly zohledňovat evropské, celostátní, regionální a místní orgány při provádění politik spadajících do jejich působnosti;

Územní soudržnost

- se zaměřuje na vyrovnání hospodářských a sociálních rozdílů mezi regiony prostřednictvím strukturální podpory a zlepšování rozvojového potenciálu vlastního daným regionům (vyvážený územní rozvoj);
- ukládá evropským politickým činitelům, aby při uplatňování svých pravomocí s územním dopadem používali přístup, který by byl horizontálně i vertikálně provázaný a zároveň meziodvětvový (územní integrace) a;
- vyzývá veřejné a soukromé subjekty a subjekty občanské společnosti, aby místně spolupracovaly za účelem účinných opatření (územní správa);

13. lituje, že se pracovní dokument Komise o posuzování územních dopadů zabývá pouze prvním z těchto tří rozměrů, a vyslovuje se pro odpovídající rozšíření;

14. navrhuje, aby Komise při své práci na dalším rozvíjení územní soudržnosti věnovala zvýšenou pozornost posuzování územních dopadů. To by mohlo podpořit jednotné chápání této problematiky, zlepšit provádění politiky soudržnosti, zvýšit její flexibilitu, lépe ji sladit s odpovídajícími územními úrovněmi a v souladu se zásadou subsidiarity ji přizpůsobit regionálním a místním podmínkám a potřebám;

15. je toho názoru, že pracovní dokument předložený Evropskou komisí přispěje rozumným způsobem k politické diskusi o územní soudržnosti v EU, protože se snaží regionálním/místním orgánům zprostředkovat kvantitativní a kvalitativní přehled územních dopadů evropských politik. Územní soudržnost je úzce spjata s utvářením územního rozvoje, jehož interakce s odvětvovými politikami se musí nadále sledovat a politiky podporovat;

16. je toho názoru, že by dokument měl být v tomto duchu ještě vylepšen, aby diskuse posílila i politicky a z pracovního dokumentu se vyvinul „orientační rámec“ pro všechny odvětvové politiky;

17. zdůrazňuje význam posuzování územních dopadů pro přeshraniční dopady politik EU na místní a regionální úrovni. Územní soudržnost je zaměřena i na nové formy partnerství mezi subjekty veřejného a soukromého sektoru a občanské společnosti prostřednictvím spolupráce a vytváření sítí v evropském kontextu. Sem patří především přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráce. Evropská seskupení pro územní spolupráci (ESÚS) mohou v této souvislosti představovat vhodné laboratoře pro měření přeshraničních územních dopadů;

C. Posuzování územních dopadů jako součást evropského územního rozvoje

18. odkazuje na diskuse a příslušná rozhodnutí s ohledem na Perspektivu evropského územního rozvoje (1999), Územní agendu EU a Lipskou chartu o udržitelných evropských městech (z května 2007), které díky doporučením pro integrovanou politiku územního rozvoje vytvořily evropský rámec pro opatření EU a členských států s cílem mobilizovat potenciály regionů a měst pro udržitelný hospodářský růst a vyšší zaměstnanost a překonat problémy, vznikající v důsledku demografického vývoje, celosvětových strukturálních změn a změny klimatu;

19. vítá, že současné předsednické trio pracuje na realizaci plánu provádění Územní agendy, který vznikl v době polského předsednictví EU (2. pololetí roku 2011);

20. domnívá se, že je třeba aktualizovat Perspektivu evropského územního rozvoje, aby se vyhovělo změněné územní situaci – zejména po posledních rozšířeních a v souvislosti s finanční krizí, která měla velké územní důsledky –, a vyslovuje se pro to, aby se v tomto duchu dále pracovalo na Územní agendě 2020;

21. vyzývá Evropskou komisi, aby svůj pracovní dokument o posuzování územních dopadů příslušně rozpracovala a více zohlednila aspekty integrovaného evropského územního rozvoje;

D. Posuzování územních dopadů v rámci strategie EVROPA 2020

22. je znepokojen tím, že se zejména strategie Evropa 2020 nezabývá ani specifiky ani pravomocemi měst a regionů v Evropě, jak bylo zjištěno již ve 3. monitorovací zprávě Výboru regionů o strategii Evropa 2020 z října 2012, a vnímá regionální rozmanitost EU jako nevyužitý potenciál, který v rámci utváření strategie Evropa 2020 vyžaduje přeshraniční a územní rozměr;

23. je toho názoru, že inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění lze dosáhnout jen tehdy, když politická opatření budou klást větší důraz na potenciál a výzvy územního rozvoje v rámci Evropy. Abychom se vyvarovali stejných chyb jako při Lisabonské strategii, musí strategie Evropa 2020 věnovat dostatečnou pozornost územnímu rozměru a jeho potenciálům na podporu inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění;

24. v rámci soustavného monitorování strategie Evropa 2020 z hlediska místních a regionálních orgánů navrhuje, aby byly více zohledňovány územní dopady strategie Evropa 2020 a aby se k tomu více využívaly součásti posuzování územních dopadů. Tento požadavek byl vznesen také v mnohých příspěvcích pořádané konzultace;

25. zdůrazňuje, že víceúrovňová správa a partnerství jsou klíčovými faktory při realizaci územní soudržnosti a je třeba se soustředit na posílení místně orientovaného přístupu;

26. vyzývá Evropskou komisi, aby v souladu s tím doplnila svůj pracovní dokument týkající se posuzování územních dopadů o rozměr strategie Evropa 2020;

E. Posuzování územních dopadů jako nástroj pro zlepšení koordinace odvětvových politik EU

27. zdůrazňuje nezbytnost koordinace územních dopadů odvětvových politik na úrovni EU a členských států, ale také mezi EU a členskými státy, a je toho názoru, že důležitým cílem posuzování územních dopadů musí být lepší koordinace různých politik EU s ohledem na jejich územní dopady, zejména na místní a regionální úrovni;

28. je toho názoru, že žádná oblast politiky nesmí být předem vyloučena z posuzování územních dopadů. Dopady plynoucí z uskutečnění navrhovaných opatření mohou vyjít najevo teprve po posouzení. Popření územních dopadů by se také mělo zdůvodnit a podložit odpovídající analýzou situace;

29. je toho názoru, že posuzování územních dopadů by mělo být povinné zejména v následujících oblastech politiky s obzvláště silným územním rozměrem: infrastruktura, politika soudržnosti, doprava, energetika a životní prostředí, vnitřní trh, trh práce a sociální věci, inovace, výzkum a vývoj, zemědělská a rybářská politika, politika v oblasti průmyslu a malých a středních podniků, vzdělávání, městská a regionální politika, rozvoj venkova, služby obecného zájmu, zásobování vodou a čištění vody, podpora kultury, podpora cestovního ruchu a všechny politiky v souvislosti s dopady na určité typy území;

30. proto požaduje, aby odvětvové politiky hned od začátku posuzovaly územní rozměr svých opatření stejnou měrou jako ekonomické, ekologické a sociální dopady, především také z hlediska jejich dopadů na různé regionální a místní úrovně, včetně interakcí mezi úrovněmi a finančních dopadů;

31. zdůrazňuje, že posuzování územních dopadů může hrát klíčovou úlohu při zlepšování koordinace odvětvových politik EU na podporu územní soudržnosti, a je toho názoru, že to nebude vyžadovat nové právní předpisy EU a že administrativní zátěž by měla být co možná nejnižší. Podporuje navíc tvrzení uvedené v Územní agendě, a sice že „by mělo dojít ke zlepšení monitorovacího a hodnotícího systému územního rozvoje a výsledků úsilí vyvíjeného v rámci územní soudržnosti na úrovni EU, přičemž by se mělo zajistit, aby pro státy nevzrostla administrativní zátěž. Stávající metody a požadavky EU pro posuzování, monitorování a hodnocení, včetně těch, jež platí pro strukturální fondy a Fond soudržnosti a provádění strategie Evropa 2020, by měly zahrnovat příslušné územní faktory“⁽²⁾;

⁽²⁾ Územní agenda Evropské unie 2020 – K inteligentní a udržitelné Evropě rozmanitých regionů podporující začlenění, odstavec 49, schváleno na neformálním setkání ministrů odpovědných za územní plánování a územní rozvoj 19. května 2011 v Gödöllő, Maďarsko.

32. nadále systematicky podporuje hodnocení právních předpisů EU *ex post* jako účinný nástroj inteligentní regulace;

F. Metodika posuzování územních dopadů

33. je toho názoru, že metodika a nástroje navržené k podpoře posuzování územních dopadů (jako ESPON ARTS nebo QUICKScan) stačí k měření potenciálních územních dopadů, které by mohl mít daný návrh na místní a regionální úrovni;

34. nemyslí si proto, že by se posuzování územních dopadů mělo provádět pouze tehdy, pokud se legislativní návrh výslovně zaměřuje na specifické územní celky nebo pokud by mohl mít velmi nerovnoměrný územní dopad (vedlejší dopad), jak navrhuje pracovní dokument Evropské komise. Pouze předběžné zvážení územního dopadu umožní posoudit jeho skutečnou sílu, takže v souladu se zásadou předběžné opatrnosti by mělo být všeobecným pravidlem, aby se vždy posuzovala každá legislativní iniciativa, a aby pouze výjimečně a po odůvodnění bylo možné toto posouzení nevypracovat, nikoli naopak;

35. vidí ještě značné nedostatky především v oblasti údajů dostupných na evropské úrovni pro místní (NUTS III) a regionální úroveň (NUTS II), aby bylo možné stávající metody účinně a cíleně využívat;

36. očekává, že zejména v souvislosti s diskusí na téma překročení rámce HDP se objeví návrhy na další ukazatele, které umožní získání komplexnějšího přehledu o sociálním blahobytu a územních dopadech; je zde na místě připomenout, že již existují ukazatele, jež umožňují měřit otázky sociálního typu či vztahující se k životnímu prostředí, a že jsou prostřednictvím Eurostatu k dispozici;

37. navrhuje, aby se plánovaného workshopu věnovaného postupu QUICKScan mohli zúčastnit odborníci a zástupci místních a regionálních orgánů;

38. zdůrazňuje zvláštní úlohu programu ESPON při prohlubování celounijního výzkumu v oblasti územního rozvoje a podpory výměny zkušeností v Evropské unii a vítá vydání příručky k posuzování územních dopadů, která se opírá o obsah pracovního dokumentu Komise;

39. považuje za nezbytné, aby se kromě vývoje metodiky pro posuzování územních dopadů učinila v této oblasti také opatření pro vzdělávání a odbornou přípravu zúčastněných stran;

40. navrhuje, aby se zhruba po roce prověřilo, zda se metody a nástroje pro posuzování územních dopadů osvědčily a zda jsou nutné úpravy případné doplnění;

G. Budoucí provádění posuzování územních dopadů na evropské úrovni

41. odkazuje na doporučení Evropského účetního dvora z roku 2010 k aktivnímu zapojení Výboru regionů do

posuzování dopadů na evropské úrovni a na nutnost zajistit také výraznější zapojení EUROSTATu a Společného výzkumného střediska do tohoto procesu;

42. je toho názoru, že se tak může stát jen prostřednictvím komplexní interní koordinace posuzování územních dopadů v rámci Komise, aby se tak na jedné straně mohla věnovat větší pozornost územním záležitostem v rámci obecného posuzování dopadů a aby se vytvořily předpoklady pro trvalou spolupráci s ostatními orgány;

43. proto se domnívá, že nezávazné doporučení k provádění posuzování územních dopadů – jakým je pracovní dokument předložený Komisí – v žádném případě nestačí k tomu, aby byly splněny požadavky územní soudržnosti a posuzování územních dopadů;

44. vidí v této souvislosti nezbytnost úzké spolupráce mezi generálním ředitelstvím, které odpovídá za regionální politiku, Společným výzkumným střediskem, programem ESPON a Výborem regionů, aby se našla pragmatická řešení posuzování územních dopadů;

45. považuje také za důležité úzce provázat opatření pro posuzování územních dopadů s opatřeními pro zlepšení „Účelnosti právních předpisů EU“⁽³⁾, které na konci roku 2012 navrhla Komise, a v této souvislosti odkazuje na zvláštní stanovisko Výboru regionů k tomuto tématu;

46. upozorňuje na to, že posuzování územních dopadů hraje důležitou úlohu také na vnitrostátní úrovni, aby bylo možné územní dopady včas rozpoznat a přijmout příslušná opatření;

47. vítá proto závazek přijatý členskými státy v rámci Územní agendy, že budou ve větší míře také samy provádět posuzování územních dopadů a posuzovat důsledky pro místní a regionální orgány, a považuje za účelnou pravidelnou výměnu zkušeností mezi členskými státy a specializovanými útvary institucí Evropské unie při provádění těchto posuzování dopadů, aby byla zajištěna koherentní metodologie a porovnatelnost studií;

48. vyzývá Komisi, aby využila spolupráce místních a regionálních orgánů v souvislosti s nasměrováním konzultací k zainteresovaným i dotčeným subjektům a využila tak jejich zkušeností s kladením správných otázek ve správnou chvíli i toho, že je pro ně snadné obracet se na tyto subjekty v rámci možností v jazycích jejich původu;

H. Návrhy pro využívání posuzování územních dopadů v Evropské unii

49. vznáší znovu požadavek, který předložil již ve svém stanovisku k zelené knize o územní soudržnosti, aby následovala bílá kniha o územní soudržnosti, kde by se jasněji rozpracoval koncept územní soudržnosti a jeho cíle na úrovni EU. Tento pracovní dokument o posuzování územních dopadů ji nemůže nahradit;

50. vyslovuje se pro to, aby se územní dopady posuzovaly nejen v případě legislativních návrhů Komise, nýbrž u veškerých politických iniciativ – tedy i u sdělení, zelených knih a bílých knih – s ohledem na územní dopady opatření, která jsou v nich navrhována;

51. vyzývá příští předsednictví Rady EU, aby věnovala zvláštní pozornost územním aspektům politiky soudržnosti, úloze místně orientovaného přístupu a provádění posuzování územních dopadů;

52. navrhuje zabývat se pravidelně tématem posuzování územních dopadů v rámci sítě kontaktních míst pro územní soudržnost;

53. dále navrhuje využít OPEN DAYS také k tomu, aby se posílilo provázání posuzování územních dopadů na vnitrostátní a evropské úrovni;

54. navrhuje Evropské komisi, aby pověřila Generální ředitelství pro regionální a městskou politiku úkolem fungovat jako jednotné koordinační a kontaktní místo pro posuzování územních dopadů v rámci Komise a zastupovat tyto záležitosti také ve Výboru pro posuzování dopadů. Mezi úkoly tohoto jednotného místa by mělo patřit také prověřování nezbytnosti posuzování územních dopadů pracovního programu Komise a jejího programu pro posuzování dopadů a iniciace příslušného posuzování územních dopadů (ve spolupráci s příslušným generálním ředitelstvím);

55. nabízí Evropské komisi úzkou spolupráci při volbě a provádění posuzování územních dopadů, jak je ostatně stanoveno v protokolu o spolupráci mezi oběma institucemi – útvary Komise mohou požádat Výbor regionů o podporu při posuzování dopadů;

56. navrhuje Evropské komisi, aby se dohodla úzká spolupráce mezi partnery, kteří jsou pro posuzování územních dopadů obzvlášť důležití (EUROSTAT, Společné výzkumné středisko, ESPON a Výbor regionů), v jejímž rámci by pak také mohlo být specifikováno budoucí rozdělení úkolů a práce při provádění těchto úkonů;

57. v této souvislosti vyzývá Evropskou komisi, aby nejpozději v příští zprávě o hospodářské, sociální a územní soudržnosti na začátku roku 2014 podala zprávu o tom, jak může být systematickým využíváním posuzování územních dopadů posílena koordinace politik EU na podporu územní soudržnosti a pro lepší zohlednění územních rozměrů politik EU;

58. žádá, aby byli do přípravy a provádění posuzování územních dopadů systematicky zapojováni odborníci a zástupci místních a regionálních orgánů;

59. žádá, aby se organizovaly vzdělávací moduly na téma konceptu a uplatňování posuzování územních dopadů a aby Evropská komise poskytla potřebné prostředky;

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/governance/better_regulation/documents/1_CS_ACT_part1_v2.pdf.

60. žádá pokračování programu ESPON a silnější zaměření na nejdůležitější oblasti výzkumu, ke kterým bezpochyby také patří další vývoj modelů pro posuzování územních dopadů. Ty by měly být v institucích EU zviditelněny a výsledky by měly být náležitě zohledněny ve stávajících a připravovaných politikách;

61. vyzývá Komisi, aby v rámci zprávy o provádění posuzování dopadů informovala v samostatné kapitole o provádění a výsledcích posuzování územních dopadů;

62. žádá, aby bylo posuzování územních dopadů rozšířeno i na strategii Evropa 2020 a na návrhy k evropskému semestru, a opakovaně vyzývá k zařazení kapitoly o regionálním rozměru evropského semestru do roční analýzy růstu Evropské komise;

63. žádá, aby byla pro překonání nerovnoměrných dopadů, které budou v rámci posuzování územních dopadů odhaleny, stanovena vhodná opatření a postupy, které zaručí zapojení dotčených místních subjektů a zejména místních a regionálních orgánů;

I. *Budoucí úloha Výboru regionů v rámci posuzování územních dopadů*

64. zdůrazňuje, že zásady víceúrovňové správy a partnerství jsou důležitými klíčovými faktory při realizaci územní soudržnosti a místně orientovaného přístupu. Výbor regionů se bude i nadále – jak ostatně žádali všichni účastníci v rámci konzultace – zasazovat o komplexní uplatňování těchto zásad;

65. potvrzuje úlohu, kterou na podporu Evropské komise může hrát při posuzování dopadů, a navrhuje využít ujednání, kterých bylo v této souvislosti dosaženo ve společném protokolu o spolupráci mezi Evropskou komisí a Výborem regionů, také ke spolupráci v rámci posuzování územních dopadů;

66. v této souvislosti navrhuje vybudovat trvalou spolupráci v této oblasti zejména s Generálním ředitelstvím pro regionální a městskou politiku, EUROSTATem, Společným výzkumným střediskem a programem ESPON;

67. má také zájem o úzkou spolupráci s Evropským parlamentem a Radou, aby se zásada posuzování územních dopadů silněji uplatňovala v rámci legislativního procesu. Vyzývá především Evropský parlament, aby pověřil své ředitelství pro posuzování dopadů tím, aby se podílelo na předběžné analýze dopadů v prelegislativní fázi. Poukazuje na to, že podstatné změny, které Evropský parlament či Rada provádějí v návrzích legislativních aktů, mohou mít rovněž výrazný dopad na místní a regionální orgány, a proto by se měly zkoumat jejich územní dopady. Umožnilo by to větší a lepší využití posouzení dopadů v rozhodovacím procesu;

68. je také připraven v této oblasti úzce spolupracovat s dalšími partnery, jako například evropskými sdruženími místních a regionálních orgánů, výzkumnými zařízeními a profesními organizacemi;

69. vyzývá Evropskou komisi, aby přijala opatření na zvýšení znalostí zástupců místních a regionálních orgánů o metodách a možnostech využití posuzování územních dopadů prostřednictvím vhodných kanálů (např. Pakt starostů a primátorů a Erasmus pro starosty a primátory), a je připraven podílet se na provádění těchto opatření;

70. považuje za důležité, aby byly v rámci soustavného monitorování strategie Evropa 2020 z hlediska místních a regionálních orgánů více zohledněny územní dopady strategie Evropa 2020. Navrhuje v této souvislosti vypracovat ukazatel regionálního pokroku, jenž by na základě regionálních statistik umožnil přesnější analýzu územních dopadů strategie Evropa 2020. Dále vyzývá Evropskou komisi, aby zejména s ohledem na průběžné hodnocení strategie Evropa 2020 využívala nástroj posuzování územních dopadů;

71. má v úmyslu vyvinout vlastní strategii pro posuzování územních dopadů (případně jako součást obecné strategie pro posuzování dopadů a případně při zohlednění dostupných výsledků strategického posuzování vlivů na životní prostředí), aby tak poskytl rámec pro další uplatňování opatření navržených v této zprávě.

V Bruselu dne 3. července 2013

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů Strategie kybernetické bezpečnosti

(2013/C 280/05)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá strategii kybernetické bezpečnosti a směrnici o bezpečnosti sítí a informací, které předložila Komise, a podporuje cíl strategie, jímž je zaručit otevřený, bezpečný a chráněný kyberprostor a učinit online prostředí EU nejbezpečnějším na světě;
- domnívá se, že balíček, který spojí probíhající a navrhovanou činnost v této oblasti, je naléhavě zapotřebí a že Evropě pomůže vytvořit koordinovanou strategickou vizi. Balíček je vítaný, aby se zajistila koordinace, podnítila spolupráce, zaručily jasné a rozhodné kroky, dosáhlo společné úrovně kybernetické ochrany, zlepšila odolnost IT systémů a sítí vůči nově se objevujícím kybernetickým hrozbám a snížila fragmentace v EU;
- doporučuje, aby Komise vydala akční plán, v němž by bylo vysvětleno, jak se ambiciózních cílů stanovených v balíčku bude dosahovat v praxi. Akční plán bude rovněž potřebovat pokyny pro hodnocení a měření účinku strategie, aby bylo možné zjistit, zda probíhá spolupráce a dosahuje se pokroku;
- zdůrazňuje, že nový balíček by měl pomoci zlepšit prevenci kybernetických incidentů, jejich odhalování a reakci na ně a vést k lepšímu sdílení informací a koordinaci mezi členskými státy a Komisí v boji proti závažným kybernetickým incidentům. K dosažení tohoto bude zapotřebí skutečného partnerství, do jehož činnosti budou zapojeny členské státy, orgány EU, místní a regionální orgány, soukromý sektor a občanská společnost.

Zpravodaj	pan Robert BRIGHT (UK/SES), člen zastupitelstva města Newport
Odkazy	společné sdělení Strategie kybernetické bezpečnosti Evropské unie (JOIN(2013) 1 final) návrh směrnice o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informací v Unii (COM(2013) 48 final)

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. vítá strategii kybernetické bezpečnosti a směrnici o bezpečnosti sítí a informací, které předložila Komise, a podporuje cíl strategie, jímž je zaručit otevřený, bezpečný a chráněný kyberprostor a učinit online prostředí EU nejbezpečnějším na světě;
2. doufá, že nový balíček týkající se kybernetické bezpečnosti (zahrnující strategii a směrnici) „zvedne latku“ a významně přispěje k tvorbě norem pro kybernetickou bezpečnost v EU, které by snížily právní nejistotu, zvýšily důvěru v online služby, snížily zbytečné náklady a administrativní zátěž, a podpořily tak jednotný digitální trh a cíle strategie Evropa 2020;
3. domnívá se, že balíček, který spojí probíhající a navrhovanou činnost v této oblasti, je naléhavě zapotřebí a že Evropě pomůže vytvořit koordinovanou strategickou vizi. Balíček je vítaný, aby se zajistila koordinace, podnítila spolupráce, zaručily jasné a rozhodné kroky a dosáhlo společné úrovně kybernetické ochrany, zlepšila odolnost IT systémů a sítí vůči nově se objevujícím kybernetickým hrozbám a snížila fragmentace v EU;
4. doporučuje, aby organizace včetně veřejných orgánů uznaly, že řešení kyberkriminality je neustálý boj, a vyzývá je, aby hrozbám narušení kybernetického prostoru a kybernetickým útokům daly prioritu a určily zranitelná místa a vytvořily organizační kapacity na řešení různých narušení. Internet je stále neoddelitelnější součástí lidského života, a hrozba kyberkriminality se tak odpovídajícím způsobem zvyšuje a šíří. Kyberkriminalita se rychle rozvíjí ve všech svých formách a představuje novou sofistikovanou hrozbu pro členské státy, organizace a občany EU ve 21. století. Její výskyt neustále roste, je stále složitější a nezná hranic;
5. uznává hlavní pokrok, jehož EU dosud dosáhla v lepší ochraně občanů před trestnou činností na internetu, včetně návrhu právních předpisů týkajících se útoků proti informačním systémům a vytvoření Globální aliance proti pohlavnímu zneužívání dětí prostřednictvím internetu. S pomocí balíčku by se mělo pokročit v předchozích činnostech, včetně těch stanovených v Digitálním programu pro Evropu ⁽¹⁾, a měl by přispět k budování pevné evropské politiky kybernetické obrany. Požaduje proto, aby Evropský parlament a Rada, jež v současnosti projednávají návrh směrnice o útocích proti informačním systémům ⁽²⁾ vypracovaný Komisí, dospěly urychleně k dohodě v této věci;
6. podporuje ambice strategie, jelikož jejím cílem není pouze harmonizovat schopnosti členských států v oblasti kybernetické bezpečnosti a spojit různé prvky současné a navržené činnosti, aby se vytvořily společné normy a rovné podmínky, ale rovněž koordinovat tři oblasti politiky (vymáhání práva, digitální agenda a obranná, zahraniční a bezpečnostní politika), jejichž působnost byla oddělená, a dosáhnout mezi nimi souladu;
7. domnívá se, že by balíček mohl využít poznatků získaných vládami členských států a měl by navrhnout soubor harmonizovaných norem týkajících se bezpečnosti sítí a informací;
8. vítá přístup usilující o zapojení mnoha zúčastněných stran, který balíček zaujímá k tvorbě politiky. Balíček uznává význam spolupráce veřejného a soukromého sektoru a dosažení skutečného partnerství pracujícího s odpovídajícími zdroji. Cílem balíčku je rovněž dokončení jednotného digitálního trhu EU, a tím i vytvoření bezpečného, chráněného a prosperujícího online digitálního prostředí pro podniky, správní orgány a občany;

⁽¹⁾ COM(2010) 245, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0245:FIN:CS:HTML>.

⁽²⁾ COM(2010) 517, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0517:FIN:CS:PDF>.

9. vítá opatření navržená ve směrnici, včetně doporučení, aby členské státy přijaly vnitrostátní strategii bezpečnosti sítí a informací a zřídily skupiny pro reakci na počítačové hrozby (CERT), které budou spolupracovat s Evropskou agenturou pro bezpečnost sítí a informací (ENISA), a vytvoření jasného mechanismu spolupráce mezi členskými státy a Komisí, co se týče včasného varování týkajících se rizik a incidentů, prostřednictvím bezpečné infrastruktury. Tato opatření a regulační přístup směrnice by měly velkou měrou zlepšit důslednost, stanovit minimální úroveň připravenosti na vnitrostátní úrovni a zesílit obranu před kyberkriminalitou v celé EU;

10. vyzývá Evropský parlament a Radu, aby rychle přijaly návrh směrnice o vysoké společné úrovni bezpečnosti sítí a informací v Evropské unii;

11. navrhuje, že by balíček mohl těžit z dalších podrobností o tom, jak členské státy podávají zprávy o kyberkriminalitě a získávají o ní údaje, a o tom, jak se mají provádět opatření. Společné systémy podávání zpráv a další vyjasnění oznamovací povinnosti bude zásadní pro to, aby se předešlo nejistotě a malé důslednosti při tom, jak vnitrostátní orgán odpovědný za bezpečnost sítí a informací definuje a měří kybernetické incidenty „značného dopadu“. Je rovněž zcela nezbytné, aby se při zřizování vnitrostátního orgánu odpovědného za bezpečnost sítí a informací zohlednilo rozdělení pravomocí v členském státu – to se týká zejména silně federalizovaných států a států s decentralizovanou strukturou;

12. vyjadřuje proto jisté znepokojení ohledně určitých regulačních a právních aspektů balíčku, zejména pokud jde o nejasnost definice kritérií, jež by měly členské státy splňovat, aby byly oprávněny používat bezpečný systém pro sdílení informací, o další upřesnění skutečností, jež mají být spouštěčem včasného varování, a o vymezení okolností, za nichž jsou hospodářské subjekty a orgány veřejné správy povinny oznámit, že došlo k bezpečnostnímu incidentu. Absence jasně stanovených pravidel v těchto otázkách snižuje právní jistotu;

13. vyjadřuje určité obavy v souvislosti s tím, že by směrnice mohla způsobit podnikům a veřejným orgánům zbytečnou regulační zátěž. Je třeba vyvinout veškeré úsilí, aby se zabránilo zdvojení regulace a bylo zajištěno, že všechny dodatečné dohody týkající se regulace budou respektovat zásadu proporcionality. To bude mít význam zejména pro organizace, které již mají oznamovací povinnost, jež je výrazně podobná navrhované povinnosti;

14. doporučuje, Komise vydala akční plán, v němž by bylo vysvětleno, jak se ambiciózních cílů stanovených v balíčku bude dosahovat v praxi. Akční plán bude rovněž potřebovat pokyny pro hodnocení a měření účinku strategie, aby bylo možné zjistit, zda probíhá spolupráce a dosahuje se pokroku;

15. žádá členské státy, aby sestavily vnitrostátní strategii kybernetické bezpečnosti (pouze 10 členských států vytvořilo strategii do roku 2012), které doplní novou strategii EU. Doplnkovost mezi vnitrostátními strategiemi a strategií EU je důležitá k zajištění soudržnosti. Je rovněž důležité, aby kroky EU doplnily stávající struktury a osvědčené postupy v členských státech;

16. vítá nadcházející kroky Komise spojené s rozvojem schopností EU souvisejících s kybernetickou bezpečností, mj. spuštění pilotních projektů boje proti botnetům a malwaru, závazek posílit spolupráci mezi vnitrostátními CERT, ENISA a novým Evropským centrem pro boj proti kyberkriminalitě, vytvoření sítě vnitrostátních středisek excelence pro problematiku kyberkriminality a spuštění platformy veřejného a soukromého sektoru pro řešení v oblasti bezpečnosti sítí a informací s cílem vytvářet pobídky pro přijímání bezpečných IKT řešení. Rovněž vítá úmysl strategie, aby se po 12 měsících setkaly všechny příslušné zúčastněné strany a posoudily pokrok;

17. podtrhuje, že úspěšná strategie kybernetické bezpečnosti závisí na těsné spolupráci příslušných orgánů pro bezpečnost sítí a informací s donucovacími orgány. Z toho důvodu má klíčový význam, aby byly donucovací orgány systematicky zpravovány o incidentech, u nichž existuje podezření na vážný trestní charakter;

Zapojení místních a regionálních orgánů

18. domnívá se, že priority popsané v balíčku jsou vyvážené a náležité. Priority jako ochrana základních práv, osobních údajů a soukromí, účinné mnohostranné řízení a společná odpovědnost za zajištění bezpečnosti jsou všechno oblasti, v nichž by klíčovou úlohu měly sehrát města a regiony, jelikož jsou držiteli informací z veřejného sektoru;

19. navrhuje, aby byly regiony vedle členských států uznány jako hlavní podporovatelé užší spolupráce mezi uživateli a tvůrci inovací v oblasti IKT v různých agendách vládních a správních orgánů, včetně kybernetické bezpečnosti a ochrany údajů;

20. zdůrazňuje, že nový balíček by měl pomoci zlepšit prevenci kybernetických incidentů, jejich odhalování a reakci na ně a vést k lepšímu sdílení informací a koordinaci mezi členskými státy a Komisí v boji proti závažným kybernetickým incidentům. K dosažení tohoto bude zapotřebí skutečného partnerství, do jehož činnosti budou zapojeny členské státy, orgány EU, místní a regionální orgány, soukromý sektor a občanská společnost;

21. uznává, že potírání kybernetických hrozeb bude vyžadovat větší objem zdrojů, zvýšení povědomí o hrozbách, které přináší kyberkriminalita, a účinnou a vhodnou kybernetickou bezpečnost. S ohledem na víceúrovňovou správu musí důrazný přístup ke kybernetické bezpečnosti uvážit místní a regionální orgány, které je třeba plně a efektivně zapojit do řízení iniciativ souvisejících s IKT;

22. domnívá se, že vzhledem k tomu, že porušení bezpečnosti představují hrozbu pro veřejně prospěšné služby, např. místní dodávky vody a energie, a že místní a regionální orgány používají a vlastní mnoho digitálních informačních produktů a služeb, mají tyto orgány klíčovou úlohu v potírání kyberkriminality, sběru dat s ní souvisejících a ochraně bezpečnosti dat. Místní a regionální orgány mají stále vyšší odpovědnost např. za poskytování digitálních služeb občanům a společnostem a za zajišťování školení o bezpečnosti sítí a informací ve školách. Správní orgány, včetně orgánů na místní a regionální úrovni, jsou odpovědné za zabezpečení přístupu a otevřenosti, respektování a ochranu základních práv na internetu a zachování spolehlivosti a interoperability internetu;

23. navrhuje, aby v zájmu lepší tvorby právních předpisů byly místní a regionální orgány vzhledem ke svým pravomocem a klíčové úloze zapojeny do plánování a provádění veškerých opatření v oblasti IKT (zejména týkajících se prvků soukromí, ochrany údajů a kybernetické bezpečnosti). Orgány EU a členské státy by tyto orgány měly systematicky konzultovat, jak ohledně přípravy, tak ohledně provádění opatření zaměřených na realizaci evropské digitální agendy. Je totiž politováníhodné, že při přípravě návrhu směrnice nebylo vyvinuto zvláštní úsilí o shromáždění jejich názorů. VR se jasně vyjádřil v tom směru, že je připraven pomoci Komisi s konzultacemi v předlegislativní fázi – je to uvedeno v protokolu o spolupráci mezi VR a Komisí⁽³⁾;

24. doporučuje zahrnout do čl. 14 odst. 1 směrnice opatření týkající se místní a regionální úrovně. Mezi tato opatření může patřit stanovení postupu posuzování a řízení rizik, uplatňování politiky bezpečnosti informací, zvyšování povědomí o otázkách kybernetické bezpečnosti a zvýšení digitální gramotnosti a digitálních dovedností;

25. zdůrazňuje, že na nižší než celostátní úrovni by se měla podněcovat a vytvářet partnerství mezi všemi příslušnými subjekty, která by se věnovala koordinovaným krokům v oblasti kybernetické bezpečnosti a přispívala k opatřením v oblasti kybernetické bezpečnosti na celostátní a unijní úrovni. Tak by bylo možné bojovat proti elektronické kriminalitě a minimalizovat její následky vzniklé přímým finančním zcizením nebo přímým zcizením duševního vlastnictví, přerušením komunikací nebo poškozením klíčových obchodních dat;

Subsidiarita a proporcionalita

26. poznamenává, že celkem vzato se dvě podmínky souladu se zásadou subsidiarity, tj. potřeba zásahu EU a přidaná hodnota opatření na úrovni EU, zdají být splněny. Navržená opatření jsou nezbytná, protože se týkají nadnárodních aspektů, které nelze řádně regulovat prostřednictvím činnosti samotných členských států nebo místních a regionálních orgánů. Navržená opatření budou mít pravděpodobně také jasný přínos oproti jednotlivým opatřením na celostátní, regionální či místní úrovni, protože např. osobní údaje jsou stále vyšší měrou přenášeny přes hranice států, a to jak přes vnější, tak přes vnitřní hranice. Právní povinnosti na úrovni EU navíc jasně přispějí k vytvoření rovných podmínek a k odstranění mezer v legislativě;

27. vítá pevné odhodlání směrnice dodržet zásady subsidiarity a proporcionality. Vzhledem k přeshraničním aspektům bezpečnostních hrozeb a narušení bezpečnosti sítí a informací lze cílů popsanych ve směrnici lépe dosáhnout na úrovni EU, což je v souladu se zásadou subsidiarity. Výzkum ukazuje, že pokud jde o ochranu osobních údajů důvěřují občané EU institucím jako je Komise⁽⁴⁾. Navrhovaná směrnice je zároveň v podstatě v souladu se zásadou proporcionality, jelikož nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení stanovených cílů. Návrh však stanoví pro každý stát pouze jeden příslušný orgán – vnitrostátní skupinu CERT, což vzbuzuje obavy ohledně dodržování zásady proporcionality a respektování vnitřní řídicí struktury členských států EU;

28. domnívá se, že navrhovaná opatření překračují články 26 a 114 SFEU, které jsou právním základem balíčku, jelikož jsou do návrhu zahrnuty všechny informační systémy veřejné správy včetně interních informačních systémů, jako je intranet;

Listina základních práv

29. vítá oddanost směrnice Listině základních práv. EU musí na internetu uplatňovat stejné normy, zásady a hodnoty jako mimo něj. Informační a komunikační technologie (IKT) by měly zohlednit potřeby všech členů společnosti včetně těch, kteří jsou ohroženi sociálním vyloučením. Všichni uživatelé internetu by měli mít možnost spolehnout se na existenci minimálních norem pro širokou škálu potřeb, mj. v oblasti spolehlivosti, bezpečnosti, transparentnosti, jednoduchosti, interoperability a minimalizace rizik a právní odpovědnosti. V zájmu účinné ochrany základních práv, právní jistoty a dodržení výhrady parlamentního přezkumu by směrnice samotná měla obsahovat

⁽³⁾ Protokol o spolupráci mezi Evropskou komisí a Výborem regionů, podepsaný dne 16. února 2012, R/CdR 39/2012 bod 7.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_359_en.pdf.

konkrétnější ustanovení ohledně hmotněprávní úpravy norem pro bezpečnost sítí a informací. Zde by měly být formulovány zejména požadavky na úpravu bezpečnosti sítí a informací z hlediska základních práv a ochrany a bezpečnosti údajů;

30. zdůrazňuje, že úsilí o ochranu a obranu občanů musí být řádně vyváжено s právy, svobodami a zásadami, které občanům dává Listina. Vítá začlenění politik v oblasti kyberprostoru mezi základní hodnoty EU. Jak již uvedl v předešlých stanoviscích⁽⁵⁾, bude zásadní zaručit, aby byly na všech úrovních splněny všechny bezpečnostní požadavky, a zajistila se tak optimální úroveň soukromí a ochrany osobních údajů a zabránilo se každému neoprávněnému sledování osobních informací a jejich zpracování;

31. zdůrazňuje, že navzdory tomu, že za kritickou infrastrukturu a online služby jsou stále více odpovědní soukromí operátoři a že je potřeba uznat rozhodující úlohu soukromého sektoru, musí mít nakonec státy odpovědnost jak za zachování svobody, tak za ochranu bezpečnosti občanů na internetu;

Zjednodušení

32. poznamenává, že celoevropské uplatnění zásady pouze jedné registrace údajů občanů i objektů, aniž by bylo třeba vyplňovat různé formuláře, značným způsobem pomůže při odstraňování zbytečné administrativní zátěže občanů a snižování nákladů na veřejnou správu. Proto je třeba věnovat pozornost řádnému souladu s právními předpisy v oblasti ochrany údajů;

Odborná příprava

33. poukazuje na to, že pro účinnou kybernetickou obranu je zapotřebí školení a zvyšování dovedností personálu, včetně pracovníků místních a regionálních orgánů. Pro všechny pracovníky, zejména pro odborné techniky, zaměstnance pracující přímo s bezpečnostními postupy zahrnujícími různé metody a zaměstnance všeobecně nebo nepřímo zapojené do inovací a modernizace, by měla být zajištěna rozsáhlá odborná příprava týkající se otázek souvisejících s důvěrou a bezpečností. Další vzdělávání je důležité pro úspěch místní e-správy. Místní a regionální orgány totiž hrají stále důležitější úlohu v poskytování informací a poradenství občanům v oblasti řádného využívání systémů a rozpoznávání kybernetických hrozeb⁽⁶⁾;

34. domnívá se, že velmi důležitým faktorem úspěchu je angažovanost vedení. Proto je rovněž potřeba cíleně vzdělávat

skupiny odpovědných a vedoucích pracovníků, aby záležitosti porozuměly a získaly dobré předpoklady pro budování kultury bezpečnosti ve svých organizacích;

35. bere na vědomí zlepšení vzdělávání a odborné přípravy prostřednictvím zavedení školení o bezpečnosti sítí a informací a uspořádání šampionátu v kybernetické bezpečnosti v roce 2014. Měly by se přitom zohlednit akce zavedené v jednotlivých členských státech a měla by se podpořit výměna osvědčených postupů. Vítá ambici zavést prostřednictvím strategie školení o bezpečnosti sítí a informací ve školách, avšak vzhledem k tomu, že vzdělávání je v kompetenci členských států, se domnívá, že dosažení tohoto cíle do roku 2014 bude vyžadovat značné zdroje a plánování;

Podpora podniků, inovací a technických řešení

36. upozorňuje na to, že ochrana soukromí závisí na určitých faktorech, zahrnujících vytváření struktury veřejných subjektů (z nichž většina je na místní úrovni), konvergenci legislativy EU, posílení inovační kultury mezi úředníky veřejných orgánů např. používáním společného etického kodexu a mezi občany stanovením práv spotřebitelů, co se týče digitálních produktů, a zvýšením informovanosti o těchto právech a řízení aplikací IKT;

37. trvá na tom, aby se povzbuzoval a podporoval rozvoj a zavádění technických řešení problému nedovoleného obsahu a škodlivého chování online a podporovala se spolupráce a výměna osvědčených postupů mezi celou řadou zúčastněných stran na místní, regionální, evropské i mezinárodní úrovni. V tomto směru mají prvořadý význam linky pomoci pro děti, rodiče a opatrovníky, horké linky pro oznamování zneužití, software umožňující snadnější identifikaci škodlivého obsahu a snadné a rychlé podávání zpráv;

38. doporučuje, aby se vyvinulo veškeré úsilí na zvýšení příliš nízkého podílu podniků EU (26 % v lednu 2012), které formálně vytyčily politiku bezpečnosti IKT⁽⁷⁾. Je nutné podněcovat podniky všech velikostí k investicím do kybernetické bezpečnosti, již lze využít jako marketingový nástroj s ohledem na potenciální klienty a k omezení katastrofálních důsledků kyberkriminality v tomto procesu. Podniky by měly uvažovat o přístupu ke kybernetické bezpečnosti řízenému obchodními zájmy, jež podpoří technologie, a dát prioritu nejdůležitějším obchodním aktivům nebo procesům;

⁽⁵⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽⁶⁾ <http://www.enisa.europa.eu/publications/archive/scandinavian-approaches-survey>.

⁽⁷⁾ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/statistics_explained/index.php/ICT_security_in_enterprises.

Hospodářský potenciál IKT

39. zdůrazňuje, že vzhledem k obrovskému přínosu IKT k evropské ekonomice (v současnosti téměř 6 % HDP EU⁽⁸⁾) je nyní třeba učinit konkrétní kroky pro řešení šířící se kyberkriminality a obnovení důvěry občanů i podniků v bezpečnost internetu (a současné snížení počtu uživatelů internetu, kteří se obávají např. o bezpečnost online plateb⁽⁹⁾);

40. domnívá se, že ke snížení obrovského objemu prostředků, které se ztrácí prostřednictvím kyberkriminality, a k obnově důvěry spotřebitelů je naléhavě nutné vyvinout úsilí o potírání kyberkriminality na místní, regionální, celostátní a unijní úrovni;

41. domnívá se, že by strategii prospělo, kdyby do ní byly zahrnuty další podrobnosti o možnostech ochrany a rozvoje cloud computingu, který má obrovský hospodářský potenciál. Nezdá se totiž, že by měl rapidní nárůst v používání mobilních elektronických zařízení zpomalit. Gartner informuje, že do roku 2016 bude nejméně 50 % uživatelů e-mailu z řad podniků využívat mobilního klienta⁽¹⁰⁾. Je nutné prošetřit nové problémy a příležitosti související s mobilními elektronickými zařízeními a cloud computingem. Kromě toho potřebuje cloud computing vhodnou strukturu, aby dosáhl optimální úrovně bezpečnosti⁽¹¹⁾. Výbor již ostatně vyjádřil své znepokojení nad skutečností, že nedávné sdělení Evropské komise o cloud computingu se náležitě nevěnuje souvislostem mezi navrhovanou strategií a ostatními otázkami, jako je bezpečné zpracování dat, úprava autorských práv či vývoj dostupnosti a přenosnosti údajů⁽¹²⁾;

Mezinárodní spolupráce

42. domnívá se, že vzhledem ke globální, vnitřně propojené a přeshraniční hrozbě, již přináší kyberkriminalita je třeba podporovat rovněž mezinárodní spolupráci a dialog za hranicemi EU, aby se zajistil skutečně globální, koordinovaný přístup ke kybernetické bezpečnosti. V této souvislosti je nutné vyzývat členské státy, aby přistoupily k mezinárodní úmluvě o kyberkriminalitě (budapeštská úmluva)⁽¹³⁾. Důležitá je rovněž pokračující spolupráce na dvoustranné úrovni zejména s USA a na mnohostranné úrovni s širokou škálou mezinárodních organizací;

Vazby na programy financování EU a na rozpočtový rámec

43. zdůrazňuje, že je důležité zlepšit koordinaci s existujícími a budoucími nástroji financování, jako je např. Horizont 2020, evropská rámcová spolupráce a Fond pro vnitřní bezpečnost, aby se zajistil koordinovanější přístup k investicím souvisejícím s kyberprostorem;

44. táže se, zda budou rozpočtové prostředky ve výši 1,25 milionu eur stačit k vytvoření pevné a dostatečné infrastruktury pro bezpečnost sítí a informací, a je znepokojen, co se týče snížení finančních prostředků vyčleněných na nástroj pro propojení Evropy, které je obsaženo v dohodě Rady ze dne 8. února o víceletém finančním rámci na období 2014–2020. Je zapotřebí masivního, širšího rozpočtu, z něhož by mohla být poskytnuta finanční podpora na klíčovou infrastrukturu IKT spojující kapacity členských států v oblasti bezpečnosti sítí a informací, čímž by se usnadnila spolupráce v rámci celé EU.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

4. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Na úrovni Unie by měl být zřízen mechanismus spolupráce, který by umožnil výměnu informací a koordinované odhalování a reakci v záležitostech týkajících se bezpečnosti sítí a informací. Aby byl tento mechanismus účinný a všeobecně přístupný, musí mít všechny členské státy alespoň minimální kapacity a strategii, které zajistí vysoký stupeň bezpečnosti sítí a informací na jejich území. Minimální požadavky na bezpečnost by se měly vztahovat rovněž na orgány veřejné správy a provozovatele kritické informační infrastruktury, aby byla podpořena kultura řízení rizik a zaručeno oznamování nejzávažnějších incidentů.	Na úrovni Unie by měl být zřízen mechanismus spolupráce, který by umožnil výměnu informací a koordinované odhalování a reakci v záležitostech týkajících se bezpečnosti sítí a informací. Aby byl tento mechanismus účinný a všeobecně přístupný, musí mít všechny členské státy alespoň minimální kapacity a strategii, které zajistí vysoký stupeň bezpečnosti sítí a informací na jejich území. Minimální požadavky na bezpečnost by se měly vztahovat rovněž na orgány veřejné správy včetně místních a regionálních orgánů a provozovatele kritické informační infrastruktury, aby byla podpořena kultura řízení rizik a zaručeno oznamování nejzávažnějších incidentů.

⁽⁸⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-13-71_en.htm.

⁽⁹⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_390_en.pdf.

⁽¹⁰⁾ <http://www.sophos.com/medialibrary/PDFs/other/SophosSecurityThreatReport2012.pdf>.

⁽¹¹⁾ <http://www.mcafee.com/hk/resources/reports/rp-sda-cyber-security.pdf>.

⁽¹²⁾ CdR 1673/2012.

⁽¹³⁾ <http://conventions.coe.int/Treaty/Commun/ChercheSig.asp?NT=185&CM=&DF=&CL=ENG>.

Pozměňovací návrh 2

9. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
V zájmu dosažení a udržení vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů by každý členský stát měl mít národní strategii pro bezpečnost sítí a informací, která by definovala strategické cíle a konkrétní opatření, jež je třeba v rámci této politiky přijmout. Na vnitrostátní úrovni je třeba vypracovat plány spolupráce v oblasti bezpečnosti sítí a informací, jež budou splňovat základní požadavky a umožní dosáhnout takové úrovně reakce daných kapacit, která zaručí efektivní spolupráci v případě, že dojde k bezpečnostnímu incidentu, a to jak na vnitrostátní úrovni, tak na úrovni Unie.	V zájmu dosažení a udržení vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů by každý členský stát měl mít národní strategii pro bezpečnost sítí a informací, která by definovala strategické cíle a konkrétní opatření, jež je třeba v rámci této politiky přijmout. Na vnitrostátní úrovni je třeba <u>s plným zapojením místních a regionálních orgánů</u> vypracovat plány spolupráce v oblasti bezpečnosti sítí a informací, jež budou splňovat základní požadavky a umožní dosáhnout takové úrovně reakce daných kapacit, která zaručí efektivní spolupráci v případě, že dojde k bezpečnostnímu incidentu, a to jak na vnitrostátní úrovni, tak na úrovni Unie.

Pozměňovací návrh 3

35. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.	Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci <u>za účelem doplnění nebo pozměnění určitých nepodstatných prvků základního aktu</u> by Komise měla zajistit souběžné, včasné a náležité předávání příslušných dokumentů Evropskému parlamentu a Radě.

Pozměňovací návrh 4

Kapitola 4

Čl. 14 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Bezpečnostní požadavky a oznamování incidentů	Bezpečnostní požadavky a oznamování incidentů
1. Členské státy zajistí, aby jejich orgány veřejné správy a hospodářské subjekty přijaly vhodná technická a organizační opatření k řízení bezpečnostních rizik, jimž čelí jimi kontrolované a používané sítě a informační systémy. S ohledem na současné technické možnosti zaručí tato opatření takovou úroveň bezpečnosti, která odpovídá míře existujícího rizika. Zejména budou přijata taková opatření, která zabrání vzniku bezpečnostních incidentů v jejich sítích a informačních systémech, jež by poškodily jimi poskytované základní služby, případně minimalizují dopad takových incidentů, a zajistí tak kontinuitu služeb podporovaných těmito sítěmi a informačními systémy.	1. Členské státy zajistí, aby jejich orgány veřejné správy a hospodářské subjekty přijaly vhodná technická a organizační opatření k řízení bezpečnostních rizik, jimž čelí jimi kontrolované a používané sítě a informační systémy. <u>Mezi tato opatření na místní a regionální úrovni může patřit stanovení postupu posuzování a řízení rizik, uplatňování politiky bezpečnosti informací, zvyšování povědomí o otázkách kybernetické bezpečnosti a zvýšení digitální gramotnosti a digitálních dovedností.</u> S ohledem na současné technické možnosti zaručí tato opatření takovou úroveň bezpečnosti, která odpovídá míře existujícího rizika. Zejména budou přijata taková opatření, která zabrání vzniku bezpečnostních incidentů v jejich sítích a informačních systémech, jež by poškodily jimi poskytované základní služby, případně minimalizují dopad takových incidentů, a zajistí tak kontinuitu služeb podporovaných těmito sítěmi a informačními systémy.

Odůvodnění

Je třeba plně uznat zásadní úlohu místních a regionálních orgánů v oblasti boje proti kyberkriminalitě.

Pozměňovací návrh 5

Kapitola 4

Článek 16

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Standardizace	Standardizace
1. V zájmu jednotného provádění čl. 14 odst. 1 budou členské státy podporovat používání norem a/nebo specifikací týkajících se bezpečnosti sítí a informací.	1. V zájmu jednotného provádění čl. 14 odst. 1 budou členské státy podporovat používání harmonizovaných norem a/nebo specifikací týkajících se bezpečnosti sítí a informací.
2. Komise formou prováděcích aktů vypracuje seznam norem uvedených v odstavci 1. Seznam bude zveřejněn v Úředním věstníku Evropské unie.	2. Komise formou prováděcích aktů vypracuje seznam norem uvedených v odstavci 1. Seznam bude zveřejněn v Úředním věstníku Evropské unie.

Odůvodnění

Evropská komise připouští, že velkým problémem je aplikace rozdílných norem v různých členských státech. Harmonizace norem má tedy zásadní význam pro zajištění společné úrovně bezpečnosti sítí a informací v celé Evropské unii.

V Bruselu dne 3. července 2013

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů Inteligentní města a obce – evropské inovační partnerství

(2013/C 280/06)

VÝBOR REGIONŮ

- zdůrazňuje, že místní orgány jsou nejenom rozhodujícími subjekty pro průmysl nebo jeho zákazníky, ale že musí být rovněž uznána jejich klíčová funkce hnacích motorů a inovátorů;
- upozorňuje na to, že přístup spočívající v řízení ze strany průmyslu, který Komise navrhuje, musí vycházet z dobře definovaných a konkrétně prokázaných potřeb občanů. Místní orgány mají rozhodující význam pro určování a prosazování potřeb a poptávky místních veřejných a soukromých subjektů, např. podniků, akademické obce, občanské společnosti a obyvatel měst. Tento rozhodující vztah zahrnuje mj. konzultace a účinné mechanismy zapojení na místní úrovni a měl by zaujímat přední místo;
- má za to, že Komise musí upřesnit předpoklady pro to, jak určit a zvolit průkopnická inovativní řešení, a zaručit, že tento proces bude transparentní, přístupný a pokud možno spojený s konkrétním výběrovým řízením a že budou dány k dispozici dostatečné finanční prostředky;
- doporučuje Komisi, aby sestavila přehlednou příručku zahrnující všechny evropské programy a iniciativy, jež umožňují financovat inovativní projekty, které by mohly být prováděny v rámci iniciativy Inteligentní města a obce. Příručka by měla obsahovat iniciativy jako např. Zelenou digitální chartu, Pakt starostů a primátorů, CIVITAS, Concerto atd. Tato příručka by podávala přehled o všech programech souvisejících s inteligentními městy a obcemi;
- rád by zejména zdůraznil, že hlavní součástí práce v rámci iniciativy Inteligentní města a obce bude rozvoj inteligentních sítí.

Zpravodaj	pan Ilmar REEPALU (SE/SES), radní města Malmö
Odkaz	sdělení Komise Inteligentní města a obce – evropské inovační partnerství
	C(2012) 4701 final

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Obecné připomínky

1. konstatuje, že Komise ve svém sdělení *Inteligentní města a obce – evropské inovační partnerství* navrhuje vytvořit evropské inovační partnerství, aby byly koordinovány zdroje s cílem rozvíjet a šířit v městských prostředích inovativní technologická řešení založená na integraci technologií v oblastech jako energetika, doprava a informační a komunikační technologie;

2. sdílí postoj Komise, že jednou z největších výzev pro EU je učinit z měst v EU inteligentní a udržitelná prostředí, a to ve třech rovinách: sociální, ekonomické a v rovině životního prostředí. Výbor při různých příležitostech vyzdvihl význam důrazných opatření a změn zaměřených na podporu a další rozvoj činnosti směřující k dosažení dlouhodobě udržitelné společnosti, jež bude znamenat zlepšení městského životního prostředí a veřejného zdraví a konečně i vyšší sociální blahobyt. Zároveň by chtěl vyzdvihnout skutečnost, že města jsou hospodářsky, sociálně i environmentálně úzce propojena se svým okolním a přilehlým venkovem a že toto propojení je důležité pro vyvážený a udržitelný rozvoj městských i venkovských oblastí, neboť znečištění proudící z měst do ovzduší a do vody se dostává do venkovských oblastí;

3. vítá iniciativu Komise vytvořit inovační partnerství. Je potěšující, že Komise na základě této iniciativy vyzdvihuje a uznává rozhodující úlohu, již města a místní orgány hrají v soustředěním úsilí EU o dosažení inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění. Je důležité upozornit na to, že města mají v mnoha případech vůdčí úlohu při práci na dosažení dlouhodobě udržitelné společnosti. Tento pozitivní trend a vysoké ambice měst je třeba při činnosti EU podporovat a stimulovat;

4. domnívá se, že jedním z předpokladů pro vytvoření inteligentních měst je uplatňování zásad systémové integrace a interoperability. Výbor proto podporuje přístup Komise spočívající v integrovaných systémových řešeních a je přesvědčen, že taková integrovaná řešení budou mít na rozdíl od řešení pro konkrétní sektory značnou přidanou hodnotu. Projekty a řešení pro konkrétní sektory mohou v jiných souvislostech představovat účinná doplňková řešení a opatření;

5. chce vyzdvihnout, že tři oblasti technologií, jež vyplývají z iniciativy Inteligentní města a obce, mohou mít různou váhu a význam, jež závisí na tom, zda je cílem projektu vyvinout inovativní systémová řešení zjištěných potřeb. Výbor regionů se rovněž domnívá, že do přípravy a provádění projektů a řešení musí být možné zahrnout i další oblasti, které přispívají k udržitelnému rozvoji měst, jako je vodohospodářství, nakládání

s odpady, ochrana ovzduší, strategické plánování a inovace služeb, jež jsou pro lidi impulsem k používání a rozvíjení nových řešení, pokud se podílejí na dosažení přidané hodnoty z hlediska růstu;

6. konstatuje, že Komise navrhuje, aby partnerství řídil průmysl ve spolupráci s městy. Od této iniciativy se tudíž očekává, že podpoří vstup takových řešení na trh, jež budou průkopnická, inovativní, založená na integraci energetických a dopravních technologií a budou se opírat o informační a komunikační technologie;

7. v této souvislosti by chtěl vyzdvihnout hlavní – a v mnoha případech rozhodující – úlohu, již hrají místní orgány při navazující činnosti. Jednotlivé či sdružené místní orgány spravující území s jakýmkoliv počtem obyvatel musí mít vedoucí úlohu ve strategiích (například ve strategickém plánu provádění partnerství) a v projektech, které budou vypracovány a schváleny v rámci iniciativy Inteligentní města a obce, a měly by mít vedoucí úlohu v jakémkoliv rozhodování, jež se týká místních veřejných prostředků;

8. zdůrazňuje, že místní orgány jsou nejenom rozhodujícími subjekty pro průmysl nebo jeho zákazníky, ale že musí být rovněž uznána jejich klíčová funkce hnacích motorů a inovátorů;

9. dále upozorňuje na to, že přístup spočívající v řízení ze strany průmyslu, který Komise navrhuje, musí vycházet z dobře definovaných a konkrétně prokázaných potřeb občanů. Místní orgány jsou občanům nejbližší a mají rozhodující význam pro určování a prosazování potřeb a poptávky místních veřejných a soukromých subjektů, např. podniků, akademické obce, občanské společnosti a obyvatel měst. Tento rozhodující vztah zahrnuje mj. konzultace a účinné mechanismy zapojení na místní úrovni a měl by v činnostech zaujímat přední místo. Takový postup bude oporou řešení opírajících se o specifickou a konkrétní poptávku místních orgánů, místních subjektů a občanů a řešení budou mít na rozdíl od toho, kdyby každý sektor přijal vlastní řešení, které by nemuselo být vyhovující, přidanou hodnotu;

10. vítá dlouhodobý cíl Komise, aby iniciativa Inteligentní města a obce do roku 2020 předložila a šířila nejméně 20 velkých inovativních řešení integrujících energetiku, dopravu a informační a komunikační technologie. Výbor by v tomto ohledu rád vyzdvihl, že je velmi důležité, aby inovativní řešení bylo možné snadno opakovat, uzpůsobovat a uplatňovat v mnoha městech v EU, a oceňuje, že Komise zdůrazňuje, že

je nutné přijmout opatření na straně poptávky, např. pokud jde o rozvoj nových obchodních modelů. K dosažení tohoto cíle Výbor vyzývá Komisi, aby jako jedno z kritérií pro výběr projektů požadovala, že návrh prokáže silnou vazbu mezi inovativním průlomovým řešením a prováděním a šířením výsledků pro uplatnění v regionech a obcích v různých částech Evropy. Projekty by měly upřednostňovat přínosnou součinnost založenou na vzájemném propojení mezi subjekty a také nástroje na rozvoj a finanční nástroje. Současně je třeba městům pomoci snížit jejich dopad na životní prostředí vypracováním řešení, která prostřednictvím intenzivního využití IKT dosáhnou zlepšení energetické účinnosti města, podpoří využití obnovitelných zdrojů energie a usnadní mobilitu v udržitelném městském modelu, za současného výrazného snížení emisí CO₂ a jiných znečišťujících plynů;

11. domnívá se, že klíčovým faktorem úspěšnosti Inteligentních měst a obcí je kromě zapojení a konzultování občanů také uplatnění skutečně komunitních plánovacích postupů, aby se všechna rozhodnutí přijímala s místním orgánem a zahrnovala všechny dotčené státní nebo regionální agentury, dobrovolnickou sféru a podnikatelskou sféru v místních oblastech při zdůraznění zásadní úlohy, kterou sehrají společnosti poskytující energetické služby, pokud se jich účely iniciativy přímo týkají;

12. má za to, že Komise musí upřesnit předpoklady pro to, jak určit a zvolit průkopnická inovativní řešení. Komise musí zaručit, že tento proces bude transparentní, přístupný a pokud možno spojený s konkrétním výběrovým řízením a že budou dány k dispozici dostatečné finanční prostředky;

13. poukazuje na rozdílnou strukturu měst v EU. V mnohých regionech existuje polycentrická struktura měst, v jiných velkoměsto dominuje nad několika menšími přílehlými městy. Bez ohledu na svou velikost jsou města centrem např. poskytování veřejných a soukromých služeb či místního a regionálního vytváření znalostí, inovací a podnikání. Výjimečně existují regionální případy obrovské demografické a územní nerovnováhy, kdy nelze v pravém slova smyslu hovořit o síti měst. V těchto případech mohou existovat místní struktury zahrnující několik komunit, které se mohou integrovat v rámci iniciativy Inteligentní města a obce;

14. konstatuje, že bez ohledu na svou velikost čelí města při vytváření udržitelných prostředí často podobným výzvám a potřebám technologických řešení. Výbor regionů se domnívá, že partnerství v rámci iniciativy Inteligentní města a obce by tyto okolnosti měla odrážet. Zároveň je důležité rozvíjet inovativní řešení umožňující dosáhnout úspor z rozsahu a mající výrazný dopad na města a jejich občany;

15. připomíná, že zahrnutí slov „a obcí“ do názvu iniciativy správně zdůrazňuje skutečnost, že pojmy město nebo městská oblast mají v Evropě velmi neostře kontury. Ve významném počtu členských států se v mnoha případech místní orgány neřadí k městům, ale jsou svým uspořádáním mnohem širší

a mají mnohem podstatnější zdroje a kapacity než jiná společenství, jež jsou z právního nebo zeměpisného hlediska chápána jako města. V mnoha případech také skupiny místních orgánů sdílejí zdroje v měřítku a rozsahu, který města přesahuje. V těchto případech, kam patří i metropolitní oblasti či městské aglomerace, může být úloha regionálních orgánů rozhodující pro koordinaci a podněcování integrovaných politik;

Provádění Iniciativy pro inteligentní města a obce

16. vítá, že 7. rámcový program pro výzkum a vývoj na rok 2013 je nastaven tak, aby na projekty, které vyhovují iniciativě Inteligentní města a obce, byly vyčleněny další zdroje;

17. má za to, že je důležité vyčlenit na úrovni EU dostatečné zdroje v rámci programu Horizont 2020, aby iniciativa Inteligentní města a obce mohla přispět ke splnění cílů, jež Komise vytyčila;

18. zdůrazňuje, že provádění iniciativy Inteligentní města a obce nesmí znamenat škrtý ve financování z jiných probíhajících programů podporujících úsilí místních orgánů v oblasti inteligentních měst a obcí, zejména pokud se tyto programy na místní úrovni mimořádně osvědčily. Je rovněž žádoucí, aby Komise upřesnila tematické oblasti a prostředky přidělené v rámci programu Horizont 2020;

19. konstatuje, že regionální politika a strukturální fondy měly na provádění strategií týkajících se inteligentních měst pozitivní vliv a mohly by hrát významnou roli i při rozvoji iniciativy Inteligentní města a obce. Návrh na nové zaměření politiky soudržnosti po roce 2014 obsahuje jednoznačný městský rozměr, mj. díky konkrétnímu vyčlenění prostředků na udržitelný rozvoj měst v regionálním fondu. Mělo by být vyjasněno, jak tyto prostředky mohou přispět k budování inteligentních měst, aby tak mohly být vytvořeny synergie a mohlo se přispět k ucelenému přístupu k otázkám rozvoje měst, jenž bude rovněž zohledňovat přílehlé venkovské oblasti;

20. doporučuje Komisi, aby sestavila přehlednou příručku zahrnující všechny evropské programy a iniciativy, jež umožňují financovat inovativní projekty, které by mohly být prováděny v rámci iniciativy Inteligentní města a obce. Příručka by měla obsahovat iniciativy jako např. Zelenou digitální chartu, Pakt starostů a primátorů, CIVITAS, Concerto atd. Tato příručka by byla velmi cenná např. pro místní orgány a pro průmysl, neboť by podávala přehled o všech programech souvisejících s inteligentními městy a obcemi. Mohla by být dostupná např. na internetové stránce platformy zúčastněných stran;

21. zdůrazňuje význam komplexního pohledu na finanční podporu iniciativy ze strany EU a z dalších zdrojů financování EU, jako je evropský strukturální fond pro investování, nástroj pro propojení Evropy nebo program LIFE 2014–2020, a to především tak, aby byla zřejmá kontinuita podpory pro rozvoj této iniciativy za vyloučení zbytečných nesouladů, překrývání a duplicit;

22. je potěšen, že Komise doporučuje členským státům, aby vyčlenily finanční prostředky na podporu činnosti související s rozvojem a šířením inovativních řešení v rámci iniciativy Inteligentní města a obce;

23. konstatuje, že klíčovou součástí iniciativy Inteligentní města a obce jsou stěžejní projekty, které sestávají ze strategických partnerství mezi inovačními podniky z příslušných tříd sektorů a silnými místními lidry a orgány;

24. v této souvislosti poukazuje na skutečnost, že průmysl a města mají různé úlohy a pohledy. Důležitým úkolem průmyslu je rozvíjet technologické specifikace a řešení, jež lze opakovat a šířit v mnoha městech. Místní orgány a místní obyvatelé jsou ti, kdo nesou hlavní odpovědnost za určení a sdělení konkrétních potřeb místní úrovně, pro jejichž uspokojení je třeba nalézt technologická řešení. Proto je velmi důležité, aby byly projekty vypracovány a řízeny na základě potřeb a poptávky s přihlédnutím k přidané hodnotě z technologického a inovačního hlediska;

25. zastává názor, že stěžejní projekty jsou klíčovou součástí iniciativy Inteligentní města a obce, a jelikož jsou místní orgány nejhodnější k posouzení potřeby udržitelných řešení ve městech, měla by jim být v konsorciích a ve stěžejních projektech přičena hlavní a vedoucí úloha. Tato podmínka není ze sdělení Komise zřejmá, měla by však být při dalších činnostech vyjasněna;

26. domnívá se, že jasně definována by měla být i úloha ostatních subjektů v konsorciích a projektech, aby měla partnerství dobré předpoklady a byla vyvážená. Má za to, že forma stěžejních projektů a konsorcií by měla být určena v rámci veřejných výběrových řízení, s cílem vyjasnit podobu konsorcií a úlohu různých subjektů v rozvoji projektů a zvýšit transparentnost rámcových podmínek iniciativy Inteligentní města a obce;

27. konstatuje, že Komise ve svém sdělení uvádí, že je nakloněna nadcházející regulaci v této oblasti, protože to podpoří uvádění budoucích řešení na trh. Výbor regionů taková opatření nevyklučuje, je však podle něj důležité, aby byla při případné regulaci důkladně zohledněna zásada proporcionality a subsidiarity a potřeba místně uzpůsobených řešení vycházejících z místních podmínek;

28. proto zastává názor, že Komise musí vyjasnit, co se případnou budoucí regulací zamýšlí, a uvést příklady takové

regulace nebo oblastí. To by bylo pro subjekty účastnící se konsorcií a projektů cennou informací;

29. považuje za důležité, aby byly pro činnosti v rámci každého projektu vypracovány příslušné ukazatele a tyto ukazatele byly navázány na priority vytyčené na úrovni EU a na klíčové výzvy v oblastech energetiky, dopravy a informačních a komunikačních technologií, např. co se týče vlivu na životní prostředí, energetické účinnosti ve městech, podílu obnovitelných zdrojů energie na spotřebě energie, společného využívání infrastruktury atd.;

30. opakuje, že v každém městě panují jiné podmínky. Výbor by proto chtěl zdůraznit, že je důležité, aby místní orgány měly možnost přizpůsobit ukazatele místním podmínkám. Přesnou výši ambicí pro ukazatele musí bezpodmínečně nutně určit místní orgány ve spolupráci s průmyslovým konsorciem. Zároveň je nutné, aby ukazatele nasměrovaly průmysl včetně malých a středních podniků tak, aby bylo zajištěno splnění horizontálních cílů a klíčových výzev na úrovni EU. V každém případě budou tyto cíle součástí strategie „20–20–20“ stanovené Evropskou unií na rok 2020;

31. doporučuje, aby Komise poskytla financování pro činnost potřebnou v celé Evropě v oblasti výzkumu a vývoje regionálních inovativních ekosystémů. Experimenty s inteligentními městy jsou žádoucí, protože propojují materiální a funkční rysy budov a veškeré infrastruktury s různými typy rozvoje a služeb, které město a další provozovatelé poskytují a zachovávají. Takové regionální modely podporované IKT jsou potřeba pro poskytnutí spolehlivé základny pro analýzy životního cyklu různých investic, jakož i pro rozvoj podnikatelských činností orientovaných na uživatele, občanských iniciativ a rozhodování;

32. vítá záměr Komise, aby se systémy monitorování opíraly o dostupné metody, např. ty, jež se používají pro Pakt starostů a primátorů a Zelenou digitální chartu. Je rovněž na místě vyzdvihnout skutečnost, že cíle vytyčené na úrovni EU jsou minimální cíle a že je třeba podporovat města v tom, aby si stanovila vyšší úroveň ambicí, a šla tak v této oblasti příkladem;

33. podporuje požadavek Komise, aby docházelo k výměně zkušeností a šíření osvědčených postupů na globální úrovni. Ukazování konkrétních a úspěšných evropských příkladů na globální úrovni bude přínosné pro evropský průmysl, který tak ještě více posílí naši práci v souladu se strategií Evropa 2020. Cíle v oblasti mezinárodní spolupráce v rámci iniciativy Inteligentní města a obce by měly být podpořeny prostřednictvím specifického financování;

34. konstatuje, že Komise uvádí příklady řady „průřezových témat“, která mohou být předmětem projektů, např. inteligentní budovy, inteligentní systémy nabídky a poptávky, udržitelná mobilita v městských prostředích a ekologické informační technologie. Tato témata jsou sice důležitá, nicméně Výbor by chtěl

zdůraznit, že jejich seznam není v žádném případě vyčerpávající a že by do něj měla být zahrnuta i další významná témata. Informační a komunikační technologie by měly být např. vyzdvíženy jako základní předpoklad rozvoje nákladově efektivních a uživatelsky přívětivých elektronických služeb ve všech oblastech zahrnutých do iniciativy. Výčet projektových témat by se měl doplnit tím, že se v něm zmíní odpovídající koordinace hospodaření s energií a nakládání s odpady;

35. rád by zejména zdůraznil, že hlavní součástí práce v rámci iniciativy Inteligentní města a obce bude rozvoj inteligentních sítí. V tomto ohledu Výbor odkazuje na své nedávno přijaté stanovisko *Obnovitelná energie: významný činitel na evropském trhu s energií* a chce znovu vyzdvihnout velký význam, jenž bude rozvoj inteligentních sítí zřejmě mít;

36. opakuje, že velká výzva spočívá ve skutečnosti, že zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů jsou připojována k energetickým sítím, které se pro tento typ zdrojů nehodí. Plošné využívání energie z obnovitelných zdrojů vyžaduje investice do zlepšení sítí, neboť jejich současný stav brzdí větší využívání této energie. V této souvislosti je rozvoj inteligentních sítí velmi důležitý;

37. upozorňuje rovněž na jinou oblast, v níž mají inteligentní sítě velký potenciál, a tou je skladování přebytečné energie, jež může přispět k lepšímu vyvážení nabídky a poptávky po energii. Inteligentní sítě s příslušnými technologickými aplikacemi, které umožňují vyrovnání výkyvů ve výrobě a spotřebě energie a rovnoměrnější tok energie, by měly umožnit velký hospodářský rozmach a pokles nákladů pro výrobce i odběratele a významným způsobem přispět k rozvoji inteligentních městských prostředí;

38. zároveň upozorňuje na to, že udržitelná a inteligentní městská prostředí nelze vytvářet pouze s pomocí technologických systémů a aplikací, nýbrž že je technologický vývoj třeba kombinovat s opatřeními, která přimějí občany a podniky změnit své vzorce spotřeby energie;

39. poznamenává, že městská struktura mnoha evropských měst vykazuje z hlediska energetické účinnosti obrovské urbanistické asymetrie. Rozvoj udržitelného městského prostředí vyžaduje zvláštní úsilí při sanaci budov za pomoci příslušných finančních nástrojů – ústřední úlohu při tom musí hrát obnovitelná energie;

Řízení Iniciativy pro inteligentní města a obce

40. je toho názoru, že má-li iniciativa Inteligentní města a obce úspěšně splnit svůj účel, musí být organizace jejího

řízení účinná a funkční a zároveň i jednoduchá a transparentní. Lituje však, že Komise neupozornila dostatečně jasně na rozhodující úlohu, kterou musí mít místní orgány spravující území s jakýmkoliv počtem obyvatel v řídicí struktuře. Místním orgánům je třeba zaručit významný vliv a účast na všech úrovních, a to jak v rámci skupiny na vysoké úrovni, tak i platformy zúčastněných stran a pracovních skupin, jež budou postupně vytvářeny;

41. domnívá se, že Komise musí vyjasnit, na jakém základě a podle jakého postupu bude skupina na vysoké úrovni ustavena. Musí být při tom zaručeno odpovídající zastoupení místních orgánů v této skupině;

42. dále považuje za důležité, aby místní orgány byly hojně zastoupeny i v různých skupinách platformy zúčastněných stran, např. v plánovací skupině, a bylo tak zaručeno dostatečné zohlednění místního rozměru;

43. požaduje intenzivní zapojení místních orgánů do řízení, aby bylo zajištěno, že budou vypracovány takové projekty a řešení, jež budou stavět na velké poptávce měst a jejich obyvatel. Jak již bylo uvedeno výše, místní orgány znají nejlépe nejen potřeby obyvatel, ale i komplexní systémy měst, a bez těchto znalostí a schopností, které jsou pro řízení zásadní, může hrozit, že práce nebude mít optimální výsledky;

44. předpokládá, že řídicí struktura bude obsahovat kontrolní a monitorovací mechanismy k zaručení toho, že všechny dostupné finanční prostředky budou použity efektivně a v souladu se záměry iniciativy Inteligentní města a obce. Kontrola a monitorování musí být transparentní a známé všem zainteresovaným subjektům;

45. domnívá se, že je velmi důležité, aby veškeré informace týkající se iniciativy byly efektivním způsobem sdělovány a poskytovány všem zúčastněným stranám, a usnadnilo se tak shromažďování a rozvíjení průkopnických projektových myšlenek a to, že budou položeny za základ projektu. V tomto ohledu má důležitou funkci Komise, ale důležité je i úsilí místních orgánů, v neposlední řadě protože nejlépe znají místní ekonomiku a průmysl. Významnou úlohu mohou v této souvislosti mít i různé formy sítí na unijní, národní, regionální a místní úrovni. V této souvislosti je zapotřebí mít na paměti důležitost uplatňování systému víceúrovňové správy, v souladu s nímž přispívá každá úroveň veřejné správy k provádění projektů podle svých pravomocí a zdrojů;

46. zdůrazňuje, že pracovní postupy, jednání, správa dokumentů apod. musí být efektivní a nesmí žádnému ze zúčastněných subjektů bránit v práci, ale musí ji naopak stimulovat. Pracovní postupy všech pracovních skupin by měly být jasné a přesně definované.

V Bruselu dne 4. července 2013

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

**Stanovisko Výboru regionů Akční plán pro elektronické zdravotnictví na období 2012–2020 –
inovativní zdravotní péče pro 21. století**

(2013/C 280/07)

VÝBOR REGIONŮ

- poukazuje na to, že rozvoj služeb elektronického zdravotnictví musí být ku prospěchu všech občanů EU a poskytnout jim možnost vzít své zdraví do vlastních rukou, a nesmí vést k dalším nerovnostem v dostupnosti a využívání zdravotnických služeb;
- v mnoha členských státech jsou místní a regionální orgány spoluodpovědné za plánování, definování, provádění, přezkum a financování politiky v oblasti zdravotnictví a tělesné a duševní pohody. Je proto zřejmé, že regionální orgány musejí být úzce zapojeny do každé reformy s dopadem na oblast zdravotnictví a tělesné a duševní pohody;
- vyzývá k trvalému úsilí na podporu vzdělávání v oblasti zdravotnictví, inovací a změny, vedenému závazkem ke špičkovým výkonům a uvědoměním si toho, že dnešní řešení mohou v rychle se vyvíjející oblasti elektronického zdravotnictví rychle zastarat;
- poukazuje na to, že v současné době existuje mnoho údajů o zdraví, tělesné a duševní pohodě a sociálním zabezpečení, které jsou uloženy v oddělených systémech, a domnívá se, že účinnějším a provázanějším využíváním těchto údajů se evropské systémy péče mohou změnit a mohou se stát lepší a cílenější;
- konstatuje, že rozhodujícími faktory pro úspěšný vývoj a zavádění elektronického zdravotnictví je zapojení místních orgánů, decentralizované ukládání údajů, řádné poskytování informací občanům a pacientům a aktivní spolupráce zdravotnických zaměstnanců;
- opakuje, že rozsáhlé zavedení elektronického zdravotnictví je nejen otázkou právní a technické proveditelnosti, ale zejména důvěry občanů, pacientů a zaměstnanců ve zdravotnictví, s níž tento projekt stojí či padá. Proto se domnívá, že je důležité řešit problémy týkající se ochrany soukromí, důvěrnosti, ochrany údajů a odpovědnosti a zajistit trvalou kontrolu, aby citlivé údaje byly ochráněny před napadením hackery, jejich únikem, narušením soukromí či jinými formami zneužití.

Zpravodaj	pan Johan SAUWENS (BE/ELS), poslanec vlámského parlamentu
Odkaz	sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Akční plán pro elektronické zdravotnictví na období 2012–2020 – inovativní zdravotní péče pro 21. století
	COM(2012) 736 final

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Obecné připomínky

1. souhlasí se sdělením Komise o akčním plánu pro elektronické zdravotnictví na období 2012–2020, v němž Komise definuje strategii elektronického zdravotnictví v Evropě a udává, jakých hlavních cílů je třeba dosáhnout, aby bylo možno využívat potenciálu elektronického zdravotnictví. Tento plán představuje důležitý krok pro přípravu evropského zdravotnictví na výzvy v oblasti zlepšení kvality péče, lepšího uplatňování ubývajících prostředků, jež jsou pro zdravotnictví k dispozici, snižování administrativní zátěže pro pacienta, poskytovatele péče a veřejné orgány a pro oblast inovací v oblasti informatiky a technologií, produktů a služeb;

2. souhlasí s konstatováním Komise, že ani nejlepší řešení elektronického zdravotnictví nepřinesou občanům EU žádný prospěch, budou-li formulována a prováděna roztržtěně v oddělených oblastech. Podporu zasluhuje skutečnost, že Komise věnuje pozornost právní, organizační, sémantické a technické úrovni interoperability, pokynům a specifikacím;

3. zdůrazňuje, že politika v oblasti zdravotnictví a tělesné a duševní pohody je ve většině členských států EU převedena do decentralní úrovně, a že hlas regionálních orgánů musí být v debatě více slyšet;

4. poukazuje na to, že rozvoj služeb elektronického zdravotnictví musí být ku prospěchu všech občanů EU a nesmí vést k (větším) nerovnostem v dostupnosti a využívání zdravotnických služeb. Klíčovým zájmem změny, jež s sebou elektronické zdravotnictví přináší, musí být pacient. Pacient má právo rozhodovat o přístupu k vlastním údajům a musí dostat srozumitelné informace o způsobech, jak a kdo může tento přístup využít. Elektronické zdravotnictví musí občanům a pacientům poskytnout možnost vzít své zdraví více do vlastních rukou;

5. zdůrazňuje, že nové aplikace musí být snadno přístupné a musí posilovat autonomii osob s omezením, starších osob

a zranitelných osob. Proto se u všech produktů a softwarových aplikací musí povinně uplatňovat kritérium přístupnosti pro povolení uvedení na trh;

II. VÝZNAM PRO VÝBOR REGIONŮ

6. v mnoha členských státech jsou místní a regionální orgány spoluodpovědné za plánování, definování, provádění, přezkum a financování politiky v oblasti zdravotnictví a tělesné a duševní pohody. Je rovněž zřejmé, že regionální orgány musejí být úzce zapojeny do každé reformy s dopadem na oblast zdravotnictví a tělesné a duševní pohody;

7. v této souvislosti lze poukázat na zprávu týkající se strategie elektronického zdravotnictví za rok 2011 o infrastruktuře elektronického zdravotnictví, v níž autoři uvádějí, že správa elektronických zdravotních záznamů pacientů je ve velkých zemích příliš složitá. Z evropské zkušenosti vyplývá, že státy s více než 10 milióny obyvatel – a to zejména ty, které nedisponují systémem zdravotní péče shora dolů – nesplňují hlavní cíle. Řešením se zdá být kompromis, při němž bude zvolen místní či regionální systém opírající se o celostátní infrastrukturu;

8. z nedávné studie VR na téma *Podpora dynamických zdravotních systémů a nových technologií: řešení elektronického zdravotnictví na místní a regionální úrovni* vyplývá, že elektronické zdravotnictví zaujímá přední místo v agendě místních a regionálních orgánů v Evropě;

9. je zapotřebí posílit spolupráci mezi regiony a výměnu zkušeností v oblasti politiky a praxe, aby přední hráči v této oblasti mohli předávat zkušenosti nováčkům. Evropská komise v tom může sehrát roli tak, že bude shromažďovat a propojovat znalosti a osvědčené postupy. Musí být provedena podrobná analýza s cílem zjistit, jaké iniciativy a modely lze v oblasti elektronického zdravotnictví na úrovni EU začít co nejrychleji uplatňovat;

O gramotnosti v oblasti zdravotní péče

10. lepší znalosti v oblasti zdraví jsou důležitým faktorem strategií pro odstraňování nerovností v oblasti zdravotnictví.

Digitální gramotnost, širokopásmové připojení a rovněž vyšší míra znalostí v oblasti zdraví může pomoci lidem v odlehlejších, řídko osídlených či jinak znevýhodněných regionech získat přístup k řádným informacím, preventivním opatřením v oblasti zdraví, lékařským konzultacím a dostupné online pomoci, terapii a lékařským prohlídkám;

11. řádné, důvěryhodné a přístupné informace uzpůsobené potřebám různých skupin společnosti podporují digitální gramotnost v oblasti zdraví. To znamená, že orgány a příslušná odvětví poskytnou jasné a relevantní informace, a zejména zdravotničtí pracovníci získají větší povědomí o gramotnosti svých pacientů v oblasti zdravotnictví;

O výzvách

12. elektronické zdravotnictví je intenzivně a neustále se vyvíjející oblastí. Naše názory a vymoženosti mohou velmi rychle zastarat. Přejít z tradiční zdravotní péče k elektronickému zdravotnictví vyžaduje nejen nutnou infrastrukturu informačních technologií a digitální gramotnost, ale také a především změnu ve vztazích mezi zdravotními pracovníky, pracovníky v sociálních službách, výzkumnými pracovníky, zdravotními pojišťovnami, pacienty a orgány veřejné moci. To vyžaduje rovněž trvalé inovace, změny, školení a odborné poznatky;

13. v této souvislosti lze poukázat na závěry workshopu o monitorování národních strategií elektronického zdravotnictví (Brusel 2010), v nichž se uvádí, že provádění strategií elektronického zdravotnictví v Evropě je mnohem komplexnější a časově náročnější, než se předpokládalo. Velmi podceněna byla rovněž komplexnost elektronického zdravotnictví, což je výzva pro oblast správy;

14. v některých regionech jsou dovednosti pracovníků ve zdravotnictví a sociálních službách v oblasti informačních technologií a informace o možnostech elektronického zdravotnictví na nepřilíživě vysoké úrovni. Totéž platí v souvislosti s kvalitou, uživatelskou vstřícností a možnostmi některých softwarových programů, jež mají pracovníci ve zdravotnických a sociálních službách k dispozici či jsou k dispozici na trhu. Jedná se o politováníhodnou situaci, jež omezuje příznivý vývoj elektronického zdravotnictví. Je třeba více upřesnit podmínky, jež musí splňovat dostupný lékařský software a zejména elektronická lékařská dokumentace, aby bylo možné přezkoumat jejich

kvalitu a zavést postupy označování. V současné době lze konstatovat, že mezi oblastí zdravotnictví a informatiky nedochází k účinné komunikaci;

O interoperabilitě

15. v současné době existuje mnoho údajů o zdraví, tělesné a duševní pohodě a sociálním zabezpečení, které spolu nejsou nikterak propojeny. Účinnějším využíváním těchto údajů se péče může změnit a může se stát lepší a cílenější. Uvádí se, že infrastruktura informačních technologií se nesmí omezovat pouze na lékařské léčebné služby, nýbrž je třeba ji rozšířit na sociální péči, asistované žití, prevenci a tělesnou a duševní pohodu. To je důsledkem zásady, že uživatel péče musí být v centru systému péče o zdraví a tělesnou a duševní pohodu a že jednotlivé služby tohoto systému se mu musejí ve způsobu práce přizpůsobit. Elektronické zdravotnictví může přispět k odstranění roztržitosti péče a podpořit holistický přístup k člověku, jenž potřebuje péči;

16. pro zlepšení kvality péče (zvýšení účinnosti, lepší kontinuita, posílení postavení pacienta atd.) je zásadní, aby docházelo ke sdílení údajů mezi aktéry péče. V mnoha státech a regionech to dnes vypadá tak, že zdravotní záznamy jsou uloženy roztržitě (v záznamech na počítači nezávislého praktického lékaře či specialisty nebo na serveru nemocnice), aniž by bylo možné tyto údaje sdílet mezi aktéry zapojenými do terapeutického vztahu vůči danému pacientovi. Jak praktický lékař vykonávající pohotovostní službu, tak lékař na pohotovosti v nemocnici se mohou dostat do nouzové situace, v níž nebudou disponovat souhrnem nejdůležitějších lékařských údajů či aktuálními údaji o léčbě pacienta. Problém se ještě vyostří, pokud se pacient nachází v zahraničí a komunikace mezi pacientem a poskytovatelem péče je ztěžována z důvodu jazykové bariéry. Tato výzva bude ještě naléhavější, jakmile se v praxi zřetelněji projeví dopad směrnice EU ze dne 9. března 2011 o uplatňování práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči a přeshraničním využívání péče. Vyšetření v oblasti klinické biologie či lékařského zobrazování se zbytečně provádí opakovaně, neboť neexistuje přístup k aktuálním lékařským záznamům pacienta;

17. akční plán pro elektronické zdravotnictví věnuje velký prostor rámci interoperability, což lze jen přivítat. Trh elektronického zdravotnictví je v EU velmi roztržitý a nabízená IKT řešení často zcela místních situací mají za následek, že tyto systémy jsou dražší, nepřístupnější pro další uživatele, nedůvěryhodné a nevhodné pro jiné cíle či nová uplatnění. Tato situace vytváří překážky i pro podniky, jež jsou konfrontovány s velmi

omezeným přístupem k trhu a se snižováním ziskovosti svého vývoje produktů, což je pro naléhavě nutné inovace omezující. Akční plán přináší možnosti vytvořit ekonomické iniciativy pro velké i malé podniky ve všech evropských státech;

18. je důležité, že v průběhu tohoto kalendářního roku bude síti elektronického zdravotnictví nabídnut rámec interoperability. Při analýze vnitrostátních právních předpisů v oblasti elektronických záznamů pacientů je třeba přezkoumat rovněž regionální regulace;

19. důraz kladený na užší spolupráci s mezinárodními a celosvětovými organizacemi jako je Světová zdravotnická organizace (WHO) je třeba přivítat. Je nutné se dohodnout na kódování lékařských záznamů a na jednotném používání mezinárodních klasifikačních systémů pro nemoci a chronická onemocnění s cílem umožnit podporu přijímání lékařských rozhodnutí prostřednictvím počítačových programů;

O důvěře

20. rozsáhlé zavedení elektronického zdravotnictví je nejen otázkou právní a technické proveditelnosti, ale zejména důvěry občanů, pacientů a zaměstnanců ve zdravotnictví, s níž tento projekt stojí či padá. Nejprve je třeba řešit problémy týkající se ochrany soukromí, důvěrnosti, ochrany údajů a odpovědnosti a zajistit trvalou kontrolu, aby citlivé údaje byly ochráněny před napadením hackery, jejich únikem, narušením soukromí či jinými formami zneužití;

21. jedním z nejdůležitějších závěrů firmy KPMG (mezinárodní průzkum EPS, Utrecht, 6. února 2012) poté, co provedla průzkum a srovnání mezi šesti různými evropskými státy, bylo, že trendem je ustupovat od rozsáhlých celostátních programů k regionálním s cílem lépe zvládat komplexnost a zvyšovat místní účast. Používáním jednotných standardů roste navíc podle KPMG pochopení skutečnosti, že není nutné vytvářet národní databáze, ale že je možné provádět decentralizované shromažďování údajů u zdroje. Místní účast, decentralizované ukládání údajů, řádné poskytování informací občanům a pacientům a postupný přístup prostřednictvím pilotních projektů s aktivní účastí zdravotnických zaměstnanců se zdají být rozhodujícími faktory pro postupný vývoj a zavádění elektronického zdravotnictví;

O vztazích

22. vztahy mezi zdravotnickými pracovníky a pacienty jsou osobní a jedinečné a musejí takové zůstat i nadále. Díky rozvoji

elektronického zdravotnictví může být tento vztah posílen a zlepšen, bylo by však iluzí se domnívat, že tyto osobní kontakty mohou být plně nahrazeny virtuální interakcí, což ani není žádoucí. Proto by aplikace elektronického zdravotnictví měly být dostupné pouze zavedeným profesním skupinám ve zdravotnictví a pečovatelských službách;

23. napětí roste i s ohledem na vlastnictví a odpovědnost za sdílené osobní údaje obsažené v elektronických záznamech pacientů. V ideálním případě mají pacienti v rámci svého elektronického záznamu k dispozici vlastní oddíl, kam mohou např. vkládat výsledky, jež získají prostřednictvím vlastního sledování (příklady: vlastní měření cukru v krvi, měření tlaku, psychické rozpoložení atd.);

24. spolu s tím, jak vzhledem ke stárnoucímu obyvatelstvu zaujímají stále významnější místo v lékařské praxi chronická onemocnění, se ve zdravotních statistikách a v seznamu nákladových položek našeho zdravotnictví neustále zvyšuje i význam multidisciplinárního přístupu k chronicky nemocnému pacientovi. Mnoho starších pacientů se potýká s více chronickými onemocněními současně a potřebují péči ze strany různých poskytovatelů s doplňkovými působnostmi. To platí jak pro nemocniční péči, tak pro domácí pečovatelské služby. Elektronické zdravotnictví a sdílení elektronických údajů mezi pacientem, jeho pečovatelem a poskytovatelem péče, jež mají terapeutický vztah k pacientovi, může být zvláštním přínosem pro řádnou a včasnou péči dle potřeb pacienta;

O financování

25. Výbor je zklamán rozsáhlým omezením rozpočtu nástroje pro propojení Evropy, jenž byl snížen z 50 miliard eur (z čehož bylo 9,2 miliard určeno pro širokopásmové připojení a digitální služby) na 29,3 miliard, z nichž má být na širokopásmové připojení a digitální služby určena pouze necelá miliarda;

26. lze si položit otázku, zda zavádění rozsáhlých interoperabilních přeshraničních služeb elektronického zdravotnictví, k němuž má podle Komise dojít v rámci nástroje pro propojení Evropy zhruba v roce 2014, zůstane součástí agendy, pokud Parlament schválí škrty v oblasti toho nástroje;

27. doufá, že nedorazí ke škrtům v oblasti rozpočtu pro činnosti ve výzkumu a inovacích, jež jsou plánovány na období 2014–2020 coby součást pilíře Zdraví, demografická změna

a dobré životní podmínky Horizontu 2020, a že ve studiích bude kladen důraz na nákladovou účinnost technologií elektronického zdravotnictví, jakož i na záruky ohledně ochrany soukromí, zapojení uživatelů a integrace řešení zaměřených na pacienty v rámci evropského zdravotnictví;

O subsidiaritě

28. za organizaci zdravotnictví a poskytování zdravotní péče jsou zodpovědné členské státy. V mnoha členských státech jsou za celou oblast zdravotnictví a tělesné a duševní pohody nebo za její rozsáhlé části odpovědné místní a regionální orgány;

29. zejména v méně prosperujících regionech je i nadále z technické, logistické a finanční stránky obtížné vybudovat infrastrukturu informačních technologií a konkretizovat a rozvíjet potenciál elektronického zdravotnictví. Intervence EU bude přínosná zejména tehdy, až vznikne potřeba koordinace a pobídek. To platí zejména pro řadu otázek, jež lze nejlépe řešit na úrovni EU, jako jsou přeshraniční zdravotní péče, uznávání kvalifikací, společné překážky, standardy a metody vyšetření za účelem zjištění účinnosti aplikací elektronického zdravotnictví. Finanční podpora může rovněž přijít vhod při krytí vysokých počátečních nákladů;

30. akční plán 2014-2020 je zaměřen na výzkum, inovace a interoperabilitu a naznačuje, jak by mohl vypadat právní a technický rámec v této oblasti. Zohledněny by měly být všechny zúčastněné strany: podniky i místní a regionální orgány, pracovníci ve zdravotnictví, občané a pacienti. Vzhledem k tomu, že akční plán je značně rozsáhlý, mohla by Evropská komise lépe vypracovat priority svých činností;

31. lze očekávat, že činnost vedená na úrovni EU může být přidanou hodnotou pro regionální politiku zdraví a regionální zdravotní péči a může vytvořit evropský prostor elektronického zdravotnictví a tělesné a duševní pohody;

32. dá se očekávat, že při provádění akčního plánu budou zohledněny nejen členské státy, ale i regionální a místní orgány, jež mohou převzít významnou roli na poli komunikace a informování občanů a pacientů, při vzdělávání a odborné přípravě zdravotnických pracovníků, při tvorbě dostatečně vysoké úrovně místního zapojení do vývoje elektronického zdravotnictví, při tvorbě pilotních projektů v rámci elektronického zdravotnictví, při zvládání komplexnosti elektronického zdravotnictví a v některých regionech i při tvorbě souvisejících regulací.

V Bruselu dne 3. července 2013

*předseda
Výboru regionů*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů Zajistit fungování vnitřního trhu s energií

(2013/C 280/08)

VÝBOR REGIONŮ

- je pevně přesvědčen, že malovýrobci energie by měli mít snadný přístup do energetických sítí / inteligentních rozvodných sítí. Pro přístup těchto nových dodavatelů do sítí by se měla vytvořit pevná pravidla, která budou jednotlivé domácnosti a malé výrobce motivovat k investicím do mikro-výroby energie;
- není si jist, zda opatření navržená Komisí budou stačit k posílení postavení spotřebitelů a potírání energetické chudoby, a žádá, aby se věnovala zvláštní pozornost ochraně spotřebitelů. V tomto směru je nutné zabývat se nerovným postavením spotřebitelů vůči obřím společnostem;
- žádá správní orgány, aby řešily otázku pobídek pro správné tržní investice do zařízení k výrobě, přenosu, skladování a vyvažování nabídky a poptávky, a doporučuje, aby se kromě existujících programů (EEPR, nástroj pro propojení Evropy, politika soudržnosti EU, TEN-T a Horizont 2020) hledaly nové způsoby financování budování infrastruktury;
- důrazně podporuje naléhavost modernizace stávající rozvodné sítě a budování inteligentní rozvodné sítě a schvaluje spolupráci na budování inteligentních rozvodných sítí na evropské, celostátní a regionální úrovni a vypracování evropských norem pro tyto sítě;
- klade důraz na transparentnost a účast občanů a komunit na plánování, vývoji a realizaci rozvodných sítí.

Zpravodaj

pan Piet DE VEY MESTDAGH (NL/ALDE), člen výkonné rady provincie Groningen

Odkaz

sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Zajistit fungování vnitřního trhu s energií

COM(2012) 663 final

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ**VÝBOR REGIONŮ****A. Otevření trhu a nastolení rovných podmínek**

1. konstatuje, že místní a regionální orgány hrají na trhu s energií v EU klíčovou úlohu, a podtrhuje jejich přínos k dosažení vnitřního trhu s energií a snižování rozdílů mezi členskými státy. Jako správní orgán nejbližší občanům, a tedy s širokými možnostmi komunikace, mají místní a regionální orgány navíc přímé zkušenosti s mnoha problémy spojenými s konkurenceschopností, transparentností a celkovou regulací energetiky, které přetrvávají na trzích s energií v EU;

2. důrazně podporuje dokončení vnitřního trhu s energií, což regionům umožní zaměřit se na své silné stránky, a vybudovat tak decentralizovanou regionálně specifickou energetiku založenou na obnovitelných zdrojích, z níž bude mít prospěch místní a regionální znalostní infrastruktura, ekonomika a trh práce. VR navrhuje zavést strategii na podporu vzniku regionálních klastrů (specializace) a partnerství a navrhuje, aby se průkopnickým regionům (se znalostmi o inovačních systémech, fungujícími trhy s energií z obnovitelných zdrojů, rozvíjejícími se inteligentními rozvodnými sítěmi atp.) svěřila větší úloha ve vyplňování mezer, které v Evropě v současnosti existují v oblasti energetiky;

3. žádá, aby se vytvářely regionální energetické plány, do nichž budou začleněny projekty na výrobu, přepravu, skladování a distribuci energie, budování nezbytné infrastruktury a vytváření regionálních systémů pro zvýšení energetické účinnosti a úspory energie, což již podpořil ve stanovisku k třetímu legislativnímu balíčku, CdR 21/2008 fin. Tyto regionální energetické plány, které mohou být vypracovány na úrovni regionálních orgánů nebo mohou zahrnovat několik regionů, včetně regionů sousedních zemí, by měly být řádně koordinovány a integrovány jak na celostátní, tak na unijní úrovni;

4. zasazuje se o aktivnější prosazování třetího energetického balíčku a o zahájení řízení pro nesplnění povinností a zdůrazňuje, že je potřeba důrazně prosazovat pravidla hospodářské soutěže, aby se zaručily rovné podmínky pro všechny účastníky trhu včetně nově přichozích. Členské státy, kde je stále pouze jeden dodavatel, by měly být přinuceny, aby odstranily překážky vstupu na trh, a mělo by se jim pomoci s budováním (přeshraniční) infrastruktury, aby spotřebitelé získali příležitost svobodně si zvolit dodavatele z celé EU. Liberalizace výroby

a cen může ve spojení s účinnou koordinací na evropské úrovni přispět ke spravedlivému vyvážení zdrojů mezi regiony v Evropě, ke stabilizaci a zlepšení rámcových podmínek pro evropskou energetiku a k podpoře udržitelných dodávek energie s cílem omezit dodatečné náklady na energetický přechod;

5. zdůrazňuje, že se v EU musí dodržovat dohody o oddělení přenosových sítí od výroby a dodávek, včetně dohod o nezávislém postavení regulačních orgánů a požadavcích na ochranu spotřebitele. Prioritou je podpora a další rozvoj úlohy agentury EU pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER) a zejména její způsobilost přezkoumávat vnitrostátní rozhodnutí týkající se regulace a urovnávat spory;

6. plně podporuje opatření na zajištění rovných podmínek, aby se vytvořily decentralizovanější a konkurenceschopnější tržní modely, které vytvářejí více příležitostí pro místní výrobce energie a podpůrný průmysl, zdůrazňuje však, že to zahrnuje poskytnutí potřebné infrastruktury v podobě rozvodných sítí, aby těchto příležitostí mohly využívat i okrajové regiony, včetně ostrovních regionů. Klíčovou součástí realizace vnitřního trhu s energií je proto budování infrastruktury – i v izolovanějších regionech – a potřeba pracovat na mezinárodních napojeních, propojeních mezi ostrovy a přenosové kapacitě i v jednotlivých regionech;

7. konstatuje, že rozdíly mezi členskými státy v poplatcích a daních narušují konkurenceschopnost trhu s elektřinou a že mají také prokazatelné negativní účinky na další části ekonomiky. To má negativní důsledky jak pro spotřebitele, tak pro energeticky náročná průmyslová odvětví, pro něž to v závislosti na jejich poloze znamená značné konkurenční zvýhodnění či znevýhodnění. V zájmu vytvoření rovných podmínek je nutné postupné odstranění přímých a/nebo skrytých podpor výroby energie z fosilních paliv a jaderné energie;

B. Ústřední úloha spotřebitelů

8. zdůrazňuje, že ústředním bodem energetické politiky by měl být spotřebitel, jak je uvedeno ve stanovisku k třetímu legislativnímu balíčku týkajícím se evropského trhu s elektřinou a plynem, CdR 21/2008 fin. Spotřebitel by měl být středem zájmu a v konečném výsledku mít – jako jednotlivec či v rámci skupin, sdružení nebo organizací – přímý přístup na trh s energií, buď prostřednictvím škály zdrojů energie od různých výrobců nebo přímo na promptní trh;

9. je přesvědčen, že k tomu, aby se spotřebitelé mohli nejlépe rozhodnout z hlediska udržitelnosti, užité hodnoty k ceně a energetické účinnosti a zvolit nejvhodnější dodavatele, musí dostat prioritu osvěta, informování a transparentnost týkající se energetiky, a že spotřebitelé musí mít snadný přístup k informacím o možnostech, které vnitřní trh s energií a nové technologie nabízí pro snížení účtu za energii. Spotřebitelé by dále měli být informováni o způsobech snižování spotřeby energie, možnostech úspor energie a zvýšení energetické účinnosti a malovýrobě. VR proto doporučuje Komisi a členským státům, aby zahájily spotřebitelsky přívětivé informační kampaně, do nichž by se měly aktivně zapojit místní a regionální orgány a další příslušné regionální organizace občanské společnosti;

10. domnívá se, že kromě navržených informačních kampaní týkajících se dodavatelů a cen energie má pro poskytování informací, které spotřebitelům usnadní rozhodování, zásadní význam zavádění technicky opodstatněných inteligentních systémů pro měření výroby a spotřeby energie v reálném čase a distribučních sítí, které jim umožní více si uvědomovat ceny energie, spotřebu energie (a její vzorce) a vztah mezi spotřebou a cenou energie. To povede k uváženějšímu a udržitelnějšímu využívání energie, k vytvoření předpokladů pro používání inteligentních (domácích) elektrospotřebičů, a tím i k úsporám energie. VR doporučuje Komisi, aby dále prováděla politiku stimulace využívání inteligentních měřičů, již stanovila v dřívějších sděleních. Tato politika by měla usnadnit zavádění inteligentních distribučních sítí, jejichž součástí je řízení spotřeby a flexibilních skladovacích, výrobních a spotřebních kapacit a jejich vzájemné propojení. Přitom je třeba zohlednit prvky přesnosti, důvěrnosti, ochrany soukromí a podvodu a mělo by se pracovat na tvorbě norem;

11. není si jist, zda opatření navržená Komisí budou stačit k posílení postavení spotřebitelů a potírání energetické chudoby, a žádá, aby se věnovala zvláštní pozornost ochraně spotřebitelů. V tomto směru se musí věnovat pozornost nerovnému postavení spotřebitelů vůči obřím společnostem, jinak trh zůstane pasivním rozhraním blokujícím zpětnou vazbu mezi uživateli a tvůrci politiky/regulačními orgány. S pomocí Rady evropských energetických regulačních orgánů (CEER) by se měly vyměňovat osvědčené postupy místní a regionální úrovně týkající se otázek souvisejících se spotřebiteli, jako je např. přístup k informacím, možnosti srovnání cen a pochopení účtů, a také týkající se specifického postavení zranitelných spotřebitelů;

12. žádá, aby byly lépe než dnes propracovány mechanismy vybízející k vyšší energetické účinnosti a aby byly s ohledem na úsporu energie podpořeny technologické mechanismy jak klasické, tak moderní, a dále energetické služby. K potírání energetické chudoby je nutné zavést pro sociálně ohrožené a citlivé

skupiny mechanismy snížené tarifikace elektrické energie či snížení tarifů oznámených každým poskytovatelem (sociální tarif pro domácnosti). Zároveň by se na regionální a místní úrovni mělo dohlížet zvláště na to, aby domácnosti spadající do těchto skupin měly přístup k programům energetické obnovy určeným právě jim. Pro ostatní spotřebitele je třeba zavést jednotnou tarifikaci bez progresivní formy, neboť jakmile se ta stane pravidlem, může často brzdit nasazení dalších pozitivních opatření, kupříkladu využití tepelných čerpadel coby náhradního vytápění. Je rovněž zapotřebí zahájit na regionální a místní úrovni osvětové kampaně o možných metodách zvýšení energetické účinnosti a objektivních výhodách, které plynou z jejich použití. To lze rovněž podpořit specifickými programy pro energetickou účinnost;

C. Význam malovýroby

13. zdůrazňuje, že je důležité, aby jak členské státy, tak místní a regionální orgány usnadňovaly hledání místních energetických řešení (např. formou sdružení) spočívajících v malovýrobě, rozvoji inteligentních rozvodných sítí a účasti subjektů na straně poptávky, jako stále důležitějšího pilíře obnovy trhů s energií v EU. VR je zastáncem integrálního přístupu, nejen s cílem podpořit uvědomělejší spotřebu, ale rovněž stimulovat malovýrobu, rozvoj inteligentních rozvodných sítí a důraznou reakci na straně poptávky v distribučních sítích;

14. poznamenává, že stále více spotřebitelů bude radši investovat do vlastní výroby, než aby byl závislý na ostatních (odběratelích, kteří jsou zároveň výrobci, tedy spotřebitelé, kteří rovněž vyrábějí energii pro svou spotřebu nebo pro spotřebu svých sousedů), což je z hlediska informovanosti spotřebitelů a udržitelnosti pozitivní vývoj. V místních a regionálních dodávkách energie budou mít stále větší úlohu malé podniky a malé iniciativy (domácnosti, místní komunity, čtvrtě, regionální sdružení), což bude mít pozitivní dopad na místní a regionální ekonomiku a trh práce. Malovýrobci energie by tedy měli mít snadný přístup do energetických sítí / inteligentních rozvodných sítí. Pro přístup těchto nových dodavatelů do sítí by se měla vytvořit pevná pravidla, která budou jednotlivé domácnosti a malé výrobce motivovat k investicím do mikrovýroby energie. VR vyzývá Komisi, aby věnovala zvláštní pozornost rostoucímu významu malovýroby energie a zvláštním nárokům, které má, a stimulovala výměnu osvědčených postupů na místní a regionální úrovni, aby se tento vývoj usnadnil;

15. zdůrazňuje, že posílení postavení spotřebitelů a rostoucí význam malovýroby si žádá nejen propagaci šíření inteligentních měřicích systémů, ale rovněž aktualizaci koncepce inteligentních rozvodných sítí EU. Komise očekává, že hladce fungující inteligentní rozvodná síť přispěje ke konkurenceschopnosti na vnitřním trhu, nezmiňuje se však konkrétně o malovýrobě

a potenciální úloze spotřebitelů energie jako výrobců a příspěvatele ke skladování v malém měřítku. VR se proto domnívá, že by Komise měla aktualizovat svoji představu o inteligentních rozvodných sítích a že by se měly vyměňovat dostupné poznatky a inovace, aby bylo možné malovýrobu účinně podpořit;

D. Konkurenceschopné velkoobchodní trhy a transparentnost trhu

16. upozorňuje, že velkoobchodní trhy s energií vysílají cenové signály, které ovlivňují rozhodnutí výrobců a spotřebitelů a investiční rozhodnutí ve výrobních zařízeních a přenosové infrastruktuře. Tyto signály by měly odrážet skutečný stav nabídky energie a poptávky po ní. Vyšší transparentnost na velkoobchodních trzích s energií může vyústit v manipulaci trhů a narušení cenových signálů. VR proto zdůrazňuje, že klíčovým opatřením k řešení nedostatků trhu s energií v celounijním rámci je nařízení REMIT;

17. domnívá se, že pro účinné fungování evropského trhu s energií je nezbytné vytvořit kodexy sítí, řešit zbývající regulační záležitosti v souvislosti s kodexem sítě evropského vyrovnávacího trhu a vytvořit koordinační iniciativu pro řešení nových regulačních a technických otázek. VR podporuje tato opatření jako způsob vytvoření a posílení flexibilního a bezpečného trhu s energií v Evropě a domnívá se, že Komise by měla neustále monitorovat provádění evropských kodexů sítí (a zohledňovat přitom regionální rozdíly v úrovni rozvoje), a to nejen s cílem zaručit jejich rychlé a účinné provádění, ale také jejich funkčnost a účinnost na trhu;

18. souhlasí s Komisí, co se týče potenciálu harmonizovaného systému v Evropě. Během tvorby kodexu se zjistilo, že je zapotřebí silnější vazby mezi předpisy, které paralelně vypracovála EU a členské státy. VR v tomto ohledu souhlasí s názorem ACER, že pozornost kodexů sítí se musí i nadále soustředit na lepší propojení mezi vnitrostátními energetickými sítěmi;

19. je přesvědčen o potenciálu zemního plynu, zejména jako vyrovnávací energie a záložní kapacity, sdílí však obavy Komise, co se týče rozdílů v dostupnosti jemu určené infrastruktury mezi evropskými regiony. Šíření infrastruktury pro přepravu a skladování (zkapalněného) zemního plynu do všech evropských regionů a propojení sítí pro přenos elektřiny a sítí pro přepravu zemního plynu by přispělo k realizaci vnitřního trhu s energií. VR tedy souhlasí s Komisí a ACER v tom, že regionální iniciativy by měly pomoci vytvořit dodatečné regionální plynárenské uzly a energetické burzy s cílem dosáhnout úplného oddělení na trhu s elektřinou v celé EU. Z toho důvodu je nutné posílit propojení elektrické a plynárenské sítě se sítěmi v okrajových a ostrovních regionech. Na místní a regionální úrovni by se měly vypracovat pilotní projekty zaměřené na technologie power-to-gas a gas-to-power a měly by se šířit jejich výsledky;

E. Energie z obnovitelných zdrojů

20. je přesvědčen, že sledování cílů v oblasti podílu obnovitelných zdrojů přispěje k dokončení vnitřního trhu s elektřinou, je si ale vědom, že liberalizace založená pouze na ceně nemusí nutně vést k dekarbonizaci energetického systému EU. Nicméně integrovaný trh s elektřinou znamená menší cenovou nestabilitu na specifických regionálních trzích, díky čemuž je možné efektivněji nasazovat obnovitelné zdroje a integrovat jejich rozvodnou síť. Energetické investice by měly pokud možno upřednostňovat obnovitelné zdroje. Vzhledem k přetrvávající nesourodosti rozhodnutí ohledně obnovitelných zdrojů energie, která přijaly jednotlivé členské státy, žádá VR, aby se ve společné evropské strategii rozvinuly jak tržně založené, tak regulační mechanismy. Tento názor již uvedl ve stanovisku Obnovitelná energie, CdR 2182/2012 fin;

21. navrhuje, aby se za účelem integrace rostoucího podílu větrné a solární energie a zaručení stabilní rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou zavedl jasný regulační rámec, v němž bude definována úloha různých subjektů a na jehož základě bude možné hledat tržně založená řešení vedoucí k jasným cenovým signálům na trhu s energií. Na straně poptávky povedou cenové signály k úsporám energie, na straně nabídky pak poskytnou potřebnou flexibilitu. To zahrnuje efektivní systém pro obchodování s emisemi zaručující náležitě pobídky pro investice do obnovitelných zdrojů energie a flexibilitu. VR žádá, aby se našlo strukturální řešení naléhavého problému nadbytku emisních povolenek, a bylo možné zaručit, že evropský systém pro jejich obchodování nabídne dostatečné pobídky pro investice do rozvoje nízkouhlíkových technologií;

22. lituje, že vlivem nedostatečné koordinace na úrovni EU a rozdílných, často nekompatibilních vnitrostátních režimů podpory a systémů pro odměňování výrobní kapacity se klíčovým faktorem pro investiční rozhodnutí ohledně výstavby elektráren stávají „regulační nákupy“. VR zdůrazňuje, že rozvoj energie z obnovitelných zdrojů nesmí být vnímán izolovaně a nesmí být na překážku fungování trhu s energií. Systémy veřejné podpory v členských státech by měly být jasně zacílené, předvídatelné, rozsahem přiměřené sledovaným záměrům, úměrné a měly by zahrnovat ustanovení o postupném ukončování této podpory, aby mohly reagovat na změny komerční životaschopnosti podporovaného typu produkce. Každé podpůrné opatření se musí zavádět v souladu s vnitřním trhem a příslušnými pravidly EU pro státní podporu. Správní orgány, zejména v pohraničních regionech, by před přijetím nových stimulačních opatření měly plně zohlednit to, jak předpokládaná rozhodnutí ovlivní elektroenergetický systém v sousedních regionech či státech. VR podporuje iniciativu Komise vydat příručku k osvědčeným postupům v oblasti mechanismů podpory obnovitelných zdrojů energie;

23. schvaluje – vzhledem k tomu, že zdanění energie na místní a celostátní úrovni se v současnosti v EU značně liší – iniciativu Komise na podporu jednotného, inteligentnějšího zdanění energie v Evropě. Harmonizovanější rámec zdanění, pomocí něhož by se energie z obnovitelných zdrojů a fosilních paliv zdaňovala objektivně tím, že by u každého produktu zohlednil energetický obsah a emise CO₂, by přispěl k dosažení cílů 20/20/20 a pomohl by snížit emise CO₂ a splnit cíle energetického plánu do roku 2050. V této souvislosti rovněž upozorňuje na nutnost dohodnout se na spravedlivé metodice alokace emisí uhlíku vznikajících při výrobě a spotřebě energie za hranicemi jednotlivých regionů či států v rámci liberalizované celoevropské přenosové a distribuční soustavy;

24. zdůrazňuje, že kromě využívání energie z obnovitelných zdrojů je rovněž důležitá energetická účinnost a úspory energie. Městské a územní plánování na místní či regionální úrovni mohou společně s opatřeními v oblasti energetické účinnosti a se stimulací energeticky účinných obydlí a budov ze strany místních a regionálních orgánů přispět k úsporám energie a stimulovat místní energetická řešení, včetně kombinované výroby elektřiny a tepla. VR doporučuje, aby se věnovala neustálá pozornost tomuto přístupu, a navrhuje, aby se osvědčené postupy na místní a regionální úrovni použily k posílení evropského a vnitrostátního přístupu v tomto směru;

F. Kapacitní mechanismy, reakce na poptávku a zabezpečení dodávek energie

25. zdůrazňuje, že unáhleně zavedené a špatně navržené kapacitní mechanismy mohou vyústit ve fragmentaci vnitřního trhu a bránit investicím. VR zpochybňuje kapacitní mechanismy řady členských států, které jsou navrženy tak, aby podporovaly výrobce elektřiny, když ponechají k dispozici svoji výrobní kapacitu, aby se zaručila dostatečná kapacita i v situacích, kdy se nevyrobí elektřina z proměnlivých zdrojů energie (např. vítr a sluneční záření). Naproti tomu přebytky energie (např. větrné) by neměly být směřovány do rozvodných sítí sousedních zemí, aniž by se toto opatření předem dohodlo, jinak by hrozilo nebezpečí, že by se narušil trh s energií v těchto zemích (kruhové toky – loop flows). V jiných případech může být přebytek v jedné oblasti využit právě k odstranění nedostatku v jiné oblasti. VR schvaluje přístup Komise spočívající v hledání přeshraničních řešení. Před stanovením jakéhokoliv regionálního nebo celostátního opatření by se měla provést řádná analýza, která potvrdí existenci problému s kapacitou a neexistenci alternativních řešení a fakt, že navržená opatření zohledňují přeshraniční dopady. Je nutný koordinovaný přístup k zabezpečení dodávek;

26. domnívá se, že evropský trh s energií by v budoucnosti již neměla určovat pouze nabídka, ale rovněž regulace poptávky, zejména v energetických špičkách. Subjekty se musí snažit o snížení spotřeby průmyslu a domácností a vytvořit vhodné předpoklady pro využívání nových funkcí inteligentních rozvodných sítí a inteligentních měřičů. VR proto podporuje rozvoj koordinovaných kapacitních mechanismů na

evropské úrovni, které umožní vyrovnávat energetickou špičku, zaručit fungování evropských elektroenergetických systémů (zejména během energetické špičky) a podnítit snížení spotřeby elektřiny;

27. je přesvědčen, že při sestavování celkové vize evropské infrastruktury by rozvoj infrastruktury provozovatelů distribučních soustav měl být uvážen ve stejném rozsahu jako rozvoj infrastruktury provozovatelů přenosových soustav. Rozvoj inteligentní distribuční infrastruktury má zásadní význam pro dosažení cílů strategie Evropa 2020 a je naléhavě nezbytný k napojení energie z obnovitelných zdrojů do sítí a k začlenění decentralizovaných energetických produktů do systému. Toto úsilí nemůže přinést ovoce, pokud plánování infrastruktury skončí u přenosové úrovně;

G. Infrastrukturní sítě

28. uznává, že s neustále rostoucí internacionalizací trhu s energií jsou pro realizaci vnitřního trhu s energií nepostradatelná propojení a záložní a skladovací zařízení a infrastruktura. VR proto podporuje dohodu o evropském balíčku pro infrastrukturu, jíž bylo dosaženo 27. listopadu 2012, žádá však, aby se kromě rozsáhlých (mezinárodních) investic činily rovněž investice do regionálních či dokonce místních sítí a do propojení s izolovanými či poloizolovanými ostrovními systémy, neboť energie se stále častěji vyrábí na místní/regiónální úrovni;

29. žádá správní orgány, aby řešily otázku pobídek pro správné tržní investice do zařízení k výrobě, přenosu, skladování a vyvažování nabídky a poptávky, a doporučuje, aby se kromě existujících programů (EPR, nástroj pro propojení Evropy, politika soudržnosti EU, TEN-T a Horizont 2020) hledaly nové způsoby financování budování infrastruktury. Potenciálními způsoby získání dodatečných prostředků mohou být partnerství veřejného a soukromého sektoru, uvolnění soukromých prostředků, inovativní dohody o financování nebo fiskální opatření. K přilákání většího objemu soukromých investic je nutná větší jistota pro dlouhodobé zhodnocení investic. VR proto zdůrazňuje význam (dlouhodobého) evropského programu investic do energetiky. Místní a regionální orgány by měly mít i nadále zjednodušený přístup k financování projektů udržitelné energetiky od Evropské investiční banky (EIB). Regulační orgány by navíc měly být schopné začlenit zlepšení infrastruktury a vybudování záložních a skladovacích zařízení do sázeb za energii;

30. domnívá se, že k rozvoji infrastrukturních sítí a k uvolnění investic přispěje zjednodušení schvalovacích postupů v EU a zlepšení rozložení nákladů u přeshraničních projektů. Mohlo by to rovněž dát vzpruhu zabezpečení dodávek v EU a integraci energie z obnovitelných zdrojů tím, že se zlepší možnosti

přepravy energie. V tomto ohledu by měly sehrát důležitou úlohu místní a regionální orgány. Měly by zjednodušit plánovací postupy a začlenit energetickou infrastrukturu do svých metod regionálního plánování;

31. domnívá se, že náklady na energetické sítě a jejich budování vynakládané v celé Unii jednak v zájmu životního prostředí, jednak v zájmu spotřebitelů je třeba solidárně sdílet a že nesmějí jednostranně spočívat na zemi, kde se tyto sítě budují. VR proto podporuje důslednější přípravu a provádění pevných „mechanismů pro přidělování nákladů“ stanovených v nařízení týkajícím se balíčku pro energetickou infrastrukturu, jakož i činnost, kterou v současné době provádějí orgány pro dohled, ACER a ENTSOG, aby pokračovaly v rozvoji této politiky;

H. *Inteligentní rozvodné sítě*

32. důrazně podporuje naléhavost modernizace stávající rozvodné sítě a budování inteligentní rozvodné sítě a schvaluje spolupráci na budování inteligentních rozvodných sítí na evropské, celostátní a regionální úrovni a vypracování evropských norem pro tyto sítě. Nezbytným doplňkem stávajících plánů jsou národní a regionální akční plány modernizace sítí. Programy výzkumu a vývoje (rámcový program, Inteligentní energie – Evropa) by v tomto ohledu měly přinést pomoci. Možnosti inteligentních rozvodných sítí by mohly demonstrovat zejména pilotní projekty na místní/regionální úrovni, které by mohly rovněž pomoci šířit rozvodné sítě v celé Evropě. VR proto žádá Komisi, aby spolupracovala s místními a regionálními orgány na tvorbě akčních plánů pro zavedení inteligentních rozvodných sítí;

33. zdůrazňuje, že pro přeměnu sítí na inteligentní rozvodné sítě jsou kromě investic na vybudování nové infrastruktury zapotřebí další finanční prostředky. Je třeba prozkoumat, zda by regulační orgány neměly provozovatelům umožnit zahrnout tento finanční závazek do jejich struktury sazeb, což v současnosti není možné. VR dále žádá, aby metody referenčního srovnávání sazeb a nákladů, pokud jde o přístup k přepravním, přenosovým a distribučním sítím, stanovených regulačními orgány zahrnovaly nejen kvantitativní stránky (náklady), ale rovněž kvalitativní stránky (např. kritéria spolehlivosti v poměru ke kvalitě sítí) tak, aby se zachovala stávající kvalita sítí;

34. tvrdí, že pro modernizaci rozvodných sítí a jejich přeměnu na inteligentní sítě je zcela prvořadé, aby regulační rámec podněcoval prostřednictvím spravedlivého výnosu k potřebným investicím a aby jasně a bezodkladně vymezil úlohy a odpovědnosti. Síťové podniky potřebují stabilní, předvídatelný, podpůrný a dlouhodobý regulační rámec, který bude stimulovat a usnadňovat potřebné inovace, proto je nutná dlouhodobá vize;

35. zdůrazňuje, že zásadními podmínkami pro získání souhlasu veřejnosti je transparentnost a účast občanů a komunit na plánování, vývoji a realizaci rozvodných sítí. Postup plánování rozvodných sítí je nutné přetvořit, aby splňoval požadavky nové éry energetické účinnosti, obnovitelných zdrojů a řízení poptávky a aby byla v rámci soustavy zajištěna maximální flexibilita a odolnost. Souhlasí s tím, že postup plánování rozvodných sítí musí být inkluzivní, transparentní a demokratický.

V Bruselu dne 4. července 2013

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů Přezkum hlavních cílů Evropské unie v oblasti odpadů

(2013/C 280/09)

VÝBOR REGIONŮ

- zdůrazňuje, že úspěšnější předcházení vzniku odpadů a plné uplatnění zásady „znečišťovatel platí“ umožní omezit finanční a organizační zátěž místních a regionálních orgánů; požaduje přijetí ambiciózních a závazných cílů na základě nejlepších výsledků, kterých nyní bylo dosaženo. Do roku 2020 by se měl snížit objem komunálního odpadu na osobu o 10 % oproti údajům zaznamenaným v roce 2010;
- žádá, aby byly pro každý členský stát stanoveny vlastní minimální závazné kvantifikované cíle pro každou kategorii odpadů definovaných jako opětovně využitelné s přihlédnutím k tomu, jaká je úroveň plnění současných cílů v celé EU;
- je pro prozkoumání možnosti zvýšení stávajícího povinného cíle v oblasti recyklace pevného komunálního odpadu na 70 % do roku 2025 s přihlédnutím k tomu, jaká je úroveň plnění současného cíle v celé EU, a s tím, že je třeba vyjednat mezicíle a přechodná období;
- je pro přijetí cílů týkajících se recyklace průmyslového odpadu. Tyto cíle by mohly být stanoveny podle materiálů, a nikoli podle druhu odpadu. Měly být stejně ambiciózní jako cíle týkající se odpadu z domácností;
- zdůrazňuje, že je zapotřebí přijmout nejprísnější společné regulační normy pro třídění a čištění odpadu. Do roku 2020 by se mělo selektivně třídit 100 % odpadu;
- žádá, aby do roku 2020 bylo zakázáno skládkování organického či biologicky rozložitelného odpadu, který lze znovu využít, zcela či částečně recyklovat, nebo který má výhrevnou hodnotu. Celkový cíl by neměl překročit 5 % odpadu – veškerého původu a jakéhokoli druhu – vyvezeného na skládku;
- je pro prozkoumání možnosti stanovení náročnějšího 70% cíle v oblasti recyklace odpadu z plastových obalů z jakýchkoli plastů a 80% cíle pro recyklaci skleněných, kovových, papírových či kartonových a dřevěných obalových odpadů s přihlédnutím k tomu, jaká je úroveň plnění současného cíle v celé EU, a s tím, že je třeba vyjednat mezicíle a přechodná období.

Zpravodaj	pan Michel LEBRUN (BE/ELS), poslanec parlamentu francouzského společenství
Odkaz	Dopis Evropské komise s žádostí o vypracování stanoviska ze dne 14. prosince 2012

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

- se domnívá, že odpovědná a udržitelná politika pro předcházení vzniku odpadů a nakládání s nimi musí usilovat o co největší omezení negativních dopadů produkování odpadů a nakládání s nimi na lidské zdraví a životní prostředí a o zachování přírodních zdrojů a vrácení materiálů do hospodářského cyklu předtím, než se stanou odpady;
- připomíná pokroky, kterých bylo na poli předcházení vzniku odpadů a zpracování odpadu dosaženo díky proaktivnímu evropskému regulačnímu rámci. Je potěšen zjištěním, že jistý počet členských států a místních a regionálních orgánů překračuje cíle, které pro tuto oblast vytyčila Evropská unie. Budoucí právní předpisy musí dbát o to, aby povzbudily nejméně pokročilé členské státy a místní a regionální orgány k dalšímu úsilí ve snaze zlepšit úroveň výkonnosti;
- bere na vědomí, že mezi členskými státy existují velké rozdíly, pokud jde o nakládání s odpady. Je třeba podpořit rozvoj infrastruktur, postupů a kapacit správného nakládání s odpady v působnosti nejméně pokročilých členských států a místních a regionálních orgánů zejména tím, že se posílí státní a územní spolupráce na místní i mezinárodní úrovni;
- zdůrazňuje důležitost evropské statistiky odpadů za účelem získávání dalších údajů i na regionální úrovni. V této souvislosti vítá, že databáze Eurostatu již obsahuje údaje o recyklaci komunálního odpadu pro regiony několika zemí. Užitečné je vyhodnotit regionální rozdíly v nakládání s odpady, protože značné rozdíly v rámci jednotlivých zemí signalizují důležitost a relativní úspěšnost regionálních politik⁽¹⁾;
- je si vědom skutečnosti, že toto stanovisko předchází vyhodnocení a přezkumu právních předpisů, které jsou v současné době v platnosti. Nové cíle, jež z něj vyplynou, by měly přispět ke splnění ambiciózních cílů, o které se usiluje v plánu účinného využívání zdrojů⁽²⁾, a být součástí 7. akčního programu pro životní prostředí⁽³⁾ – který přispěje k naplnění cílů strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění – a dále podpoří opatření obsažená v iniciativě EU zaměřené na zachování zásob surovin⁽⁴⁾;
- těší jej výzva Evropské komise určená Výboru regionů (VR), aby se vyjádřil k přezkumu cílů EU v oblasti nakládání s odpady v rámci přezkumu rámcové směrnice o odpadech⁽⁵⁾, směrnice o skládkování odpadů⁽⁶⁾ a směrnice o obalech a obalových odpadech⁽⁷⁾;
- je toho názoru, že návrh ambicióznějších cílů na úrovni celé EU musí i v případě, že by byla stanovena přechodná období a mezicíle pro méně pokročilé členské státy a místní a regionální orgány, předběžně zohlednit přezkum důvodů, kvůli nimž nebyly v každém územním celku splněny současné cíle;
- zdůrazňuje výraznou úlohu, kterou zastávají místní a regionální orgány při provádění evropských právních předpisů v této oblasti, vytváření a financování infrastruktur pro zpracování a skládkování odpadů a při provozním řízení toků. Optimální nakládání s odpady je v současnosti jedním z největších úkolů, jemuž místní a regionální orgány čelí. V této souvislosti VR žádá o to, aby byl zapojen do všech etap přípravy politik, jež budou v této oblasti přijaty;
- zdůrazňuje, že zařazením hodnocení evropské politiky v oblasti odpadů mezi pět priorit svého pracovního programu pro subsidiaritu v roce 2013 VR prokázal svou vůli posílit zapojení místních a regionálních orgánů do přípravy nových cílů, které budou muset sledovat. VR v této souvislosti požaduje, aby EU zaručila místním a regionálním orgánům úroveň zapojení a spolupráce, jež plně respektuje zásadu subsidiarity. VR konzultoval otázky týkající se subsidiarity při přezkumu právní úpravy EU v oblasti odpadů se svou expertní skupinou pro subsidiaritu a s partnery sítě pro monitorování subsidiarity;
- upozorňuje, že přijetí nových cílů bude třeba provést v souladu se zásadou proporcionality. VR požaduje, aby EU zohlednila dopad, jaký by mohla mít nová opatření na místní a regionální orgány, jejich rozpočty a administrativní a provozní kapacity, to vše při dodržení zásady předběžné opatrnosti. Zvláštní pozornost je třeba věnovat proveditelnosti budoucích politik nejméně výkonnými členskými státy a místními a regionálními orgány. Pro naplnění konečných cílů bude nutné

⁽¹⁾ Zpráva Evropské agentury pro životní prostředí č. 2/2013.

⁽²⁾ COM(2011) 571 final, CdR 140/2011 fin.

⁽³⁾ COM(2012) 710 final.

⁽⁴⁾ COM(2011) 25 final.

⁽⁵⁾ 2008/98/ES.

⁽⁶⁾ 99/31/CE (není k dispozici v češtině).

⁽⁷⁾ 94/62/CE (není k dispozici v češtině).

třeba přijmout oddělené cíle, mezicíle a svěřit jistou provozní flexibilitu místním a regionálním orgánům. V těchto souvislostech bude nutné brát v úvahu geografické, demografické a socioekonomické zvláštnosti;

11. žádá, aby přezkum cílů spočíval na zásadě blízkosti. Tato zásada by mohla být chápána ve smyslu místním, ale i mezinárodním: budoucí právní předpisy musí přednostně podpořit zachování a rozvoj aktivit týkajících se nakládání s odpady na evropském území. VR požaduje, aby přezkum cílů dbal na to, aby nebyl na újmu konkurenceschopnosti ani rovným příležitostem evropských veřejných i soukromých subjektů, které jsou činné v tomto odvětví, a podpořil v Unii tuto odvětvovou hospodářskou aktivitu;

Nalézt společnou řeč v otázce nakládání s odpady

12. vyslovuje se pro přijetí jediné, výkonné a transparentní metodiky pro počítání odpadu v rámci Unie, aby byla umožněna racionalizace cílů a porovnatelnost situací a dosažených pokroků. Při přijímání této metodiky je třeba zohlednit místní charakteristiku jednotlivých členských států. Zejména žádá, aby stávající čtyři výpočtové metody pro cíle týkající se odpadu z domácností a podobného odpadu zakotvené v rámcové směrnici o odpadech ⁽⁸⁾ nahradila jedna transparentní, spolehlivá a ambiciózní výpočtová metoda;

13. žádá o vytvoření evropského slovníčku, který by obsahoval přesnou a úplnou terminologii pro odpady, způsoby jejich zpracování, opětovné využití, recyklaci a zhodnocení, struktury a infrastruktury a pro subjekty pracující v tomto odvětví;

14. vyzývá k vytvoření evropského názvosloví odpadů, které by zahrnovalo veškeré toky odpadů, aby bylo možné je jednoznačně zařadit do hierarchicky uspořádaných kategorií;

O rámcové směrnici o odpadech – na podporu posílení a tvorby nových cílů

15. vybízí k rozdělení cílů a k tomu, aby v rámci cílů globálních, které budou přiřazeny každé hierarchické úrovni, byly vymezeny specifické cíle podle typů toků odpadů a materiálů, jež bude třeba zpracovat;

16. vyzývá ke stanovení konkrétních cílů pro kritické suroviny, které jsou pro hospodářství důležité, ale jejich zpětné získávání nedokážou zajistit pouze cíle pro konkrétní toky odpadů;

17. požaduje přijetí zásady automatického přeřazení různých typů odpadů na nejvyšší hierarchickou úroveň, která jim bude přístupná. Druh materiálů obsažených ve výrobcích musí mít v okamžiku zařazení toku odpadu do určité hierarchické kategorie vyšší váhu než typ odpadu;

18. přeje si, aby pro financování ze zdrojů EU byly prioritní činnosti související s nejvyššími úrovněmi hierarchie. Udělení

dotací projektům zaměřeným na nižší úrovně by mělo být podmíněno předchozím provedením všech nezbytných opatření k naplnění cílů stanovených pro vyšší úrovně;

Předcházení vzniku odpadů

19. připomíná, že zpracování odpadů umožňuje omezit dopad na životní prostředí pouze dílčím způsobem, a proto je důležité podporovat jejich zpracování racionálním způsobem, který bude motivovat náhradu přírodních zdrojů materiály vyrobenými z odpadu. Předcházení vzniku odpadů zůstává nadále prioritní a hlavní možností, jak snížit zatížení životního prostředí;

20. zdůrazňuje, že úspěšnější předcházení vzniku odpadů a plné uplatnění zásady „znečišťovatel platí“ umožní omezit finanční a organizační zátěž místních a regionálních orgánů, jež jsou nakládáním s odpady pověřeny;

21. požaduje zvýšení nároků v oblasti předcházení vzniku odpadů. Na základě nejlepších výsledků, kterých nyní bylo dosaženo, by měly být přijaty ambiciózní a závazné cíle. V tomto směru by se do roku 2020 měl snížit objem komunálního odpadu na osobu o 10 % oproti údajům zaznamenaným v roce 2010, nicméně koliduje-li celkový cíl snížení odpadu uvedený v nové směrnici s cílem snížení odpadu na osobu, měl by být první jmenovaný považován za obecně platný;

22. vyzývá k přijetí opatření zaměřených na omezení potravinových a obalových odpadů a vytvoření dodatečných možností k poskytnutí ještě konzumovatelných potravin potřebným rodinám či rodinám bez prostředků. Tato opatření by měla prosazovat lepší informovanost spotřebitelů ohledně dat použitelnosti a trvanlivosti výrobků, o jejich uhlíkové stopě a o přínosu vratných obalů pro životní prostředí. Bylo by třeba vyvinout úsilí za účelem zvýšení povědomí občanů o potřebě přizpůsobit nakupovaná množství vlastním skutečným potřebám a zohledňovat při rozhodování o nákupu zboží i způsob balení. Kromě toho by mělo být téma snižování plýtvání potravinami zahrnuto do vzdělávacích programů v oblasti výroby, zpracování, gastronomie a obchodu;

Rozšířená odpovědnost výrobců či dovozců, ekodesign

23. připomíná, že zásada rozšířené odpovědnosti výrobců či dovozců se v určitých případech ukazuje jako účinná hybná páka politiky ve prospěch předcházení vzniku odpadů. Vedle systematictějšího sběru použitých výrobků účinně motivuje výrobce a dovozce k tomu, aby změnili navrhování výrobků za účelem zvýšení jejich ekologické účinnosti a zlepšení ekodesignu;

24. uznává, že náklady způsobené touto rozšířenou odpovědností výrobců a dovozců se přenášejí na konečné spotřebitele, aniž by se uvolněné marže investovaly do procesu nakládání s odpady. VR vyzývá k tomu, aby se prostředky uvolněné

⁽⁸⁾ Rozhodnutí Evropské komise 2011/753/EU.

prováděním a kontrolou přijatých opatření v rámci této zásady věnovaly na financování infrastruktur určených ke třídění, přípravě k opětovnému využití a recyklaci odpadů;

25. požaduje, aby do legislativy EU v oblasti odpadu byla zavedena zásada dozoru nad výrobky, aby prodejci vznikla větší zodpovědnost za podporu sběru a navrácení výrobků výrobcům;

26. žádá, aby členské státy byly zavázány k srovnávacímu posouzení běžných výrobků, u nichž se obvykle uplatňuje plánované zastarávání, z hlediska životnosti, opravitelnosti a opětovné použitelnosti. Tyto údaje by se potom do pěti let měly použít pro stanovení minimálních standardů. Výrobci by měli mít povinnost prodávat výrobky s prodlouženou zárukou a měli by vyrábět náhradní díly pro opravy. Podporovány by měly být podniky, které poskytují spotřebitelské výrobky, jako např. velké domácí spotřebiče, spíše formou služby než formou prodeje, čímž by se zvýšila poptávka po výrobcích navržených s dlouhou životností a možnostmi oprav;

27. přeje si, aby byla posílena legislativa v oblasti ekodesignu, aby došlo k optimalizaci postupů demontáže, čištění, recyklace a využití odpadů již od návrhu výrobků. Přijetí nejvyšších standardů v této oblasti by napomohlo k posunutí určitých druhů odpadů na vyšší hierarchickou úroveň;

28. vyjadřuje svůj souhlas s tím, aby byla posílena podpora EU zaměřená na odvětví výzkumu a vývoje v odvětví ekodesignu a ekologického navrhování prostřednictvím strukturálních fondů, Fondu soudržnosti a Evropské investiční banky. Toto úsilí musí provázet vyšší pozornost zaměřená na případná narušení obchodní soutěže, k nimž by mohlo dojít v důsledku přijetí nových předpisů;

Opětovné využití a příprava k opětovnému využití

29. žádá, aby byly pro každý členský stát stanoveny vlastní minimální závazné kvantifikované cíle pro každou kategorii odpadů definovaných jako opětovně využitelné s přihlédnutím k tomu, jaká je úroveň plnění současných cílů v celé EU;

30. zdůrazňuje potenciál, jaký představuje opětovné využití odpadů a jejich příprava k opětovnému využití v rozvoji cyklické ekonomiky. Bylo by třeba přijmout opatření na podporu subjektů podnikajících v tomto odvětví v podobě usnadnění přístupu k toku odpadů, podpory financování či sestavení jejich vlastního ekonomického a obchodního projektu;

31. vybízí k tomu, aby subjekty sociální ekonomiky byly zapojeny do přípravy budoucích evropských právních předpisů týkajících se opětovného využití odpadů a jejich přípravy k opětovnému využití;

Recyklace

32. lituje, že navzdory postupnému zvyšování recyklace a energetického využití i nadále končí velký objem recyklovatelných či využitelných látek na skládkách, nebo jsou tyto látky

spalovány v zařízeních s nízkou energetickou účinností. Budoucí právní předpisy by se měly zaměřit na zlepšení využití zdrojů obsažených v odpadech;

33. je pro prozkoumání možnosti zvýšení stávajícího povinného cíle v oblasti recyklace pevného komunálního odpadu na 70 % do roku 2025 s přihlédnutím k tomu, jaká je úroveň plnění současného cíle v celé EU⁽⁹⁾. V rámci celkového cíle EU by se s členskými státy a místními a regionálními orgány, zejména s nejméně pokročilými, mělo jednat o mezicích a přechodných obdobích;

34. předpokládá, že stanovení náročnějších obecných cílů způsobí, že část odpadů určených ke spálení či na skládku bude namísto toho recyklována. Vyšší objem odpadů k recyklaci si vyžádá vytvoření nových infrastruktur a nové investice do tohoto odvětví. Místní a regionální orgány, které jsou většinou odpovědné za provozní otázky nakládání s odpady, by měly mít možnost čerpat logistickou a finanční podporu, pokud to bude nutné. Zároveň je třeba podpořit zachování surovin a opětovné využití materiálů;

35. opakuje svůj požadavek, aby si EU vytvořila právní rámec pro cíl týkající se recyklace organického odpadu v revidované rámcové směrnici o odpadech. Takový rámec by umožnil podpořit toto odvětví a stanovit kvantitativní cíle a současně ponechat každému členskému státu a místním a regionálním orgánům volnost při spolupráci a při organizování recyklace v souladu s vlastními specifiky;

36. vybízí k tomu, aby byla vyšší pozornost věnována využívání organického odpadu. Místní a regionální orgány by měly být podporovány k tomu, aby přijaly opatření na podporu ekologického zahradnictví a individuálního kompostování a aby se vybavily vlastními kapacitami pro skladování a zpracování organického odpadu;

37. je pro optimalizaci recyklace organického odpadu a žádá zákaz jeho vývozu na skládku stejně jako omezení jeho spalování. Považuje za nezbytné harmonizovat na evropské úrovni podmínky kvality kompostu a stanovit systémy zaručující kvalitu pro výstupní produkty, které by zaručily vysokou úroveň ochrany životního prostředí;

38. je pro přijetí cílů týkajících se recyklace průmyslového odpadu. Tyto cíle by mohly být stanoveny podle materiálů, a nikoli podle druhu odpadu. Tyto cíle by měly být stejně ambiciózní jako cíle týkající se odpadu z domácností;

39. upozorňuje na skutečnost, že zahrnutí průmyslového odpadu do toku určeného k recyklaci značně zvýší zátěž, která leží na místních a regionálních orgánech. Bude tedy třeba dbát na to, aby tyto orgány mohly k plnění svých

⁽⁹⁾ To bylo zdůrazněno jako závěr konzultace otázek týkajících se subsidiarity v souvislosti s přezkumem právní úpravy EU v oblasti odpadů.

úkolů čerpat potřebné prostředky. Zásada „znečišťovatel platí“ by proto měla být plně uplatněna ve všech členských státech;

40. zdůrazňuje, že je zapotřebí přijmout nejprísnejší společné regulační normy pro třídění a čištění odpadu zaměřené nejen na domácnosti a průmyslové podniky, ale též na sama střediska pro třídění odpadu. Do roku 2020 by se mělo selektivně třídít 100 % odpadu. Výbor je dále toho názoru, že pro členské státy a místní a regionální orgány, které dosud nedosáhly uspokojivého pokroku v oblasti recyklace odpadu, je třeba stanovit mezicíle a přechodná období, která by s nimi byla dohodnuta. Doporučuje, aby souběžně s náročnějšími cíli týkajícími se sběru a třídění odpadu byly stanoveny odpovídající finanční prostředky a byla posílena kontrolní činnost;

Energetické využití

41. podporuje žádost Evropského parlamentu ⁽¹⁰⁾, aby Evropská komise navrhla do roku 2020 zákaz spalování recyklovatelného a biologického odpadu, ovšem s výjimkou těch rostlin, které mají velmi vysoké stupně účinnosti při výrobě tepla, kombinované výrobě tepla a elektřiny nebo kogeneraci, přičemž by byly za tímto účelem zohledněny fyzikálně-chemické vlastnosti odpadu;

42. obává se skutečnosti, že spalovny, které jsou v současnosti v jistých státech EU v provozu, by mohly spalovat více nerecyklovatelných odpadů, než uvnitř těchto států vzniká. Tato situace s sebou nese riziko, že do spaloven zamíří toky odpadů, které by mohly být recyklovány či znovu využity;

43. lituje, že některé členské státy kvůli tomu, aby zachovaly určité nadbytečné spalovny či spalovny s nadměrnou kapacitou, nedostatečně investovaly do předcházení vzniku odpadů, třídění a recyklace;

44. požaduje, aby se projednávání všech budoucích investic do infrastruktury pro spalování nebo energetické využití odpadu či jejich financování věnovala zvláštní pozornost. Ze strukturálních fondů a fondu soudržnosti by na takové projekty neměly být vyčleněny žádné prostředky, pokud nebudou součástí soudržného celku opatření pro nakládání s odpady, jehož součástí je nejprve dostatečná infrastruktura pro třídění, čištění a recyklaci sebraného odpadu;

45. přeje si, aby infrastruktury pro energetické využití odpadu byly vybaveny nejvyššími standardy v oblasti využívání tepla, výroby energie a omezení emisí CO₂ a využívání a zpracování strusky. Tyto dynamické a společné standardy je třeba stanovit na evropské úrovni;

K směrnici o skládkování odpadů

46. žádá, aby do roku 2020 bylo zakázáno skládkování organického či biologicky rozložitelného odpadu, který lze znovu využít, zcela či částečně recyklovat, nebo který má výhřevnou hodnotu. Celkový cíl by neměl překročit 5 % odpadu – veškerého původu a jakéhokoli druhu – vyvezeného na skládku;

47. připomíná, že zvýšení sazeb za tunu odpadu vyvezeného na skládku by znamenalo účinný mechanismus pro omezení jeho objemu a podporu pro přesměrování toku odpadu do vyšších pater hierarchie. Výši sazeb je třeba stanovit podle účinnosti. EU by mohla zvážit harmonizaci těchto sazeb stanovením minimálních standardů, aby předešla narušením hospodářské soutěže v tomto odvětví;

Ke směrnici o obalech a obalových odpadech

48. je pro prozkoumání možnosti stanovení náročnějšího 70% cíle v oblasti recyklace odpadu z plastových obalů z jakýchkoli plastů a 80% cíle pro recyklaci skleněných, kovových, papírových či kartonových a dřevěných obalových odpadů s přihlédnutím k tomu, jaká je úroveň plnění současného cíle v celé EU ⁽¹¹⁾. V rámci těchto celkových cílů EU by se mělo s jednotlivými členskými státy a místními a regionálními orgány jednat o mezicílech a přechodných obdobích, jež by měly být zavedeny zejména pro nejméně pokročilší z nich;

49. připomíná, že zásada odpovědnosti výrobců či dovozců se ukazuje jako účinná hybná páka politiky ve prospěch předcházení vzniku obalových odpadů. Povinný zpětný odběr vlastními silami či prostřednictvím organizací pro nakládání s odpady by se mohl ukázat jako nezbytný ke zvýšení odpovědnosti těchto organizací;

Pro územní soudržnost v otázce nakládání s odpady

50. požaduje, aby budoucí právní předpisy spočívaly na společných zásadách, jako jsou komplexní řízení toku odpadů, provedení hierarchizace, transparentní řízení provozu, financování, náklady, platná daňová opatření, kontrola, sledovatelnost a uvědomění si úlohy, jakou zastávají místní a regionální orgány a orgány zajišťující jejich spolupráci. Transparentní mechanismy provádění evropských právních předpisů umožní porovnávat situace, vyhodnotit různé postupy a postupně nalézt společný základ sdílených osvědčených postupů;

51. žádá, aby stanovení ambiciózních cílů do roku 2020 provázelo přijetí specifických plánů, které se vyjednávají s každým členským státem a podle potřeby příslušnými místními či regionálními orgány, jejichž součástí by byly předběžné časové

⁽¹⁰⁾ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 24. května 2012 o Evropě účinněji využívající zdroje (2011/2068(INI)).

⁽¹¹⁾ To bylo zdůrazněno jako závěr konzultace otázek týkajících se subsidiarity v souvislosti s přezkumem právní úpravy EU v oblasti odpadů.

plány a které by stanovily mezicíle uzpůsobené pro každý typ odpadu a hierarchické úrovni, jež by bylo možné dodržet v daném členském státu v delším časovém horizontu než celkový cíl EU. Takové opatření by zaručilo, že nejméně pokročí celky by srovnaly krok a ty nejvýkonnější by se podpořily v započatém úsilí;

52. je pro to, aby se všechny politiky přijaté Evropskou unií v oblasti nakládání s odpady a jejich zpracování odvozovaly od všeobecné zásady blízkosti. Podle tohoto principu by plány týkající se nakládání s odpady měly upřednostňovat zpracování odpadů co nejbližší místa, kde vznikly, přestože se očekává, že přepravu odpadů v mezích stávajícího rámce EU by bylo nutné zachovat v případech, kde nelze nalézt proveditelné místní řešení. V tomto rámci by celoroční kapacita schválená pro zpracování či uskladnění odpadů měla být přednostně vyhrazena místní a regionální produkci. Zároveň navrhuje, aby subjekty veřejného a soukromého sektoru, které se účastní nakládání s odpady, působily v daném místě. Tím by se omezil dopad na životní prostředí spojený s přepravou odpadů a umožnil vznik pracovních příležitostí na místní úrovni. Tento posun k cykličtějšímu hospodaření by měl být vyjádřen prostřednictvím realistických harmonogramů, aby se mohla rozvíjet infrastruktura a plánování;

53. požaduje stanovení mechanismů pro dosahování shody a pro spolupráci mezi místními a regionálními orgány na přeshraniční úrovni. Vytvoření regionálních uskupení pro nakládání

s odpady a jejich zpracování by měla podpořit a zaštitit EU, aby došlo k racionalizaci řízení toku odpadů a optimálnímu využití infrastruktur a zdrojů, jež jsou v tomto odvětví k dispozici;

54. trvá na tom, aby každé udělení evropských dotací bylo podmíněno souhlasem EU s plány řízení, které předloží žádající členské státy, a to proto, aby byla zajištěna soudržnost prováděných politik a nedošlo ke zbytečným, či dokonce kontraproduktivním investicím. Investice by měly být v souladu s cíli stanovenými v plánech pro nakládání s odpady;

55. žádá, aby při plnění a vyhodnocování národního plánu pro nakládání s odpady bylo možné subjekty a infrastruktury tvořící přeshraniční regionální uskupení zohlednit v tom členském státě, na jehož území se část těchto subjektů a infrastruktur nachází;

56. podporuje vytvoření evropské informační platformy, která by obsahovala osvědčené postupy použité na území Unie – či dokonce mimo ně – v otázce předcházení vzniku odpadů a nakládání s nimi. Tato platforma by měla zahrnovat koncepci regionální spolupráce, jež umožňuje těm místním a regionálním orgánům, jež si to přejí, vytvořit součinnost se svými partnery, někdy i za hranicemi. Takováto platforma usnadní výměnu informací, jakož i postupné zavádění společných osvědčených postupů na evropské úrovni.

V Bruselu dne 4. července 2013

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

III

(Přípravné akty)

VÝBOR REGIONŮ

102. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 3. A. 4. ČERVENCE 2013

Stanovisko Výboru regionů Snížení nákladů na zavádění sítí vysokorychlostních elektronických komunikací

(2013/C 280/10)

VÝBOR REGIONŮ

- bere na vědomí návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, který 26. března 2013 zveřejnila Evropská komise a který tvoří součást plánu o deseti bodech, jenž byl oznámen v souvislosti s přezkumem Digitální agendy pro Evropu v polovině období;
- vítá priority, které jsou v návrhu nařízení vytyčeny – vysokorychlostní síť, stavebně inženýrské práce, společné využívání stávající infrastruktury a účinnější budování nové fyzické infrastruktury tak, aby bylo možné snížit administrativní zátěž a byrokracii –, což jsou všechno oblasti, v nichž jsou města a regiony nejen zainteresovanými stranami, ale i poskytovateli služeb a jejich příjemci;
- již dříve zdůraznil, že přijetí opatření pro racionalizaci, modernizaci a snížení administrativních nákladů jako priorita při minimalizaci nákladů, racionalizaci a zjednodušení správních postupů a služeb by prospělo oživení hospodářské aktivity, omezení byrokratické zátěže a formalit – vedle usnadnění vztahu mezi občany a správou – a přispělo ke snížení administrativních nákladů obchodních aktivit (mj. v oblasti budování infrastruktury pro vysokorychlostní internet), zvýšení konkurenceschopnosti podniků a stimulaci jejich rozvoje;
- připomíná, že kvůli nedostatku soukromých provozovatelů v oblastech, jež jsou považovány za málo rentabilní, jako např. venkovské oblasti, se na financování digitálních infrastruktur musí podílet místní a regionální orgány. V zájmu zajištění rovného přístupu všech občanů ze všech regionů k novým technologiím žádá Komisi, aby úsilí těchto orgánů o financování podpořila tak, že jednak umožní účast evropských strukturálních fondů na financování digitálních infrastruktur ve všech evropských regionech, a jednak uzná, že projekty pro digitální rozvoj venkovských a řídké osídlených oblastí mají charakter služeb obecného hospodářského zájmu.

Zpravodaj

Gábor BIHARY (HU/SES), člen zastupitelstva hlavního města Budapešti

Odkaz

návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění sítí vysokorychlostních elektronických komunikací

COM(2013) 147 final

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ**VÝBOR REGIONŮ**

1. bere na vědomí návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, který 26. března 2013 zveřejnila Evropská komise a který tvoří součást plánu o deseti bodech, jenž byl oznámen v souvislosti s přezkumem Digitální agendy pro Evropu v polovině období;

2. je potěšen, že návrh nařízení vychází z osvědčených postupů v členských státech, že jim zároveň i nadále ponechává právo na širokou míru uvážení v organizačních otázkách a že podporuje novou přístupovou kulturu;

3. vítá priority, které jsou v návrhu nařízení vytyčeny – vysokorychlostní sítě, stavebně inženýrské práce, společné využívání stávající infrastruktury a účinnější budování nové fyzické infrastruktury tak, aby bylo možné snížit administrativní zátěž a byrokracii –, což jsou všechno oblasti, v nichž jsou města a regiony nejen zainteresovanými stranami, ale i poskytovateli služeb a jejich příjemci;

4. poukazuje na to, že infrastruktura pro vysokorychlostní širokopásmové připojení je páteří jednotného digitálního trhu a podmínkou konkurenceschopnosti v globálním prostředí, například v oblasti elektronického obchodu. Jak připomíná i sdělení Akt o jednotném trhu II ⁽¹⁾, 10% nárůst v míře rozšíření širokopásmového připojení může vést ke zvýšení HDP o 1–1,5 % ročně a zvýšení produktivity práce o 1,5 % ⁽²⁾ a inovace plynoucí z širokopásmového připojení v podnicích podporuje zaměstnanost a má potenciál vytvořit do roku 2020 až 2 miliony nových pracovních míst ⁽³⁾;

⁽¹⁾ COM(2012) 573 final.

⁽²⁾ Booz and Company, „Jak maximalizovat dopady digitalizace“, 2012.

⁽³⁾ Odhad Komise založený na vnitrostátních studiích (Liebenau, J., Atkinson, R., Karrberg, P., Castro, D. a Ezell, S., 2009, The UK Digital Road to Recovery (Digitální cesta Spojeného království k hospodářské obnově); Katz R.L. et al, 2009, The Impact of Broadband on Jobs and the German Economy (Dopad širokopásmového připojení na pracovní místa a německou ekonomiku).

5. zdůrazňuje, že Unie si nemůže dovolit ponechat občany a podniky mimo dosah těchto infrastruktur a v Digitální agendě pro Evropu se přihlásila k ambiciózním cílům v oblasti širokopásmového připojení: do roku 2013 základní širokopásmové připojení pro všechny Evropany a do roku 2020 i) přístup k rychlosti nad 30 Mb/s pro všechny Evropany a ii) internetové připojení s rychlostí nad 100 Mb/s v 50 % či více evropských domácností. Tyto cíle však lze splnit pouze tehdy, pokud se náklady na budování infrastruktury v celé EU sníží;

6. upozorňuje, že pro řízení procesu, kterého se týká návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění sítí vysokorychlostních elektronických komunikací a doprovodné politiky, má obrovský význam koordinovaná činnost Evropské unie, členských států a místních a regionálních orgánů za plného respektování zásady subsidiarity, což uvádí i v Bílé knize o víceúrovňové správě věcí veřejných ⁽⁴⁾;

7. v souladu se svými dřívějšími stanovisky se zasazuje o to, aby byl plně využíván veškerý potenciál Evropy v oblasti rozvíjení služeb IKT ve veřejném a soukromém sektoru, a IKT tak byly používány jako prostředky ke zlepšení služeb poskytovaných místními a regionálními orgány v takových oblastech, jako je zdravotnictví, vzdělávání, veřejný pořádek, bezpečnost a sociální služby. Partnerství veřejného a soukromého sektoru podporovaná EU a zapojující místní a regionální orgány a malé a střední podniky působící v oblasti rozvoje IKT ve veřejných službách IKT mohou být vhodným základem, na němž lze budovat místní schopnosti a znalosti na úrovni celé EU ⁽⁵⁾;

8. již dříve zdůraznil, že přijetí opatření pro racionalizaci, modernizaci a snížení administrativních nákladů jako priorita při minimalizaci nákladů, racionalizaci a zjednodušení správních postupů a služeb by prospělo oživení hospodářské aktivity, omezení byrokratické zátěže a formalit – vedle usnadnění vztahu mezi občany a správou – a přispělo ke snížení administrativních nákladů obchodních aktivit (mj. v oblasti budování infrastruktury pro vysokorychlostní internet), zvýšení konkurenceschopnosti podniků a stimulaci jejich rozvoje ⁽⁶⁾;

⁽⁴⁾ CdR 89/2009 fin.

⁽⁵⁾ CdR 156/2009 fin.

⁽⁶⁾ CdR 65/2011 fin.

9. rozhodně zdůrazňuje, že by Komise a členské státy měly přijmout opatření potřebná k tomu, aby místní a regionální orgány byly plně a efektivně zapojeny do řízení iniciativ v oblasti IKT ⁽⁷⁾;

10. bere na vědomí, že záměrem navrhovaného nařízení je přispět ke zlepšení kvality služeb a informačních produktů, které jsou evropským spotřebitelům dodávány, ke snížení zbytečných nákladů a administrativní zátěže a zároveň podpořit jednotný digitální trh a cíle strategie Evropa 2020;

Širokopásmové připojení

11. vyzdvihuje to, že místní a regionální orgány patří k hlavním adresátům návrhů uvedených v Digitální agendě pro Evropu, mimo jiné v oblasti zavádění širokopásmových sítí, a mohou v rozhodující míře přispět k jejich uskutečňování. Priority nové strategie na místní a regionální úrovni mohou podpořit kvalitu života i sociální a hospodářské aktivity občanů, stimulovat regionální rozvoj a účinnější a personalizované veřejné služby i místní podniky. Regiony a města mají několik prostředků, jak tohoto potenciálu plně využít;

12. vítá potenciál navrhovaného nařízení, jež by mohlo významně napomoci překlenutí digitální propasti a dosažení cílů strategie Evropa 2020 a zároveň naplnit některé klíčové sociální, kulturní a hospodářské potřeby Evropanů ⁽⁸⁾;

13. konstatuje, že informační společnost obrovskou měrou urychlila hospodářský a společenský pokrok, což účinnější budování infrastruktury pro širokopásmové připojení ještě více posílí. Varuje však obzvláště před tím, že je zároveň snazší šířit obsah, který ohrožuje mládež a základní demokratické hodnoty. Tomuto nebezpečí lze čelit vhodnou výchovou orientovanou na hodnoty a široce rozšířenou mediální gramotností ⁽⁹⁾;

14. zdůrazňuje, že místní a regionální orgány musí zastávat klíčovou úlohu v úsilí o zajištění rovnoměrného a cenově dostupného širokopásmového připojení v oblastech, kde trh selhal, při vedení pilotních projektů zaměřených na překonávání rozdílů v přístupnosti elektronických technologií a při vyvíjení nových přístupů ve veřejných elektronických službách zaměřených na občany ⁽¹⁰⁾;

15. připomíná Komisi, že k rozvoji širokopásmové infrastruktury, který financují místní a regionální orgány, je zapotřebí nevratná státní finanční podpora. Vyzývá Komisi, aby pro tuto oblast vypracovala pravidla;

16. opakuje doporučení, která uvedl ve svém stanovisku k Digitální agendě pro Evropu, tedy to, aby financování a další podpůrná opatření napomáhala veřejnému zpřístupnění širokopásmových sítí, které jsou založeny na horizontálně vrstvené struktuře sítě a obchodním modelu, který odděluje fyzický přístup k síti od poskytování služeb. Stávající síť optických vláken by dále měly být zpřístupněny hospodářské soutěži ⁽¹¹⁾. V praxi to znamená, že pokud jde o nenasvícená optická vlákna, jež jsou formou pasivní infrastruktury, měly by se aktivně prosazovat obchodní modely s veřejným přístupem;

17. vzhledem k tomu, že v hustě obydlených oblastech má širokopásmové připojení jednoznačné komerční opodstatnění, je zapotřebí věnovat zvláštní pozornost podpoře investic soukromého sektoru do venkovských a řídké osídlených oblastí, jakož i do nejvzdálenějších regionů, aby byla zajištěna geografická rovnováha. Místní a regionální orgány mohou v tomto ohledu plnit klíčovou úlohu a koordinovat poptávku po širokopásmovém připojení ze strany veřejné správy, veřejných bezpečnostních orgánů, místních škol a zdravotnických zařízení tak, že budou na místní úrovni zřizovat skupiny (škol, komunit, malých a středních podniků), vytvářet demonstrační oblasti související s širokopásmovou infrastrukturou pro spotřebitele a poskytovat další odborné vzdělávání;

18. připomíná, že kvůli nedostatku soukromých provozovatelů v oblastech, jež jsou považovány za málo rentabilní, jako např. venkovské oblasti, se na financování digitálních infrastruktur musí podílet místní a regionální orgány. V zájmu zajištění rovného přístupu všech občanů ze všech regionů k novým technologiím žádá Komisi, aby úsilí těchto orgánů o financování podpořila tak, že jednak umožní účast evropských strukturálních fondů na financování digitálních infrastruktur ve všech evropských regionech, a jednak uzná, že projekty pro digitální rozvoj venkovských a řídké osídlených oblastí mají charakter služeb obecného hospodářského zájmu;

Digitální služby a elektronická veřejná správa

19. zdůrazňuje, že IKT jako základ informační společnosti otevřené všem by měly zahrnovat potřeby všech příslušníků společnosti včetně osob ohrožených sociálním vyloučením;

⁽⁷⁾ CdR 283/2008 fin.

⁽⁸⁾ CdR 14/2010 fin.

⁽⁹⁾ CdR 133/2009 fin.

⁽¹⁰⁾ CdR 5/2008 fin.

⁽¹¹⁾ CdR 104/2010 fin.

20. zdůrazňuje, že přístup k vysoce kvalitnímu širokopásmovému připojení za rozumné ceny může zvýšit dostupnost a kvalitu služeb poskytovaných místními a regionálními orgány a usnadnit mikropodnikům a malým a středním podnikům nabídku jejich produktů k prodeji. Lze počítat s tím, že rozšíření a zrychlení přístupu k širokopásmovým službám bude velmi přínosné pro vzdálené regiony a komunity, zejména ty nejdlehlší⁽¹²⁾;

21. poukazuje na to, že nové využití a digitální služby mají rozhodující význam pro atraktivitu a vyvážený rozvoj regionů. Domnívá se, že přístup k digitálním službám pro všechny je podmínkou dosažení cílů hospodářské, sociální a územní soudržnosti Evropské unie;

22. v souladu se svým dřívějším stanoviskem⁽¹³⁾ se zasazuje o to, aby byl potenciál, který rychlejší vývoj sítí založený na nařízení nabídné, plně využíván k rozvoji služeb IKT ve veřejném a soukromém sektoru v Evropě, a IKT tak byly používány jako prostředky ke zlepšení služeb místních a regionálních orgánů v takových oblastech, jako je zdravotnictví, vzdělávání, veřejné zakázky, bezpečnost a sociální služby;

23. v souladu se svým dřívějším stanoviskem⁽¹⁴⁾ doporučuje, aby byl potenciál, který rychlejší vývoj sítí založený na nařízení nabídné, v Evropě plně využíván k rozvoji veřejných přeshraničních služeb. Je třeba, aby v souvisejících projektech digitalizace byly zohledněny aspekty interoperability a identifikace občanů (STORK), elektronický podpis, elektronické zasílání dokumentů a další stavební prvky „eGovernment“, a aby byly řešeny v evropském kontextu;

24. poukazuje na to, že bez co nejrychlejšího vybudování nezbytné podpůrné infrastruktury nebude možné využít potenciál cloud computingu⁽¹⁵⁾;

Využívání IKT v inteligentních energetických sítích, digitalizaci a tvůrčím obsahu

25. zdůrazňuje, že jednotný digitální trh je základním kamenem Digitální agendy pro Evropu, který umožní vytvoření rostoucího, úspěšného a živého celoevropského trhu za účelem vytváření a šíření legálního digitálního obsahu a služeb on-line, stejně jako poskytování jednoduchého, bezpečného a pružného přístupu zákazníků k digitálnímu obsahu a k trhům služeb⁽¹⁶⁾.

Proto oceňuje účinek, jaký bude navrhované nařízení mít na urychlení tohoto procesu a na snížení nákladů;

26. zdůrazňuje, že je důležité, aby měly veřejné orgány na místní a regionální úrovni vedle rozšíření vysokorychlostních sítí odpovídající kapacity a udržitelné finanční zdroje pro digitalizaci⁽¹⁷⁾;

27. uznává, že navrhované nařízení napomůže ke zlepšování energetické účinnosti prostřednictvím informačních a komunikačních technologií⁽¹⁸⁾ a podpoří strukturální změny ve využívání přírodních zdrojů;

Přístup k existující fyzické infrastruktuře a transparentnost

28. souhlasí s cílem maximalizovat synergie napříč sítěmi, díky němuž nařízení není určeno jen poskytovatelům sítí elektronických komunikací, ale i kterémukoli vlastníkově fyzických infrastruktur, například pro elektřinu, plyn, vodu a kanalizaci, topení a dopravní služby, jež jsou vhodné pro uložení prvků sítí elektronických komunikací. S ohledem na bezpečnostní důvody a velké náklady má však obavy ohledně využívání kritické infrastruktury, jako jsou tunely metra, k tomuto účelu ve velkých městech;

29. s politováním bere na vědomí, že ačkoli je infrastruktura pro vysokorychlostní širokopásmové připojení páteří jednotného digitálního trhu a podmínkou konkurenceschopnosti v globálním prostředí, telekomunikační služby a infrastruktura v EU jsou stále ve velké míře rozděleny podle státních hranic;

30. vzhledem k tomu, že převážnou část celkových nákladů na zavádění sítí tvoří stavebně inženýrské práce, považuje za velký regulační krok vpřed to, že každý provozovatel sítě bude mít za účelem budování prvků sítě vysokorychlostních elektronických komunikací právo poskytovat přístup (nebo získat přístup – za rozumnou cenu a za spravedlivých podmínek) k její existující fyzické infrastruktuře (např. ke kabelovodům, potrubím, šachtám, rozvodným skříním, sloupům, stožárům, anténám, věžím a jiným podpůrným konstrukcím), a také skutečnost, že nezbytné informace budou dostupné prostřednictvím jediného informačního místa;

31. připomíná zároveň, že při stanovování cen a sazeb by se neměly přehlížet sociální cíle a cíle v oblasti soudržnosti;

⁽¹²⁾ CdR 252/2005 fin.

⁽¹³⁾ CdR 156/2009 fin.

⁽¹⁴⁾ CdR 65/2011 fin.

⁽¹⁵⁾ CdR 1673/2012 fin.

⁽¹⁶⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽¹⁷⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹⁸⁾ CdR 254/2008 fin.

Koordinace stavebních prací

32. je potěšen, že navrhované nařízení zahrnuje koordinaci stavebních prací, obzvláště vzhledem k tomu, že takové investice jsou plně či částečně financovány z veřejných prostředků. Poukazuje naproti tomu na to, že nařízení nezmiňuje v souvislosti s těmito investicemi veřejné zakázky;

33. s politováním konstatuje, že se nařízení nezabývá úlohou místních a regionálních orgánů při koordinaci stavebních prací na jejich území. Doporučuje proto Evropské komisi, aby místní a regionální orgány ve svém návrhu zmínily;

Udělování povolení

34. schvaluje úlohu jediného informačního místa při podpoře a koordinaci procesu udělování povolení a domnívá se, že lhůta v maximální délce šesti měsíců je dostatečná;

35. kriticky hledí na skutečnost, že návrh nařízení opomíjí úlohu místních a regionálních orgánů v procesu udělování povolení, navzdory tomu, že vydávání stavebních povolení spadá ve většině případů do pravomoci místních orgánů. Obává se, že by to těmto orgánům mohlo způsobit velké náklady;

Vybavení zastavěné v budovách a přístup k tomuto vybavení

36. považuje za významný krok vpřed skutečnost, že nařízení u nově postavených budov zařazuje jako kritérium při žádosti o stavební povolení to, že musí být vybaveny fyzickou infrastrukturou připravenou pro vysokorychlostní připojení, zastavěnou v budově až do koncových bodů sítě;

37. vítá, že nařízení stanoví povinnost vybavit nové vícebytové budovy a staré vícebytové budovy, které procházejí rozsáhlou rekonstrukcí, soustředovacím bodem, který bude přístupný poskytovatelům sítě elektronických komunikací. Má však za to, že by se mělo vysvětlit, že se tato povinnost vztahuje i na sociální bydlení, aby bylo zajištěno, že i obyvatelé ze skupin, jimž hrozí digitální vyloučení, mají přístup k širokopásmovým službám. V tomto případě by ovšem bylo třeba podpořit dosažení kýženého cíle v plném rozsahu;

Subsidiarita, proporcionalita a lepší právní předpisy

38. konstatuje, že se zdá, že opatření, která návrh nařízení ve své stávající podobě stanoví, jsou v souladu se zásadou subsidiarity, vzhledem k tomu, že snížení nákladů na zavádění sítě vysokorychlostních elektronických komunikací vyžaduje akci ze strany EU, aby se zlepšily podmínky pro vytvoření a fungování

vnitřního trhu, odstranily překážky způsobené množstvím různých pravidel a administrativních postupů na vnitrostátní a regionální úrovni, které brání rozvoji a růstu evropských společností, mají negativní dopad na konkurenceschopnost Evropy a vytvářejí překážky pro přeshraniční investice a podnikání;

39. považuje navrhovaná opatření, která se vztahují na oblasti s neoddelitelnými přeshraničními prvky, za nezbytná, poněvadž v nich hrají roli taková nadnárodní hlediska, která nemohou členské státy ani regionální či místní orgány samy náležitě regulovat, a plně širokopásmové pokrytí napomáhá územní soudržnosti;

40. uznává, že základním cílem navrhovaného nařízení je usnadnit a podnítit zavádění sítě vysokorychlostních elektronických komunikací podporou společného využívání existující fyzické infrastruktury a usnadněním efektivnějšího zavádění nové fyzické infrastruktury, aby bylo možné tyto sítě budovat s nižšími náklady;

41. je toho názoru, že navrhovaná opatření přinášejí oproti izolovaným opatřením na vnitrostátní, regionální či místní úrovni jednoznačné výhody, protože nejdůležitější opatření lze seskupit ve čtyřech následujících problematických okruzích: vysokorychlostní sítě, stavebně inženýrské práce, společné využívání stávající infrastruktury a účinnější budování nové fyzické infrastruktury tak, aby bylo možné snížit administrativní zátěž;

42. poznamenává, že společný evropský přístup k těmto otázkám přinese přidanou hodnotu, protože napomůže tomu, aby se předešlo zbytečným duplikacím, a umožní úspory z rozsahu. I vzhledem k tomu, že internet, který je nezbytným nástrojem pro plné využití ekonomického a sociálního potenciálu IKT, má vsudypřítomný a přeshraniční charakter, je takový přístup nevyhnutelný;

43. konstatuje, že se zdá, že opatření stanovená v návrhu nařízení v jeho stávající podobě odpovídají zásadě proporcionality. Nejdou totiž dál, než je nezbytné k dosažení cílů návrhu, protože se zaměřují na omezení překážek přístupu k fyzické infrastruktuře;

44. konstatuje, že navrhovaná opatření ke snižování nákladů se zaměřují na zvýšení koordinace a transparentnosti a na harmonizaci minimálních nástrojů, což příslušným zúčastněným stranám umožní využít synergií a omezit neefektivnost při zavádění infrastruktury;

45. podtrhuje, že navrhovaná opatření nepředepisují konkrétní obchodní modely a rovněž nechávají otevřenou možnost, aby členské státy přijaly podrobnější ustanovení, která tak budou spíše doplňovat probíhající vnitrostátní iniciativy, místo aby je měnily. Tato ustanovení současně umožní členským státům, aby navázaly na svá stávající opatření a zvolily si jakékoli stávající nebo nové opatření, které nejlépe vyhovuje jejich konkrétní situaci, aniž by nutně měly za následek další náklady;

46. zdůrazňuje však, že nařízení musí v zájmu právní jistoty specifikovat, jaké kroky Evropská komise podnikne poté, co jí členské státy oznámí výjimky;

47. akceptuje, že Komise zvolila nařízení, ačkoli směrnice by členským státům dala větší prostor k vlastním akcím. Za předpokladu, že se nařízení bude uplatňovat s odpovídající flexibi-

litou, zajistí rychlou dostupnost nástrojů pro snížení nákladů v souladu s dynamikou cílů Digitální agendy pro Evropu, jichž má být dosaženo do roku 2020;

48. v souvislosti s tvorbou lepších právních předpisů obecně poznamenává, že návrh nařízení se několikrát zmiňuje o místní a regionální úrovni. Vzhledem k tomu, jaké pravomoci místní a regionální orgány mají, a jakou rozhodující úlohu mají během plánování a zavádění veškerých opatření na poli IKT hrát (zejména co se týče aspektů souvisejících se zaváděním vysokorychlostních sítí), měly by je orgány a instituce EU i členské státy při koncepci i při provádění opatření k uskutečňování Digitální agendy pro Evropu pravidelně konzultovat;

49. vyzývá Evropskou komisi, aby požádala Výbor regionů o stanovisko ke zprávě o přezkumu, která bude vypracována tři roky po vstupu nařízení v platnost.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Článek 2 nový odst. 11

Definice

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	11. „ <u>vnitrostátní orgán pro řešení sporů</u> “: pokud členský stát neurčí jiné příslušné orgány, vykonává funkci vnitrostátního orgánu pro řešení sporů vnitrostátní regulační orgán. Tento orgán je právně samostatný a funkčně nezávislý na všech provozovatelích sítí;

Odůvodnění

Mezi definice by se měla zařadit definice vnitrostátního orgánu pro řešení sporů, aby to napomohlo pochopení a uplatňování nařízení.

Pozměňovací návrh 2

Článek 2 nový odst. 12

Definice

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	12. „ <u>jediné informační místo</u> “: pokud členský stát neurčí jiné příslušné orgány, vykonává funkci jediného informačního místa vnitrostátní regulační orgán.

Odůvodnění

Mezi definice by se měla zařadit definice jediného informačního místa, aby to napomohlo pochopení a uplatňování nařízení.

Pozměňovací návrh 3

Článek 7 odst. 2

Vybavení zastavěné v budovách

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Všechny nově postavené vícebytové budovy, pro něž byla žádost o stavební povolení podána po [Úřad pro publikace: vložte přesné datum vstupu tohoto nařízení v platnost], musí být vybaveny soustředovacím bodem umístěným uvnitř budovy či mimo ni a přístupným pro poskytovatele sítí elektronických komunikací, jehož prostřednictvím je dostupné připojení k infrastruktuře připravené pro vysokorychlostní připojení, zastavěné v budově. Stejná povinnost platí v případě významné renovace vícebytové budovy, pro niž byla žádost o stavební povolení podána po [Úřad pro publikace: vložte přesné datum vstupu tohoto nařízení v platnost].	2. Všechny nově postavené vícebytové budovy, <u>včetně sociálního bydlení</u> , pro něž byla žádost o stavební povolení podána po [Úřad pro publikace: vložte přesné datum vstupu tohoto nařízení v platnost], musí být vybaveny soustředovacím bodem umístěným uvnitř budovy či mimo ni a přístupným pro poskytovatele sítí elektronických komunikací, jehož prostřednictvím je dostupné připojení k infrastruktuře připravené pro vysokorychlostní připojení, zastavěné v budově. Stejná povinnost platí v případě významné renovace vícebytové budovy, pro niž byla žádost o stavební povolení podána po [Úřad pro publikace: vložte přesné datum vstupu tohoto nařízení v platnost].

Odůvodnění

Cílem pozměňovacího návrhu je výslovně stanovit, že náklady na výstavbu sociálního bydlení by se neměly snižovat o náklady na zavedení vysokorychlostních sítí, aby se tak zajistilo rovné zacházení s nájemníky.

Pozměňovací návrh 4

Článek 10

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Komise do [Úřad pro publikace: vložte přesné datum: vstup tohoto nařízení v platnost + 3 roky] předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto nařízení. Zpráva obsahuje shrnutí dopadu opatření stanovených tímto nařízením a posouzení pokroku při plnění jeho cílů.	Komise do [Úřad pro publikace: vložte přesné datum: vstup tohoto nařízení v platnost + 3 roky] předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto nařízení. Zpráva obsahuje shrnutí dopadu opatření stanovených tímto nařízením a posouzení pokroku při plnění jeho cílů. <u>Tuto zprávu musí postoupit Výboru regionů, aby k ní mohl zaujmout stanovisko.</u>

Odůvodnění

Cílem pozměňovacího návrhu je stanovit povinnost konzultovat VR.

V Bruselu dne 3. července 2013

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů Výroba, obchodní úprava a prodej tabákových a souvisejících výrobků

(2013/C 280/11)

VÝBOR REGIONŮ

- má za to, že přezkum směrnice je nezbytný, a proto je třeba jej provést bez delších odkladů, aby bylo zdraví obyvatel Evropy, a zejména mladých lidí, ochráněno před riziky tabáku;
- naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby přijaly vyváženou směrnici, která by přinesla lepší ochranu zdraví spotřebitelů a zároveň zohlednila produkci a hospodářskou hodnotu tabáku;
- domnívá se, že by členské státy měly zakázat volnou distribuci tabákových výrobků (po internetu nebo na veřejných prostranstvích) vzhledem k tomu, jaké skýtá možnosti získání nových (a mladých) kuřáků;
- vyzývá Komisi, aby společně s členskými státy zvážila možnosti zavedení systému, který by kompenzoval ztráty pracovních míst v odvětví tabákových výrobků a balicím a obalovém průmyslu;
- má za to, že by členské státy měly mít možnost zakázat přeshraniční prodej tabákových výrobků s cílem lépe ochránit své mladé občany před jeho škodlivými účinky;
- má za to, že je nutné podpořit veřejné vzdělávací a osvětové kampaně formou pravidelného poskytování poradenství na základních i středních školách týkající se škodlivosti tabáku a jeho negativních účinků na zdraví a kvalitu života;
- vyzývá Komisi a členské státy, aby stanovily podporu pro regiony, kde se tabák v současné době pěstuje nebo zpracovává, a umožnily jim tak nahradit tabák udržitelnějšími plodinami;
- upozorňuje na skutečnost, že se v současné době na trhu vyskytují nestandardní balení, jejichž zrušení bude mít negativní dopady na regiony, kde se tyto krabičky vyrábějí.

Zpravodaj	pan Dimitrios KALOGEROPOULOS (EL/ELS), člen rady města Aigaleo
Odkaz	návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků
	COM(2012) 788 final

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Úvod

1. poukazuje na to, že ještě dvanáct let po přijetí platné směrnice EU o tabákových výrobcích (která obsahuje několik kontrolních opatření) zůstává v EU kouření nejčastější příčinou smrti, jíž by se mohlo předejít, a každoročně zabije téměř 700 000 osob, přičemž 70 % kuřáků tomuto zvyku propadne ještě před dosažením 18. roku. Důrazně proto souhlasí s tím, že je třeba naléhavě přezkoumat platnou směrnici a zvážit přitom přísnější opatření k jejímu provádění;

2. vítá, že je Komise pevně rozhodnuta podpořit a doplňovat úsilí členských států a místních a regionálních orgánů řešit problém kouření. Výbor podotýká, že tabák je legální plodinou, je však nutné důkladně monitorovat jeho dopad na zdraví občanů;

3. podporuje to, že pro návrh směrnice byl jako právní základ použit článek 114 SFEU, vzhledem k tomu, že cílem Evropské komise je zajistit fungování vnitřního trhu a harmonizovat zatím rozdílné právní předpisy a správní nařízení v oblasti působnosti směrnice. Zdůrazňuje, že tento postup byl stvrzen rozsudkem Soudního dvora EU ve věci C-380/03 Spolková republika Německo v. Evropský parlament a Rada Evropské unie. Na druhé straně návrh směrnice umožňuje členským státům přijmout přísnější opatření, než jaká návrh obsahuje ve svém znění;

Přínos politiky EU z hlediska zajišťování zdraví

4. uznává přínos, který mohou obecně znamenat doprovodné politiky EU v souladu s cílem stanoveným v čl. 114 odst. 3 SFEU a v článku 35 Listiny základních práv EU, který uvádí, že „při vymezení a provádění všech politik a činností Unie je zajištěn vysoký stupeň ochrany lidského zdraví“;

5. má za to, že přezkum směrnice je nezbytný, a proto je třeba jej provést bez delších odkladů, aby bylo zdraví obyvatel Evropy, a zejména mladých lidí, ochráněno před riziky tabáku;

6. zdůrazňuje, že pokud jde o veřejné zdraví, měla by EU společně s celostátními, regionálními a místními orgány zvýšit úsilí v oblasti provádění vzdělávacích a osvětových kampaní a kampaní na propagaci zdraví informujících o důsledcích kouření a rovněž restriktivních opatření, která změnila výši spotřeby;

7. žádá, aby byla revidovaná směrnice o tabákových výrobcích v souladu s programem Zdraví pro růst, třetím víceletým programem činnosti EU v oblasti zdraví na období 2014–2020, jenž má podporovat součinnost se souvisejícími programy a činnostmi Unie, ale zároveň se s nimi nepřekrývat;

Provázat ochranu zdraví s hospodářským rozvojem

8. souhlasí s s Evropskou komisí, aby se v souladu s články 114, 168 a 169 SFEU vzala při výběru mezi různými formami politických opatření, které byly vymezeny při přezkumu směrnice o tabákových výrobcích, za základ vysoká úroveň ochrany zdraví. Zdůrazňuje, že ochrana zdraví je nutný cíl, v jehož souvislosti je třeba zohlednit faktory propagace zdraví a prevence nemocí, jako jsou socioekonomické podmínky, životní styl, kultura, vzdělání a environmentální faktory, ve všech společensky relevantních oblastech, aby se v co nejranějším stádiu mohly určit rizikové faktory a potírat jejich negativní dopady;

9. vyzývá Komisi a členské státy, aby zvážily změnu navrhovaných ustanovení s cílem přijmout vyváženou směrnici, která by kromě zajištění nezbytných zdravotních varování na ochranu zdraví spotřebitelů zohlednila také produkci a hospodářskou hodnotu této plodiny;

10. podporuje opatření zaměřená na snížení návykovosti a toxicity tabáku na základě vědeckých důkazů, jakož i ta, jež vedou k předcházení objektivnímu matení spotřebitelů, které může plynout z jejich obohacování přídatnými látkami umožňujícími domnívat se, že některé tabákové výrobky mají příznivé či terapeutické účinky;

Ochrana pracovních míst a výroby

11. domnívá se, že v mnoha regionech EU se tabák pěstuje na nepříliš úrodných půdách a že produkce tabáku vyžaduje používání velkých množství hnojiv a pesticidů;

12. v souladu se svým stanoviskem ke společné zemědělské politice připomíná, že je nutné, aby se evropské zemědělství posunulo směrem k udržitelným výrobním postupům a přizpůsobilo se klimatické změně. Vzhledem k jeho dopadům na životní prostředí by proto měl být tabák nahrazen udržitelnějšími plodinami;

13. vyzývá Komisi a členské státy, aby stanovily finanční podporu pro regiony, kde se tabák v současné době pěstuje nebo zpracovává, aby tyto regiony mohly přistoupit k restrukturalizaci výroby na jiné zemědělské produkty;

14. vyzývá Komisi, aby společně s členskými státy zvažila možnosti zavedení systému, který by kompenzoval ztráty pracovních míst v odvětví tabákových výrobků a balicím a obalovém průmyslu;

Daňové výnosy, bezpečnostní opatření a sledovatelnost a pašování

15. připomíná, že každým rokem se v Evropské unii na dani z tabáku vybere skoro 100 miliard eur a že v současné době se nezákonný obchod pohybuje kolem 10 %, což znamená, že na daních uteče každý rok asi 10 miliard eur. To ukazuje, že je nezbytné lépe chránit evropský trh před hrozbami nezákonného obchodu a že je třeba lépe informovat občany o rizicích, která přináší konzumace tabákových výrobků neznámého či nedovoleného původu, jež neprošly žádnou kontrolou jakosti, a ohrožují tak bezpečnost spotřebitelů;

16. má za to, že specifická opatření obsažená v návrhu směrnice zaměřená na kontrolu sledovatelnosti a boj proti pašování přinesou obrovskou ekonomickou a administrativní zátěž podnikům (zejména těm nejmenším) i členskými státy, což zkomplikuje jejich účinnost a bude v rozporu s Rámcovou úmluvou WHO o kontrole tabáku;

17. upozorňuje na skutečnost, že na vnitrostátních či regionálních trzích celé Evropy se v současné době vyskytují nestandardní balení, jejichž zrušení by mohlo mít negativní dopady na příjmy regionů, kde se tyto krabičky vyrábějí. Tyto negativní hospodářské dopady mohou být zvláště výrazné v oblastech, které již jsou zasaženy probíhající hospodářskou krizí;

18. upozorňuje, že tato kontrolní opatření nebudou příliš platná, pokud zbylá část obsahu směrnice může v konečném důsledku podpořit nárůst pašování, především v hraničních regionech a obcích, a pašování ze třetích zemí. Žádá proto Komisi a členské státy, aby zesílily boj proti pašování;

Nezbytnost koherence mezi politikami EU

19. považuje za nekoherentní a nepotřebnou novou definici „doutníčku“ zahrnutou v návrhu směrnice, neboť je v rozporu se směrnicí Rady 2011/64/EU ze dne 21. června 2011 o struktuře a sazbách spotřební daně z tabákových výrobků;

Subsidiarita a akty v přenesené pravomoci

20. upozorňuje, že Evropská komise si vyhrazuje rozsáhlé pravomoci prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů, aby tak později mohla jednostranně rozpracovat její podstatné prvky, jako jsou maximální úrovně přídatných látek, aroma či příchutě, které lze zakázat, či znění, umístění a rozměry zdravotních varování;

21. domnívá se, že použití aktů v přenesené pravomoci, tak jak je stanoveno, uděluje Evropské komisi přílišnou diskreční pravomoc jednat, což by mohlo být v rozporu s Lisabonskou smlouvou, která stanoví, že akty v přenesené pravomoci lze použít pouze tehdy, když rozpracovávají jiné než podstatné prvky směrnice, což v tomto případě není naplněno;

22. co se týká doutníků, doutniček a dýmkového tabáku, upozorňuje, že návrh směrnice si vyhrazuje pravomoc automaticky zrušit výjimky obsažené v textu, pokud dojde k „podstatné změně okolností“, tedy ke změně související s nárůstem objemu prodeje nejméně o 10 % nejméně v 10 členských státech či ke zvýšení počtu kuřáků mladších 25 let o 5 %. V 10 ze současných 27 členských států je trh s těmito výrobky velmi malý a k vychýlení o 10 % by mohlo snadno dojít, což by opatření zbavovalo veškerého smyslu a znamenalo velkou právní nejistotu v tomto pododvětví. Výbor regionů má za to, že toto ustanovení je příliš obecné a široké, což by mohlo vést k tomu, že jej Komise bude využívat podle svého uvážení.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

8. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
V souladu s čl. 114 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“) je třeba považovat za základní požadavek vysokou úroveň ochrany zdraví, přičemž je třeba věnovat pozornost zejména novému vývoji založenému na vědeckých poznatcích. V případě tabákových výrobků se nejedná o běžné zboží a vzhledem k obzvláště škodlivým účinkům tabáku by měla být dána ochrana zdraví v této souvislosti vysoká důležitost, zejména s cílem omezit rozšíření kouření mezi mladými lidmi.	V souladu s čl. 114 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“) je třeba považovat za základní požadavek vysokou úroveň ochrany zdraví, přičemž je třeba věnovat pozornost zejména novému vývoji založenému na vědeckých poznatcích. V případě tabákových výrobků se nejedná o běžné zboží a vzhledem k obzvláště škodlivým účinkům tabáku by měla být dána ochrana zdraví v této souvislosti vysoká důležitost, zejména s cílem omezit rozšíření kouření mezi mladými lidmi. <u>Je nutné podpořit veřejné vzdělávací a osvětové kampaně formou pravidelného poskytování poradenství na základních i středních školách.</u>

Odůvodnění

Veřejné vzdělávací a osvětové kampaně budou z hlediska veřejného zdraví účinnější než obyčejná intervenční či prohibiční opatření založená na svévolných zákazech.

Pozměňovací návrh 2

13. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Současné používání rozdílných formátů pro podávání zpráv znesnadňuje výrobcům a dovozcům plnění jejich povinností podávání zpráv a pro členské státy a Komisi je nepřiměřeně zatěžující, mají-li obdržené informace porovnávat, analyzovat a vyvozovat z nich příslušné závěry. V tomto ohledu by měl být stanoven určitý jednotný povinný formát pro nahlašování složek a emisí. Ve vztahu k široké veřejnosti je třeba zajistit co největší transparentnost týkající se údajů o výrobku a zajistit, aby bylo vhodným způsobem přihlédnuto k obchodním právům výrobců tabákových výrobků a k jejich právům duševního vlastnictví.	Současné používání rozdílných formátů pro podávání zpráv znesnadňuje výrobcům a dovozcům plnění jejich povinností podávání zpráv a pro členské státy a Komisi je nepřiměřeně zatěžující, mají-li obdržené informace porovnávat, analyzovat a vyvozovat z nich příslušné závěry. V tomto ohledu by měl být stanoven určitý jednotný povinný formát pro nahlašování složek a emisí. Ve vztahu k široké veřejnosti je třeba zajistit co největší transparentnost týkající se údajů o výrobku a zajistit, aby bylo vhodným způsobem přihlédnuto k obchodním právům výrobců tabákových výrobků a k jejich právům duševního vlastnictví <u>a byly naplněny dohody Světové obchodní organizace (WTO).</u>

Odůvodnění

Na mezinárodní úrovni musela Evropská komise návrh směrnice úředně oznámit Výboru pro technické překážky obchodu (TBT), neboť některé návrhy mohou odporovat normám mezinárodního obchodu.

Pozměňovací návrh 3

18. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Vzhledem k tomu, že se směrnice zaměřuje na mladé lidi, pro tabákové výrobky jiné než cigarety, tabák k ručnímu balení cigaret a tabákové výrobky, které neprodukují kouř,	Vzhledem k tomu, že se směrnice zaměřuje na mladé lidi, pro tabákové výrobky jiné než cigarety <u>a</u> tabák k ručnímu balení cigaret <u>a tabákové výrobky, které neprodukují kouř,</u>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
jež jsou převážně konzumovány staršími spotřebiteli, by měla být udělena výjimka z určitých požadavků na přísady, pokud v jejich důsledku nedojde k podstatné změně okolností, jež se týkají objemu prodeje či konzumačních návyků mladých lidí.	jež jsou převážně konzumovány staršími spotřebiteli, by měla být udělena výjimka z určitých požadavků na přísady, pokud v jejich důsledku nedojde k podstatné změně okolností, jež se týkají objemu prodeje či konzumačních návyků mladých lidí.

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh zohledňuje obecný přístup k směrnici dohodnutý na zasedání Rady ve složení pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele dne 21. června 2013, podle něhož by měl být zákaz dodávání charakteristických příchutí rozšířen na cigarety a tabák k ručnímu balení cigaret, přičemž jiné typy tabákových výrobků by měly být ponechány stranou.

Pozměňovací návrh 4

24. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Pro tabákové výrobky ke kouření, jiné než cigarety a tabák k ručnímu balení cigaret, které konzumují převážně starší spotřebitelé, by měla být udělena výjimka z určitých požadavků na označování, pokud nedojde k podstatné změně okolností, jež se týkají objemu prodeje či konzumačních návyků mladých lidí. Označování těchto tabákových výrobků by se mělo řídit zvláštními pravidly. Viditelnost zdravotních varování na tabákových výrobcích, které neprodukují kouř, musí být zajištěna. Varování by proto měla být umístěna na dvou hlavních plochách balení tabákových výrobků, jež neprodukují kouř.	Pro tabákové výrobky ke kouření, jiné než cigarety a tabák k ručnímu balení cigaret, které – <u>kromě specifických místních komunit</u> – konzumují převážně starší spotřebitelé, by měla být udělena výjimka z určitých požadavků na označování, pokud nedojde k podstatné změně okolností, jež se týkají objemu prodeje či konzumačních návyků mladých lidí. Označování těchto tabákových výrobků by se mělo řídit zvláštními pravidly. Viditelnost zdravotních varování na tabákových výrobcích, které neprodukují kouř, musí být zajištěna. Varování by proto měla být umístěna na dvou hlavních plochách balení tabákových výrobků, jež neprodukují kouř. <u>Zvláštní zřetel bude brán na monitorování vzorců spotřeby úzce specializovaných tabákových výrobků, jako jsou produkty do vodních dýmek, u menšinových etnických komunit v členských státech.</u>

Pozměňovací návrh 5

30. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Přeshraniční prodej tabáku na dálku usnadňuje mladým lidem přístup k tabákovým výrobkům a v jeho důsledku může být oslabeno dodržování požadavků stanovených právními předpisy o kontrole tabáku a zejména touto směrnicí. Aby tato směrnice dosáhla svého plného potenciálu, je třeba zavést jednotná pravidla pro oznamovací systém. Ustanovení týkající se oznamování přeshraničního prodeje tabáku na dálku v této směrnici by mělo být použito, aniž je dotčen postup oznamování stanovený ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti ⁽¹⁾ . Prodej tabákových výrobků na dálku dále upravuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku, jež bude ode	Přeshraniční prodej tabáku na dálku <u>by mohl být zakázán členskými státy, neboť usnadňuje</u> mladým lidem <u>usnadňuje</u> přístup k tabákovým výrobkům a v jeho důsledku může být oslabeno dodržování požadavků <u>této směrnice, stanovených právními předpisy o kontrole tabáku a zejména touto směrnicí.</u> Aby tato směrnice dosáhla svého plného potenciálu, je třeba zavést jednotná pravidla pro oznamovací systém. Ustanovení týkající se oznamování přeshraničního prodeje tabáku na dálku v této směrnici by mělo být použito, aniž je dotčen postup oznamování stanovený ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti ⁽¹⁾ . Prodej tabákových výrobků na dálku dále upravuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
dne 13. června 2014 nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů. ⁽²⁾ ⁽¹⁾ Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1–16. ⁽²⁾ Úř. věst. L 144, 4.6.1997 a Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64–88.	o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku, jež bude ode dne 13. června 2014 nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů ⁽²⁾. ⁽¹⁾ Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1–16. ⁽²⁾ Úř. věst. L 144, 4.6.1997 a Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64–88.

Odůvodnění

Přeshraniční prodej na dálku má jen malý podíl na obchodu s tabákem. Může usnadnit přístup mladých lidí k tabákovým výrobkům, a proto by členské státy měly mít možnost zakázat tento prodej koncovým zákazníkům, bude-li to požadováno na regionální či vnitrostátní úrovni. V případě, že zákaz nebude vyhlášen, budou přesto zapotřebí jednotná pravidla pro oznamování pro zajištění plného dodržení pravidel vyplývajících ze směrnice.

Pozměňovací návrh 6

30. bod odůvodnění

Vložit nový bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<u>S ohledem na to, jaké možnosti získání nových (a mladých) kuřáků skýtá volná distribuce tabákových výrobků (prostřednictvím internetových prodejců nebo na veřejných prostranstvích), by členské státy měly tuto zásadu zakázat.</u>

Odůvodnění

Navržený pozměňovací návrh souvisí s odstavcem 1 návrhu stanoviska: potřebou omezit užívání tabáku u těch 70 % kuřáků, kteří s kouřením začínají před dosažením 18. roku.

Pozměňovací návrh 7

31. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Všechny tabákové výrobky jsou schopny způsobit smrt, onemocnění a zdravotní postižení, a tudíž by se mělo zabránit jejich další spotřebě. Je tedy důležité sledovat vývoj, pokud jde o nové kategorie tabákových výrobků. V případě nové kategorie tabákových výrobků by výrobci a dovozci měli podléhat oznamovací povinnosti, aniž by tím byla dotčena pravomoc členských států uведенé výrobky zakázat či povolit. Komise by měla sledovat vývoj a za pět let po uvedení právních předpisů do souladu s touto směrnicí by měla předložit zprávu, v níž vyhodnotí, zda je nutné tuto směrnicí změnit.	Všechny tabákové výrobky jsou schopny způsobit smrt, onemocnění a zdravotní postižení, a tudíž by se mělo zabránit jejich další spotřebě. Je tedy <u>důležité nutné podporovat veřejné vzdělávací a osvětové programy a kampaně informující o závažných zdravotních důsledcích kouření</u> a sledovat vývoj, pokud jde o nové kategorie tabákových výrobků. V případě nové kategorie tabákových výrobků by výrobci a dovozci měli podléhat oznamovací povinnosti, aniž by tím byla dotčena pravomoc členských států uведенé výrobky zakázat či povolit. Komise by měla sledovat vývoj a za pět let po uvedení právních předpisů do souladu s touto směrnicí by měla předložit zprávu, v níž vyhodnotí, zda je nutné tuto směrnicí změnit.

Odůvodnění

Veřejné vzdělávací a osvětové kampaně budou z hlediska veřejného zdraví účinnější než obyčejná intervenční či prohibiční opatření založená na svévolných zákazech.

Pozměňovací návrh 8

Čl. 2 odst. 20

Vložit nový odstavec do článku 5, za odst. 20

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<u>„úzce specializovaným tabákovým výrobkem“ tabákový výrobek, který tradičně konzumují jihoasijské a další specifické komunity, nejčastěji výrobek neprodukující kouř a dýmkový tabák, jako např. Gutkha, Zarda, Nasal snuff či Sishaand Beedi;</u>

Odůvodnění

Tato definice ve směrnici v současnosti chybí.

Pozměňovací návrh 9

Čl. 5 odst. 4

Vložit nový odstavec do článku 5, za odst. 4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<u>Členské státy od výrobců a dovozců požadují, aby každoročně oznamovali své výdaje na reklamu, propagaci a sponzorství za každý členský stát, a to počínaje úplným kalendářním rokem následujícím po vstupu této směrnice v platnost.</u>

Odůvodnění

Pozměňovací návrh vychází z požadavku uvedeného v článku 13 rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku. V EU tyto údaje zatím nejsou dostupné.

Pozměňovací návrh 10

Čl. 6 odst. 4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
4. Členské státy zakáží použití těchto přísad v tabákových výrobcích: a) vitaminy a jiné přísady, které vytváří dojem, že tabákový výrobek je zdraví prospěšný nebo že představuje snížené zdravotní riziko, nebo b) kofein a taurin a další přísady a stimulující složky, které jsou spojovány s energií a vitalitou, nebo c) přísady, jejichž vlastnosti způsobují zbarvení emisí.	4. Členské státy zakáží použití těchto přísad v tabákových výrobcích: a) vitaminy a jiné přísady, které vytváří dojem, že tabákový výrobek je zdraví prospěšný nebo že představuje snížené zdravotní riziko, nebo b) kofein a taurin a další přísady a stimulující složky, které jsou spojovány s energií a vitalitou, nebo c) přísady, jejichž vlastnosti způsobují zbarvení emisí, <u>nebo:</u> <u>d) přísady, které zvyšují návykovost nikotinu.</u>

Odůvodnění

Vyplyvá z návrhu. Tento požadavek vznesla také Spolková rada ve svém rozhodnutí ze dne 22. března 2013. (viz <http://dipbt.bundestag.de/dip21/brd/2012/0820-12B.pdf>) (text v německém jazyce)

Pozměňovací návrh 11

Čl. 6 odst. 10

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Tabákové výrobky jiné než cigarety, tabák k ručnímu balení cigaret a tabákové výrobky, které neprodukují kouř, mají výjimku, pokud jde o zákazy stanovené v odstavcích 1 a 5. Komise se v souladu s článkem 22 zmocňuje přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem zrušení této výjimky, dojde-li podle zprávy Komise k podstatné změně okolností.	Tabákové výrobky jiné než cigarety a tabák k ručnímu balení cigaret a tabákové výrobky, které neprodukují kouř, mají výjimku, pokud jde o zákazy stanovené v odstavcích 1 a 5. Komise se v souladu s článkem 22 zmocňuje přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem zrušení této výjimky, dojde-li podle zprávy Komise k podstatné změně okolností.

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh zohledňuje obecný přístup k směrnici dohodnutý na zasedání Rady ve složení pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele dne 21. června 2013.

Pozměňovací návrh 12

Čl. 9 odst. 1 písm. c)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
(c) pokrývat 75 % vnější plochy přední i zadní strany jednotlivého balení a jakýchkoliv vnějších balení;	(c) pokrývat 75 65 % vnější plochy přední i zadní strany jednotlivého balení a jakýchkoliv vnějších balení;

Odůvodnění

V souladu s obecným přístupem dohodnutým na zasedání Rady ve složení pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele dne 21. června 2013.

Pozměňovací návrh 13

Čl. 9 odst. 1 písm. e)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
(e) být umístěna na horním vrchu jednotlivého balení a jakéhokoliv vnějšího balení a ve stejném směru jako jakékoliv další informace, které se na balení objevují;	(e) být umístěna na horním vrchu <u>či spodním okraji</u> jednotlivého balení a jakéhokoliv vnějšího balení a ve stejném směru jako jakékoliv další informace, které se na balení objevují;

Odůvodnění

Krabičky cigaret „standardní velikosti“ a v měkkém obalu nemají odklápěcí víčko a na horním okraji je připevněn kolek, jenž plní mimo jiné funkci zapečetění obalu. Předepsat, že kombinované zdravotní varování musí být umístěno na horním okraji, by mělo za následek znemožnění tohoto druhu výrobku. Proto je záměrem tohoto pozměňovacího návrhu zpružnění možností umísťování varování na tomto typu krabičky, aby zároveň nebyla narušena jejich viditelnost, a to tím, že bude možné je umístit na spodní okraj obalu.

Pozměňovací návrh 14

Čl. 9 odst. 1 písm. g)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
(g) ve vztahu ke krabičkám cigaret dodržovat tyto rozměry: (i) výška: nejméně 64 mm; (ii) šířka: nejméně 55 mm;	(g) ve vztahu ke krabičkám cigaret dodržovat tyto rozměry: (i) výška: nejméně 64 <u>44</u> mm; (ii) šířka: nejméně 55 <u>52</u> mm;

Odůvodnění**Pozměňovací návrh 15**

Čl. 13 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Jednotlivé balení cigaret musí mít tvar kvádrů. Jednotlivé balení tabáku k ručnímu balení cigaret musí mít tvar pytlíku, tj. obdélníkové kapsy zavíratelné přehybem. Přehyb pytlíku musí pokrývat nejméně 70 % přední části balení. Jednotlivé balení cigaret obsahuje alespoň 20 cigaret. Jednotlivé balení tabáku k ručnímu balení cigaret musí obsahovat alespoň 40 g tabáku.	Jednotlivé balení cigaret musí mít tvar kvádrů. Jednotlivé balení tabáku k ručnímu balení cigaret musí mít tvar pytlíku, tj. obdélníkové kapsy zavíratelné přehybem. Přehyb pytlíku musí pokrývat nejméně 70 % přední části balení. Jednotlivé balení cigaret obsahuje alespoň 20 cigaret. Jednotlivé balení tabáku k ručnímu balení cigaret musí obsahovat alespoň 40 g tabáku.

Odůvodnění

Čl. 13 odst. 1 návrhu směrnice stanoví, že jednotlivé balení tabáku k ručnímu balení cigaret musí mít tvar pytlíku. Obecně lze zpřísňující požadavky stanovené v návrhu směrnice (např. rozsáhlejší varování na cigaretách a tabáku k ručnímu balení cigaret) z hlediska zdraví uvítat. Zamýšlený zákaz např. pro kombinované krabičky vyplývající z omezení přípustných balení této skupiny výrobků pouze na pytlíky však nepovede k podstatnému zlepšení ochrany zdraví, zvláště když lze zájmy ochrany spotřebitelů zaručit varovným označením na balení v souladu s Pokyny pro provedení článku 11 Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku.

V Bruselu dne 3. července 2013

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů Čisté zdroje energie pro dopravu

(2013/C 280/12)

VÝBOR REGIONŮ

- zdůrazňuje, že návrh Komise nelze uskutečnit pouze změnou dopravních systémů, ale také prostřednictvím energetické politiky členských států, neboť ty musí uplatňovat dlouhodobou investiční politiku pro výstavbu infrastruktury pro alternativní paliva;
- Komise by měla ve svých lhůtách pro vytváření místních infrastruktur zohledňovat vedle zeměpisných a klimatických specifik regionů rovněž nejnovější vývoj techniky a úsilí na poli výzkumu a vývoje a zároveň pracovat s odpovídajícím časovým harmonogramem, aby bylo možné vypracovat a dohodnout společné normy;
- zdůrazňuje, že u strategických politických rozhodnutí je nutné dbát na to, aby ceny paliv zůstaly pro občany dostupné, a to tím spíše, že příjmy domácností v mnoha členských státech průběžně klesají;
- žádá zapojení místních a regionálních orgánů do přípravy vnitrostátních rámců dopravní politiky i správních a právních norem, aby bylo zajištěno jejich správné místní uplatňování a zohlednění místních podmínek;
- vyzývá k tomu, aby vnitrostátní rámce politiky obsahovaly vyváženou skladbu zdrojů energie, protože nesmí v žádném případě dojít k přesunu od jedné závislosti (ropa ze třetích zemí) ke druhé (zemní plyn ze třetích zemí);
- vyzývá, aby se v souvislosti s normami týkajícími se infrastruktury vycházelo z norem EU, jež jsou v přímém souladu s normami mezinárodními. Tím by se zabránilo tomu, aby musely být tyto normy opětovně revidovány;
- domnívá se, že změna chování spotřebitelů má zásadní význam pro místní a regionální orgány, jež musí za pomoci svých prostředků ovlivňovat preference a rozhodování spotřebitelů, a to prostřednictvím zavádění slev ve prospěch spotřebitelů;
- zdůrazňuje, že závazek vybudovat infrastrukturu pro příměstskou nebo městskou infrastrukturu by měl být nahrazen závazky, jež si uloží samy členské státy. Při tom je třeba zapojit místní a regionální orgány.

Zpravodajka	paní Saima KALEV (EE/EA), členka rady obce Jõgeva
Odkazy	sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Čisté zdroje energie pro dopravu: Evropská strategie pro alternativní paliva
	COM(2013) 17 final
	návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o <i>zavádění infrastruktury pro alternativní paliva</i>
	COM(2013) 18 final

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

a to tím spíše, že příjmy domácností v mnoha členských státech průběžně klesají. To platí rovněž pro náklady na infrastrukturu a alternativní paliva;

1. vítá návrhy uvedené ve sdělení Komise *Čisté zdroje energie pro dopravu* jako šanci k plnění cílů stanovených ve stěžejní iniciativě Evropa účinněji využívající zdroje strategie Evropa 2020 ⁽¹⁾ a v bílé knize o dopravě ⁽²⁾. Zdůrazňuje však, že tuto šanci nelze uskutečnit pouze změnou dopravních systémů, ale také prostřednictvím energetické politiky členských států, neboť ty musí uplatňovat dlouhodobou investiční politiku pro výstavbu infrastruktury pro alternativní paliva;

2. sdílí názor Komise, že zásadní otázkou související se zaváděním na trh je, zda lze v celé EU zaručit úspory z rozsahu a rozšíření alternativních paliv. K tomu je zapotřebí jednotné, stabilní a komplexní strategie, jakož i regulačního rámce příznivého investicím, jenž však zatím chybí. Proto musí Komise ve svých lhůtách pro vytváření místních infrastruktur zohledňovat vedle zeměpisných a klimatických specifik regionů rovněž nejnovější vývoj techniky a úsilí na poli výzkumu a vývoje a zároveň pracovat s odpovídajícím časovým harmonogramem, aby bylo možné zpracovat a dohodnout společné normy;

3. považuje lhůty stanovené ve směrnici Komise ⁽³⁾ za příliš krátké, protože schvalování vnitrostátních rámců politiky a souvisejících správních a právních pravidel musí předcházet spolupráce s územními orgány a důkladná analýza, diskuze a vypracování finančních řešení;

4. zdůrazňuje, že u strategických politických rozhodnutí je nutné dbát na to, aby ceny paliv zůstaly pro občany dostupné,

Význam a úloha místní a regionální úrovně

5. konstatuje, že strategie pro alternativní paliva slouží takové dopravní politice, jejímž cílem je zavést ve všech členských státech EU alternativní paliva, což zásadně ovlivní i organizaci a využívání dopravy na místní a regionální úrovni. V tomto směru tedy bude posílení úlohy místních a regionálních politik rozhodující pro rozvoj alternativních paliv v dopravě;

6. proto by měly být místní a regionální orgány zapojeny do přípravy vnitrostátních rámců dopravní politiky i správních a právních norem, aby bylo zajištěno jejich správné místní uplatňování a zohlednění místních podmínek, a tím i to, že v souladu se záměrem Komise budou obsahovat také politiku pro alternativní paliva. Současně je třeba využít stávajících evropských iniciativ ve městech, jako je Pakt starostů a primátorů, k zaměření a posílení závazků uvedených v akčních plánech pro udržitelnou energii ve vztahu k lokálním systémům alternativních paliv v dopravě;

7. domnívá se, že Výbor jako zástupce místní a regionální úrovně zintenzivní a podpoří konzultace a výměnu zkušeností v oblasti alternativních paliv, a přispěje tím k zajištění čistších a k životnímu prostředí šetrnějších měst a regionů. Výbor by měl zároveň podnítit konzultace k otázce, jak místní a regionální orgány ovlivňují chování občanů a jak je mohou povzbuzovat, aby v rostoucí míře používali vozidla na alternativní paliva;

8. vyzdvihuje názor Komise, podle něž usilovná činnost Unie v roli průkopníka v oblasti inovativních alternativních zdrojů energie vytvoří nové tržní příležitosti pro evropský průmysl, zajistí konkurenceschopnost EU na světových trzích

⁽¹⁾ COM(2011) 21 final.

⁽²⁾ CdR 101/2011 fin.

⁽³⁾ COM(2013) 18 final.

a umožní vytvořit 700 000 nových pracovních míst⁽⁴⁾. Ta vzniknou v místech působnosti územních orgánů, jež by proto měli dostat možnost se podílet na přípravě vnitrostátních strategií;

9. zastává názor, že podpora úlohy územních orgánů by optimalizovala součinnost a náklady na rozvoj infrastruktury. Větší rozhodovací pravomoci a přeshraniční formy spolupráce by tak například umožnily společné využívání určitých zařízení;

10. připomíná stanovisko Výboru regionů k bílé knize *Plán jednotného evropského dopravního prostoru – vytvoření konkurenceschopného dopravního systému účinně využívajícího zdroje*⁽⁵⁾ a podporuje cíl bílé knihy, aby se podíl aut s tradičním pohonem snížil do roku 2030 o polovinu a aby byla do roku 2050 zcela vytlačena z center měst, a aby bylo do roku 2030 ve velkých městských centrech dosaženo dopravy téměř bez emisí CO₂;

Závislost na energii ze třetích zemí

11. vyzývá Komisi, aby v návrhu směrnice zdůraznila, že při sledování jednoho z jejích hlavních cílů – zajištění nezávislosti na ropě – by měly vnitrostátní rámce politiky obsahovat vyváženou skladbu zdrojů energie. V žádném případě nesmí dojít k přesunu od jedné závislosti (ropa ze třetích zemí) ke druhé (zemní plyn ze třetích zemí). V návrhu na diverzifikaci zdrojů energie alternativních paliv by měly být zohledněny různé suroviny, jež jsou nutné k jejich výrobě a jsou k dispozici v oblastech působnosti územních orgánů;

Financování ze stávajících zdrojů EU

12. obává se finančních obtíží při provádění návrhu směrnice, a to i v případě, že by byly tyto činnosti částečně financovány prostřednictvím strategie Horizont 2020, TEN-T nebo soukromým sektorem. V budoucnu by mělo být rovněž možné financovat politická opatření pro čistou dopravu na místní a regionální úrovni z prostředků politiky soudržnosti. Při plánování úkolů pro nadcházející finanční období by měly být zohledněny investiční potřeby jak na evropské, tak na vnitrostátní úrovni;

13. vyslovuje obavu ohledně financování přeshraniční spolupráce, neboť Evropská rada dosáhla dne 8. února 2013 dohody o příštím víceletém finančním rámci⁽⁶⁾ s rozpočtovými prioritami EU na období 2014–2020, který počítá s krácením prostředků na tuto spolupráci;

14. zvláštní pozornost je třeba věnovat zabránění tomu, aby se politikami stanovenými jednotlivými členskými státy nevytvořil v důsledku regionálních nerovností hraniční efekt. Výbor proto doporučuje stanovit minimální mechanismy pro jeho

zmírnění (například vytvoření prioritních koridorů pro alternativní paliva v nákladní dopravě, které by byly spolufinancovány z fondů EU);

15. připomíná, že podle názoru VR⁽⁷⁾ mohou být i v lépe rozvinutých regionech potřebné investice do infrastruktury v oblastech, v nichž jsou poskytovány základní služby občanům, mimo jiné v oblasti životního prostředí a dopravy, a to právě v souvislosti se záměrem Komise začít v dopravě používat alternativní paliva. Co se týká možných finančních prostředků a způsobů financování, je důležitým partnerem pro otevření nových možností investic Evropská investiční banka. Poskytuje technickou podporu a financuje investice za pomoci půjček v rámci programu pro podnikání a inovace;

16. zdůrazňuje, že prognózy nezbytných investičních potřeb musí být vypracovány komplexně a realisticky a že možnosti financování prostřednictvím různých fondů EU a v rámci tematických cílů na období 2014–2020 musí být uvedeny jasně a logicky, stejně jako plánovaná návaznost na budoucí strategie inteligentní specializace;

17. vyslovuje se pro to, aby infrastruktura dobýjecích a čerpacích stanic byla ve střednědobém a dlouhodobém horizontu financována uživateli. Podpora z veřejných zdrojů smí fungovat pouze jako pobídka k rozvoji;

Společné normy

18. souhlasí s názorem, že absence harmonizovaného rozvoje infrastruktury pro alternativní paliva brání úsporám z rozsahu na straně nabídky a mobility na straně poptávky. Aby bylo možné tento gordický uzel rozetnout, musí dát Komise prioritu budování nových sítí infrastruktury;

19. připomíná, že již přivítal a podpořil bílou knihu *Plán jednotného evropského dopravního prostoru – vytvoření konkurenceschopného dopravního systému účinně využívajícího zdroje*⁽⁸⁾ a její plán činnosti. Navrhuje se tam, aby byly stanoveny přiměřené normy emisí CO₂ pro všechna vozidla, jež jsou poháněna čistými palivy, a dále vypracování pokynů a norem pro infrastrukturu dobýjecích stanic pro vozidla šetrná k životnímu prostředí;

20. souhlasí s Komisí, že k dosažení průlomu na trhu, hospodářského růstu a rozšíření alternativních paliv v Evropské unii je zapotřebí technických norem, a připomíná, že taková řešení musí být nalezena rychle, avšak za zohlednění hospodářských potřeb jednotlivých členských států. Podtrhuje, že Komise by měla při stanovování lhůt pro tvorbu infrastruktury počítat s delší dobou pro vypracování společných norem a pro jejich schválení a provedení, než se uvádí ve směrnici;

⁽⁴⁾ COM(2013) 17 final.

⁽⁵⁾ CdR 101/2011 fin.

⁽⁶⁾ CdR 2182/2012 fin.

⁽⁷⁾ CdR 5/2012 fin.

⁽⁸⁾ COM(2011) 144 final.

21. vyzývá, aby se v souvislosti s normami týkajícími se infrastruktury vycházelo z norem EU, jež jsou v přímém souladu s normami mezinárodními. Tím by se zabránilo tomu, aby musely být tyto normy opětovně revidovány. Domnívá se, že ve směrnici stanovené právo Komise měnit prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci technické požadavky na dobíjecí stanice investory, průmysl a spotřebitele při financování dlouhodobých investic zneklidňuje;

22. upozorňuje, že normy pro infrastrukturu se musejí řídit ekonomickou účelností a musejí být v souladu s již uskutečněnými investicemi a s vozidly již uvedenými na trh, a zároveň uznává, že výsledkem úspor z rozsahu v malých členských státech, regionech či oblastech nemusí být nákladově efektivní využití řady alternativních paliv;

23. upozorňuje, že aby byla zaručena mezinárodně jednotná infrastruktura a volný pohyb osob a zboží v celé EU, musí vnitrostátní rámce politiky obsahovat informační požadavky a politická a regulativní opatření k provedení vědeckých výzkumů a ke stanovení cílů, jakož i údaje týkající se spolupráce s dalšími členskými státy;

24. podporuje, že při zachování zásady neutrality technologií mají být ve strategii prozkoumány veškeré možnosti, aniž by se při tom zvláště upřednostňovalo jakékoliv konkrétní palivo, a že pro ně musí existovat i společné technické specifikace. Připomíná proto, že je důležité vypracovat a dodržovat účinná kritéria pro udržitelnost biopaliv. Dále je nutné zajistit dostupnost biopaliv druhé generace v distribuční síti, aby nedošlo k narušení přirozené rovnováhy životního prostředí, potravinových zásob, tržního hospodářství nebo sociální rovnováhy, jak již VR zdůraznil ve svých předchozích stanoviscích⁽⁹⁾;

25. domnívá se, že požadavky týkající se námořní plavby musí být v souladu s požadavky Mezinárodní námořní organizace;

Zapojení soukromého sektoru

26. podtrhuje, že účast soukromého sektoru na financování infrastruktury je naléhavě nutná, neboť podniky patří k největším potenciálním uživatelům výhod tohoto návrhu směrnice: otevírá se jim perspektiva výroby a distribuce nových výrobků, přičemž vytvářejí a využívají novou infrastrukturu pro alternativní paliva;

27. připomíná, že při provádění návrhů Komise je třeba dbát na to, aby došlo k co nejmenšímu narušení volného trhu a hospodářské soutěže. Pro podniky soukromého sektoru je třeba vytvořit pobídky a zbavit je stávajících rizik a obav;

28. za účelem odstranění překážek a snížení nákladů se doporučuje dospět k dohodám mezi veřejnými orgány a provozovateli čerpacích stanic, aby se zvýšilo využití alternativních paliv a současně se využilo již existujících distribučních infrastruktur, jež by sloužily pro více druhů energie, čímž by se zamezilo duplikování distribučních infrastruktur;

Měřitelné výsledky

29. vítá přání Komise regulovat politická rozhodnutí členských států. Ovšem vzhledem k okolnosti, že tento návrh směrnice slouží v první řadě cíli snižování emisí skleníkových plynů a snižování závislosti na ropě, by měly členské státy v souborech svých vnitrostátních politických opatření prezentovat nejen ukazatele v souvislosti s infrastrukturou pro alternativní paliva, ale také očekávané výsledky. A to jak v oblasti snižování emisí, tak v oblasti snižování závislosti na ropě a zavádění alternativních paliv. Tyto výsledky je třeba prezentovat na úrovni odpovídajících místních a regionálních územních celků, aby byly vyhodnoceny možné vnitřní asymetrie v každém členském státu;

30. je přesvědčen, že měření výsledků musí být založeno na ukazatelích umožňujících srovnání, a že musí ukazovat účinnost, příp. udržitelnost výroby a spotřeby energie (životní cyklus, resp. životnost paliva) v neširším slova smyslu, a ne jen v souvislosti se snižováním emisí oxidu uhličitého;

Znečištění způsobené výrobou paliv

31. vyzývá Komisi, aby v návrhu směrnice zdůraznila, že při sledování společného hlavního cíle – snižování emisí skleníkových plynů – by se mělo uvádět, které zdroje energie je nejučelnější využívat. Tím by se mělo zabránit tomu, aby bylo snižování emisí z dopravy vykoupeno zvyšováním emisí skleníkových plynů při výrobě elektrické energie, příp. nějakým jiným znečišťováním životního prostředí;

32. podporuje dodržování zásady neutrality technologií. I když strategie musí počítat se všemi alternativními palivy, je třeba vzít v úvahu coby zásadní faktory také energetickou účinnost, šetrnost k životnímu prostředí (obnovitelné zdroje energie), hospodářskou (politickou) nezávislost, bezpečnost zásobování a sociální aspekty;

Venkovské a řídké osídlené oblasti

33. zdůrazňuje, že přechod od fosilních paliv k palivům alternativním je důležitý i pro venkovské oblasti. Kvůli jejich nízké hustotě obyvatel je tam možná dokonce ještě důležitější. Proto musí členské státy při plánování svých vnitrostátních politik zohlednit i venkovské oblasti. Aby se přechod k využívání alternativních paliv podařil, je zapotřebí vypracovat strategie, jež zaručí k tomu nezbytnou infrastrukturu i využívání místních prostředků schopných zajistit dodávky těchto paliv.

⁽⁹⁾ CdR 160/2008 fin.

Stejné problémy jako ve venkovských oblastech mohou vzniknout i v řídko osídlených oblastech, a proto si zaslouží zvláštní pozornost;

Městská doprava

34. připomíná, že přechod k udržitelné dopravní politice je základním aspektem dopravy ve městech ⁽¹⁰⁾, jak již zdůraznil ve svých předchozích stanoviscích;

35. poukazuje na to, že vozidla poháněná alternativními palivy nesmí být ve městech a aglomeracích využívána na úkor hromadné dopravy. Cílem by neměl být nárůst osobní dopravy, nýbrž další možnosti přechodu na druhy dopravy šetrné k životnímu prostředí, zejména jako doplněk k veřejné dopravě;

36. navrhuje, aby VR zintenzivnil a podporoval konzultace a výměnu zkušeností o využívání alternativních paliv v městské dopravě, a přispěl tak k čistším městům šetrnějším k životnímu prostředí;

37. připomíná, že se již dříve vyslovil k vypracování plánů městské mobility, jež by mohly v budoucnu obdržet podporu z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRE) ⁽¹¹⁾;

38. poukazuje na to, že evropská strategie pro alternativní paliva je velkou příležitostí k posílení cyklistické dopravy a veřejné hromadné dopravy. Strategie v oblasti elektromobility musejí proto explicitně zahrnovat cyklistickou a veřejnou dopravu;

39. je přesvědčen, že největší okamžitý potenciál využití mají ve městech hybridní vozidla, a zejména elektromobily, a nemělo by se zapomínat ani na vozidla na vodíkový pohon. Proto by měla mít města také právo regulovat prostřednictvím vlastních opatření jejich používání (zelená vlna, právo využívat jízdní pruhy určené pro městskou veřejnou dopravu, zlevněné parkovací poplatky apod.). Mělo by při tom docházet k výměně osvědčených postupů s dalšími městy, a tím ve městech docílovat lepší kvality života, a motivovat tak spotřebitele, aby ve větší míře používali vozidel poháněných alternativními zdroji energie;

40. očekává, že větší míra využívání vozidel poháněných alternativními palivy rovněž povede k vyššímu objemu výroby těchto vozidel a k vytvoření pracovních míst v tomto odvětví; v této souvislosti odkazuje na své stanovisko k tématu „CARS 2020“;

41. vítá, že na evropské úrovni pokračuje vývoj inteligentních dopravních systémů (ITS) a technologií, jichž se využívá na místní úrovni, za účelem zajištění součinnosti různých systémů v celé EU, eliminace mezer a zajištění plošného rozšíření těchto systémů i v oblasti využívání alternativních paliv;

Změna chování spotřebitelů

42. konstatuje, že při zavádění alternativních paliv v EU je třeba vycházet z toho, že musí dojít také ke změně chování spotřebitelů, a to prostřednictvím pobídek k používání vozidel poháněných takovými palivy. K tomu je třeba provádět osvětové kampaně, jež spotřebitelům vysvětlí změny a jejich možné důsledky;

43. domnívá se, že změna chování spotřebitelů má zásadní význam pro místní a regionální orgány, jež musí za pomoci svých prostředků ovlivňovat preference a rozhodování spotřebitelů, a to prostřednictvím zavádění dodatečných slev ke slevám, jež musí stanovit státy (ve prospěch spotřebitelů) v případě volby udržitelných způsobů dopravy. Spotřebitel musí mít možnost konkrétně vědět, jaké výhody mu tyto změny přinášejí;

Motory s nízkou spotřebou

44. poznamenává, že některé výzkumy ⁽¹²⁾ naznačují, že používání motorů s nízkou spotřebou v kombinaci s hybridními motory může přispívat ke snižování emisí skleníkových plynů. Výbor uznává ambiciózní a zásadní úsilí Komise o navození změn a využívání nových druhů paliv. Opatřením, jež by však stálo za zvážení, by bylo používání uvedených motorů v průběhu přechodného období;

45. domnívá se, že neustálé zlepšování energetické účinnosti vozidel v kombinaci s alternativními palivy musí hrát zásadní úlohu při zajišťování hospodárnosti celé politické oblasti týkající se alternativních paliv a při snižování emisí CO₂;

⁽¹⁰⁾ CdR 650/2012 fin.

⁽¹¹⁾ CdR 5/2012 fin.

⁽¹²⁾ Polský institut pro strukturální výzkum ve Varšavě předložil v lednu 2013 výsledky svého průzkumu k tomuto tématu.

Výrobci/spotřebitelé jako potenciální podpora využívání alternativních paliv

46. zdůrazňuje, že při absenci jediného všeobecně přijímaného řešení by měly existovat různé způsoby, jak rozvíjet využívání alternativních paliv. Například účast spotřebitelů na energetické síti (výrobci, skladovatelé a spotřebitelé energie) by mohla napomoci k tomu, aby se zaprvé pokryla rostoucí poptávka po energiích, a zadruhé aby se podařil přechod od uhlíkových zdrojů energie ke zdrojům obnovitelným;

Věda a výzkum

47. oceňuje důkladnou spolupráci, již Komise vykonala v rámci přípravy tohoto legislativního předpisu s podniky, úřady a zástupci občanské společnosti, jakož i okolnost, že EU již dlouhou dobu investuje do činností výzkumu a vývoje v oblasti alternativních paliv. Podle názoru Výboru je však nutné v konzultacích pokračovat a i nadále investovat do výzkumu, neboť má-li být dosaženo vytyčených cílů, je třeba řešit některé otázky jasněji, lépe a rychleji;

48. zdůrazňuje, že již ve svém dřívějším stanovisku k tématu obnovitelných zdrojů energie ⁽¹³⁾ upozornil na to, že financování činností vědy a výzkumu je velmi důležité pro pokrok

v oblasti inovací a technologického rozvoje. Rovněž v otázce čisté energie a dopravy má vývoj nových prostředků na výrobu a skladování energie mimořádný význam;

Subsidiarita a proporcionalita

49. sdílí názor, že nové technologie, jež jsou zároveň technologiemi pro čistou dopravu, vyžadují silný kapitál. Proto musí činnost na úrovni EU směřovat k vybudování minimální infrastruktury a k zamezení roztržičnosti trhu. V tomto smyslu je Komisí předložený návrh k balíčku Čistá energie pro dopravu díky svým společným technickým specifikacím a minimálním požadavkům na infrastrukturu, jež zajistí recyklaci alternativních paliv v celé EU, v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality;

50. zdůrazňuje, že závazek vybudovat infrastrukturu (počet dobíjecích a čerpacích stanic) pokud jde o příměstskou nebo městskou infrastrukturu by měl být nahrazen závazky, jež si uloží samy členské státy. Při tom je třeba zapojit místní a regionální orgány, protože v současnosti nejsou zřejmé ani žádné jednoznačné směry vývoje alternativních paliv, ani změna chování spotřebitelů, ani finanční možnosti pro výstavbu infrastruktury.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Bod odůvodnění 10

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Absence harmonizovaného rozvoje infrastruktury pro alternativní paliva v celé Unii brání rozšíření úspor z rozsahu na straně nabídky i mobility v celé EU na straně poptávky. Je třeba vybudovat nové sítě infrastruktury – zejména pro elektřinu, vodík a zemní plyn (LNG a CNG).	Absence harmonizovaného rozvoje infrastruktury pro alternativní paliva v celé Unii brání rozšíření úspor z rozsahu na straně nabídky i mobility v celé EU na straně poptávky. Je třeba vybudovat nové sítě infrastruktury – zejména pro elektřinu, vodík a zemní plyn (LNG a CNG) <u>při zohlednění technologického vývoje, vlivů na životní prostředí a nákladů.</u>

Odůvodnění

Opatření uvedená v návrhu přispívají k uskutečňování cílů v oblasti životního prostředí – snižování emisí skleníkových a škodlivých plynů z dopravy, což představuje pro EU jako celek vážnou výzvu a skutečný problém. Zároveň jsou některé technologie založené na alternativních technologiích teprve ve fázi vývoje nebo v závěrečné fázi svého vývoje, a jsou proto spojeny s vysokými náklady.

⁽¹³⁾ CdR 2182/2012 fin.

Pozměňovací návrh 2

Čl. 3 odst. 1

Vnitrostátní rámce politiky

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Každý členský stát přijme vnitrostátní rámec politiky pro tržní rozvoj alternativních paliv a jejich infrastrukturu, jenž bude obsahovat informace uvedené v příloze I a alespoň tyto prvky: — posouzení stavu a budoucího rozvoje v oblasti alternativních paliv; — posouzení přeshraniční kontinuity pokrytí infrastrukturou pro alternativní paliva; — regulační rámec na podporu vytváření infrastruktury pro alternativní paliva; — opatření na podporu provádění vnitrostátního rámce politiky; — podpůrná opatření v oblasti zavádění a výroby; — podporu v oblasti výzkumu, technologického rozvoje a demonstrací; — cílové hodnoty využití alternativních paliv; — předpokládaný počet vozidel s pohonem na alternativní paliva do roku 2020; — posouzení potřeby čerpacích stanic s LNG v přístavech mimo hlavní síť TEN-T, které jsou významné pro plavidla, která neprovozují dopravu, zejména rybářská plavidla; — pokud je to na místě, ujednání o spolupráci s dalšími členskými státy podle odstavce 2.	Každý členský stát přijme vnitrostátní rámec politiky pro tržní rozvoj alternativních paliv a jejich infrastrukturu, jenž bude obsahovat informace uvedené v příloze I a alespoň tyto prvky: — posouzení stavu a budoucího rozvoje v oblasti alternativních paliv; — posouzení přeshraniční kontinuity pokrytí infrastrukturou pro alternativní paliva; — regulační rámec na podporu vytváření infrastruktury pro alternativní paliva; — opatření na podporu provádění vnitrostátního rámce politiky; — podpůrná opatření v oblasti zavádění a výroby; — podporu v oblasti výzkumu, technologického rozvoje a demonstrací; — cílové hodnoty využití alternativních paliv; — předpokládaný počet vozidel s pohonem na alternativní paliva do roku 2020; — posouzení potřeby čerpacích stanic s LNG v přístavech mimo hlavní síť TEN-T, které jsou významné pro plavidla, která neprovozují dopravu, zejména rybářská plavidla; — pokud je to na místě, ujednání o spolupráci s dalšími členskými státy podle odstavce 2; — <u>výsledky očekávané od snížení emisí a závislosti na ropě a dopady využívání alternativních paliv.</u>

Odůvodnění

Nově vložená odřádkka: Měření výsledků musí být založeno na ukazatelích umožňujících srovnání a v nejširším slova smyslu – nejen v souvislosti se snižováním emisí CO₂ – musí ukazovat účinnost a udržitelnost výroby a spotřeby energie (životní cyklus, resp. životnost paliva).

Pozměňovací návrh 3

Čl. 3 odst. 5

Vnitrostátní rámce politiky

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy oznámí své vnitrostátní rámce politiky Komisi [do 18 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost].	Členské státy oznámí své vnitrostátní rámce politiky Komisi [do 18 ²⁴ měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost].

Odůvodnění

Jde zde o plánování dlouhodobých investic, pro něž je zapotřebí najít udržitelný mechanismus financování, a proto je na úrovni členských států zapotřebí důkladné analýzy, zapojení zainteresovaných stran a správních dohod.

Pozměňovací návrh 4

Čl. 3 odst. 7

Vnitrostátní rámce politiky

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 8, kterými se mění seznam prvků stanovených v odstavci 1 a informace uvedené v příloze I.	Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 8 <u>s prvky stanovenými v odstavci 1,</u> kterými se mění seznam prvků stanovených v odstavci 1 a informace uvedené v příloze I.

Odůvodnění

Směrnice stanoví právo Komise měnit v aktech v přenesené pravomoci technické požadavky, mimo jiné i normy, pro dobíjecí a čerpací stanice. To je v rozporu se základním smyslem směrnice, jež by měla dát dlouhodobou jistotu investorům, kteří investují do infrastruktury, jakož i podnikům a spotřebitelům. V tomto případě by Evropský parlament, Rada a členské státy ztratily kontrolu nad společnými normami, a tím i jistotu investic.

Pozměňovací návrh 5

Čl. 4 odst. 1

Dodávky elektřiny pro dopravu

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy zajistí, aby byl do 31. prosince 2020 zaveden minimální počet dobíjecích stanic pro elektrická vozidla, a to alespoň počet uvedený v tabulce v příloze II.	Členské státy zajistí, aby byl do 31. prosince 2020 zaveden minimální počet dobíjecích stanic pro elektrická vozidla, <u>jenž bude stanoven na vnitrostátní úrovni s ohledem na rozdílné podmínky v oblastech členských států,</u> a to alespoň počet uvedený v tabulce v příloze II.

Odůvodnění

Místo toho, aby směrnice předepisovala povinný počet dobíjecích a čerpacích stanic, by měly příslušné cíle ve svých vnitrostátních rámcích politiky stanovit samy členské státy. Zohlednily by se tak i specifika členských států, např. jejich finanční možnosti, technologický rozvoj a preference spotřebitelů.

Pozměňovací návrh 6

Čl. 4 odst. 6

Dodávky elektřiny pro dopravu

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Veškeré veřejně přístupné dobíjecí stanice pro elektrická vozidla musí být vybavena inteligentními měřicími systémy definovanými v čl. 2 bodě 28 směrnice 2012/27/EU a musí splňovat požadavky stanovené v čl. 9 odst. 2 uvedené směrnice.	Veškeré veřejně přístupné dobíjecí stanice pro elektrická vozidla musí být <u>připraveny na integraci inteligentních měřicích systémů definovaných</u> výbavena inteligentními měřicími systémy definovanými v čl. 2 bodě 28 směrnice 2012/27/EU a musí splňovat požadavky stanovené v čl. 9 odst. 2 uvedené směrnice.

Pozměňovací návrh 7

Čl. 11 odst. 1

Provádění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [18 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.	Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [18 měsíců] <u>36 měsíců</u> ode dne vstupu této směrnice v platnost]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Odůvodnění

Lhůta 36 měsíců je pro provedení směrnice do příslušných vnitrostátních právních předpisů rozumná. Je třeba zohlednit, že jakmile bude směrnice přijata, bude nutné schválit vnitrostátní rámec politiky v každém členském státě.

V Bruselu dne 4. července 2013

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBOURG

CS